

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΚΑΙ
ΨΑΛΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ

К. П. ПЕТРОВ
И. П. ПЕТРОВ
С. П. ПЕТРОВ

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ

Καταρτισθὲν

ὑπὸ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Πρωτοπρεσβυτέρου

Ἐγκρίσει

τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδοσὶς

τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ

ΨΑΛΤΗΡΙ

Καταρχήν

από

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΛΙΑΝΗ

Πρωτοπρεσβυτέρου

Εκδόση

υπό την αιγίδα

της Εκκλησίας της Ελλάδος

© Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος
Ίασιον 1, 115 21 Αθήνα, τηλ. 210-72.72.331, Fax 210-72.72.380
e-mail: apostoliki-diakonia@ath.forthnet.gr
<http://www.apostoliki-diakonia.gr>
Έκδοσις Α΄ 1961, Ε΄ 2000
Έκδοσις ΣΤ΄ 2005 (νέα, αναθεωρημένη)
Κ.Α. 99.03.025
ISBN 960-315-058-4

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν λειτουργικῶν ἐκδόσεων αὐτῆς, συνέστησεν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἔλεγχον καὶ διόρθωσιν αὐτῶν, ὥστε αὐταὶ νὰ βοηθοῦν εἰς τὴν εὐτακτοτέραν καὶ ὀρθοτέραν τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν.

Ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς προσπάθειάς ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέθεσεν εἰς τὸν εἰδήμονα περὶ τὰ λειτουργικὰ αἰδεσιμολογίατον πρωτοπρεσβύτερον π. Κωνσταντῖνον Παπαγιάννην τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου** κυκλοφοροῦντος λειτουργικοῦ βιβλίου, αἱ ἐπανειλημμέναι ἐκδόσεις τοῦ ὁποίου μαρτυροῦν τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ.

Ἦδη τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ἱερέως καταρτισθὲν κείμενον ὑπὸ τὸν πληρέστερον τίτλον **Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου** τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐλαβεστάτων ὑπηρέτῶν τοῦ ἀναλογίου ἀναγνωστῶν καὶ ψαλτῶν.

Ἐκφράζοντες τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὸν ἐπιμελητὴν τῆς ἐκδόσεως ταύτης διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔργον, εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ νέα αὕτη ἔκδοσις θὰ ἀποβῇ χρησιμότερα τῶν προηγουμένων διὰ τὴν *«εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν»* (Α΄ Κορ. ιδ' 40) τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

† Ὁ Φαναρίου Ἀγαθάγγελος
Γενικὸς Διευθυντὴς
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν λειτουργικῶν βιβλίων Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι μέλος, μοὶ ἀνετέθη ἡ ἐπιμέλεια τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου** κυκλοφοροῦντος λειτουργικοῦ βιβλίου. Ἀγαθὸν ἤδη εἰς πέρας θεία συνεργεία τὸ ἔργον, θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω τὰς σκέψεις καὶ τὰς γενικὰς ἀρχάς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων κατήρτισα τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου.

Τὸ Ἐγκόλπιον δὲν ἀνήκει βεβαίως εἰς τὴν ομάδα τῶν κλασικῶν λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν βοηθητικῶν τοιούτων. Εἶναι ἐν τούτοις χρησιμώτατον, ὑποκαθιστῶν ἐν πολλοῖς τὸ Ὠρολόγιον, ἀλλὰ καὶ συμπληροῦν αὐτό, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸν ψάλτην, διὰ τὰς τρεῖς κυριωτέρας ἀκολουθίας, ἥτοι τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Θ. Λειτουργίαν. Καὶ ὑποκαθιστᾷ μὲν τὸ Ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον λόγῳ τοῦ ὄγκου του ἀποβαίνει ἐνίοτε δύσχρηστον, συμπληροῖ δὲ αὐτό, διότι περιέχει στοιχεῖα ἀπαραίτητα μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὸ Ὠρολόγιον, τὰ ὁποῖα ὁ ἀναγνώστης καὶ ὁ ψάλτης ἀναγκάζονται νὰ ἀναζητοῦν εἰς διάφορα μέρη τῶν ἄλλων λειτουργικῶν βιβλίων.

Ἡ χρησιμότης τοῦ Ἐγκολπίου εἶναι ἰδιαίτερος ἐμφανὲς προκειμένου περὶ τῆς Θ. Λειτουργίας, τῆς ὁποίας εἰς οὐδὲν λειτουργικὸν βιβλίον ὑπάρχει πλήρης καὶ συνεχῆς ἡ διάταξις εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἀναγνώστου καὶ τοῦ ψάλτου.

Τὸ βιβλίον τιτλοφορεῖται συνήθως **Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου**· εἶναι φανερόν ὅμως ὅτι ὁ τίτλος οὗτος δὲν καλύπτει πλήρως τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, διότι ἐν αὐτῷ δὲν περιέχονται ἀποκλειστικῶς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς τὸν ψάλτην ἀνήκοντα σταθερά, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἐναλλασσόμενα στοιχεῖα τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Διὰ τοῦτο ἐθεώρησα καταλληλότερον καὶ περιεκτικώτερον τὸν τίτλον **Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου**.

Τὸ Ἐγκόλπιον εἶναι τὸ ἀντίστοιχον τοῦ Ἱερατικοῦ βιβλίου τοῦ χοροῦ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς τελευταίας ἐκδόσεως τοῦ Ἱερατικοῦ (2002) εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν, ἦτο φυσικὸν νὰ τηρήσω καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ Ἐγκολπίου τὰς αὐτὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας καὶ εἰς τὸ Ἱερατικὸν ἐτήρησα, προσηρμοσμένας ὅμως εἰς τὸν εἰδικὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Γενικῶς ἐκεῖ μὲν ἦτο φυσικὸν νὰ τονισθοῦν τὰ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου, ἐδῶ δὲ τὰ τοῦ ἀναγνώστου καὶ τοῦ ψάλτου. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν στοιχεῖα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀναγνώστην καὶ τὸν ψάλτην περιελήφθησαν πλήρη καὶ ἐξετυπώθησαν διὰ μεγαλύτερων στοιχείων, τῶν δὲ μερῶν τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου ἀνεγράφησαν διὰ μικροτέρων στοιχείων μόνον αἱ ἀρχαί, διὰ νὰ καταδεικνύεται ἡ ἀλληλουχία καὶ διαδοχὴ ἱερέως καὶ διακόνου ἀφ' ἑνός, ἀναγνώστου καὶ ψάλτου ἀφ' ἑτέρου.

Αἱ ἀκολουθίαι Ἑσπερινοῦ καὶ Ὁρθρου παρετέθησαν πλήρως καθ' ἣν τάξιν τελοῦνται τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωτῇ. Διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις (ἑορτάς, καθημερινὰς κλπ.) παρατίθεται μόνον ἡ διάταξις καὶ τὰ προσιδιάζοντα εἰς αὐτὰς στοιχεῖα. Χάριν δὲ τῆς πληρότητος τῆς ὕλης περιελήφθη καὶ ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τούτων κατὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν καὶ τὴν Διακαινήσιμόν ἑβδομάδα, μολονότι εὗρίσκει αὐτὴν ὁ βουλούμενος ἀναλυτικῶς ἐκτιθεμένην εἰς τὰς εἰδικὰς φυλλάδας τῆς Μ. Τεσσαρακο-

στῆς καὶ τῆς Μ. Ἑβδομάδος. Πρὸς κατανόησιν δὲ τῆς δομῆς τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν ἐθεώρησα σκόπιμον τὴν διαίρεσιν αὐτῶν εἰς τμήματα μετὰ χαρακτηριστικῶν ἐπιγραφῶν. Τμήματα τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν παραλειπόμενα συνήθως ἐν ταῖς ἐνορίαις ἐτέθησαν ἐντὸς ἀγκυλῶν [].

Ἐφήρμοσα ἐπίσης καὶ εἰς τὸ παρὸν Ἐγκόλπιον, ὡς ἔπραξα καὶ εἰς τὸ Ἱερατικόν, τὸ σύστημα τῆς διπλῆς στίξεως τῶν ὕμνων. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους τὰ κόμματα δὲν τίθενται ἐκεῖ, ὅπου ἀπαιτεῖ τὸ νόημα, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν χωρισμὸν τῶν στίχων, ἐνῷ τὰ λοιπὰ σημεῖα στίξεως (τελεία, ἄνω τελεία, ἐρωτηματικόν, θαυμαστικόν) τίθενται εἰς τὰς κανονικὰς θέσεις. Τοῦτο ὅμως δυσχεραίνει τὴν κατανόησιν καὶ συνεπῶς τὴν ὀρθὴν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος τῶν ὕμνων, ἐνῷ καὶ ὡς πρὸς τὴν μετρικὴν διαίρεσιν προκαλεῖ σύγχυσιν. Διὰ τοῦτο εἰς πολλὰς ἐπιστημονικὰς ἐκδόσεις χρησιμοποιεῖται σύστημα διπλῆς στίξεως, κατὰ τὸ ὅποῖον οἱ στίχοι χωρίζονται δι' ἀστερίσκων, ἐνῷ τὰ κόμματα τίθενται, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ σημεῖα στίξεως, ὅπου ἀπαιτεῖ τὸ νόημα τοῦ κειμένου. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφήρμοσα εἰς τοὺς ἐν τῷ παρόντι Ἐγκολπίῳ περιεχομένους ὕμνους. Ἀστερίσκοι ἐτέθησαν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Κυριακὴν προσευχὴν καὶ τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως –καί-τοι αὐτὰ δὲν εἶναι ὕμνοι– πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ὀρθῆς ἀπαγγελίας αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς νέας ἐκδόσεως ἀφηρέθησαν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰς προγενεστέρας μεγαλυνάρια εἰς διαφόρους ἑορτὰς καὶ μνήμας ἁγίων. Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρουμένη συνήθεια τῆς ψαλμωδίας τοῦ μεγαλυναρίου τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας εἰς τὰ Δίπτυχα (μετὰ τὴν ἐκφώνησιν *Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει...*) εἶναι καινοφανής, ἀλλὰ καὶ ἄστοχος, ὡς διακόπτουσα τὴν συνέχειαν τῆς εὐχῆς τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς. Προκειμένου δὲ περὶ δεσποτικῆς ἢ θεομη-

τορικῆς ἐορτῆς εἶναι καὶ ἐντελῶς περιττή, διότι εἰς τὸ Ἑξαίρετως ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τῆς ἐορτῆς. Ἄς ἀρκούμεθα εἰς τὸν καθιερωμένον θεομητορικὸν ὕμνον (Ἄξιόν ἐστιν ἢ Ἐπὶ σοὶ χαίρει ἢ εἰρμὸν τῆς θ' ᾠδῆς) καὶ ἃς μὴ παρεμβάλλωμεν εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν ξένα καὶ ἀντιπαραδοσιακὰ στοιχεῖα ἀλλοιοῦντα καὶ φθείροντα τὴν ἀριστοτεχνικὴν δομὴν αὐτῆς. Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ψάλλωμεν τὸ μεγαλυνάριον τῆς ἀγομένης ἐορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, διὰ νὰ τιμήσωμεν δῆθεν αὐτόν, διότι ἡ ἐορτὴ ἢ ὁ ἅγιος τιμῶνται ὑπερεπαρκῶς διὰ τῶν ὕμνων τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν μετὰ τὴν εἵσοδον ψαλλομένων τροπαρίων.

Ἀντιθέτως ἐθεώρησα χρήσιμον νὰ περιλάβω εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν τὰ ἀντίφωνα τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἐορτῶν. Ἐπειδὴ ὁμως ἐπέφερα μεταβολὰς τινὰς εἰς τὸ παραδεδομένον κείμενον αὐτῶν, ἐθεώρησα ἀπαραίτητον νὰ κάμω κατωτέρω ἀναλυτικὸν λόγον περὶ αὐτῶν.

Ἄλλα στοιχεῖα προστεθέντα εἰς τὰ τῶν προηγούμενων ἐκδόσεων εἶναι:

1. Τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν.
2. Τὰ κοινὰ εἰς διαφόρους κατηγορίας ἁγίων ἀπολυτίκια.
3. Τὰ θεοτοκία τῶν καθημερινῶν τὰ ψαλλόμενα μετὰ τὰ ἀπολυτίκια τῶν μὴ ἐορταζομένων ἁγίων.
4. Ἡ τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ.
5. Ἡ τάξις ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας.
6. Τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα.
7. Τὰ ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ ψαλλόμενα καθ' ὅλον τὸ ἔτος κοντάκια.
8. Τὰ ἀλληλουιάρια τῶν Κυριακῶν.
9. Οἱ ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν ψαλλόμενοι εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς.

10. Ἡ διάταξις τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

11. Αἱ πρὸ τῆς θείας μεταλήψεως εὐχαὶ καὶ ἡ μετ' αὐτὴν εὐχαριστία.

12. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μνημοσύνου.

Οὕτω καταρτισθὲν τὸ νέον **Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου** εὐελπιστῶ ὅτι ἀποβαίνει πληρέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον εἰς τὴν εὐτακτον τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πνευματικὴν ὠφέλειαν καὶ πρόοδον τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος. Κατὰ πόσον ὁ σκοπὸς οὗτος ἐπετεύχθη, θὰ καταδείξῃ ἡ ἐν τῇ πράξει χρῆσις τοῦ βιβλίου, θὰ κρίνουν δὲ οἱ χρῆσται αὐτοῦ, τῶν ὁποίων ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπιεικῇ κρίσιν διὰ τὰς τυχόν ὑπαρχούσας ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις, ἀπὸ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἀνθρώπινον ἔργον εἶναι ἀπηλλαγμένον.

ΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Θ. Λειτουργίας ψάλλονται, ὡς γνωστόν, τρεῖς ὁμάδες ψαλμικῶν στίχων μετὰ συντόμων ἐφυμνίων *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...*, *Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...* καὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας. Αἱ ὁμάδες αὗται ὀνομάζονται **ἀντίφωνα**. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ δὲ εὐθύς μετ' αὐτὴν ψαλλόμενος στίχος καλεῖται **εἰσοδικόν**.

Τὰ ἀντίφωνα δὲν ὑπῆρχον ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἑναρξιν τῆς Θ. Λειτουργίας, ἀλλ' αὕτη ἤρχετο εὐθύς ἀπὸ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἀφοῦ ὁ προεστὼς (ἐπίσκοπος ἢ ἱερεὺς) ἤρχετο εἰς τὸν λαὸν τὴν εἰρήνην. Κατὰ τὴν εἴσοδον ὅμως τῶν λειτουργῶν εἰς τὸν ναὸν ἐψάλλετο ψαλμὸς τις μετ' ἐφυμνίου (ἀντίφωνον εἰσόδου ἢ εἰσοδικόν). Ἀρχικῶς λοιπὸν εἰσήχθη ἓν ἀντίφωνον, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐγίνετο ἡ εἴσοδος. Βραδύτερον προσετέθησαν πρὸ αὐτοῦ ἄλλα δύο ἀντίφωνα μετὰ τῆς μεγάλης συναπτῆς καὶ τῶν δύο μικρῶν τοιούτων κατ' ἐπί-

δρασιν τῶν καθημερινῶν ἀκολουθιῶν καὶ κυρίως τῆς ἁσματικῆς Τριθέκτης, ἣτις γενικῶς παρουσιάζει μεγάλην ὁμοιότητα πρὸς τὸ πρῶτον μέρος τῆς Θ. Λειτουργίας, τὸ συνήθως λεγόμενον Λειτουργία τῶν κατηχουμένων¹.

Τὰ ἀντίφωνα ἦσαν ἀρχικῶς ψαλμοὶ ὁλόκληροι, ἐκ τῶν ὁποίων βραδύτερον ἐπελέγησαν τρεῖς ἢ τέσσαρες στίχοι δι' ἕκαστον μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν. Ὡς οἱ ἀρχαιότεροι ψαλμοὶ ἀντιφώνων τῆς Θ. Λειτουργίας δέον νὰ θεωρηθοῦν οἱ ᾠα', ᾠβ' καὶ ᾠδ' μετ' ἐφυμνίων εἰς τὸ α' ἀντίφωνον *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...*, εἰς τὸ β' *Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...* καὶ εἰς τὸ γ' *Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ...* Ἐκ τῶν ψαλμῶν τούτων προέρχονται τὰ σήμερον ὡς ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν θεωρούμενα *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ.*

Τὰ ἀντίφωνα ταῦτα ἀρχικῶς ἐλέγοντο εἰς πᾶσαν Θ. Λειτουργίαν. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἤρχισεν ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν διὰ καταλλήλων δι' ἑκάστην ἑορτήν. Ἡ ἀντικατάστασις ὑπῆρξε βαθμιαία. Τὸ Τυπικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος ὁρίζει εἰδικὰ ἀντίφωνα μόνον διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀναλήψεως καὶ τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰς πάσας τὰς λοιπὰς ἑορτὰς ὁρίζει τὰ συνήθη ἀντίφωνα μετ' ἐφυμνίων εἰς τὸ α' *Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...*, εἰς τὸ β' *Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ...* μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς, καὶ εἰς τὸ γ' τοῦ ἀπολυτικίου τῆς ἑορτῆς. Εἰς πάσας δὲ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὡς ἐφύμνιον τοῦ γ' ἀντιφώνου ψάλλεται τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, ὁρίζει, ὅπως εὐθὺς μετὰ τὸν «στίχον τῆς εισόδου» (δηλ. τὸ εισοδικόν), ψάλλεται εὐθὺς τὸ ἀπολυτίκιον, χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ *Σῶσον ἡμᾶς...*, ὡς γίνεται

1. Ἰ. Φουντούλη, Κείμενα Λειτουργικῆς, ἀριθμ. 1 Τριθέκτη, Θεσσαλονίκη 1969.

2. Παρὰ Aleksei Dmitrievskij, Opisanie Liturgitseskich Rucopisei, τ. 1, Τυπικά. Κίεβον 1895, σσ. 256-665.

σήμερον, καὶ μετ' αὐτὸ Δόξα, καὶ νῦν τὸ κοντάκιον². Ἐκ τούτων συνάγεται: α'. Ὅτι τὸ εἰσοδικὸν εἶναι συνέχεια τοῦ γ' ἀντιφώνου, τὸ δὲ κοντάκιον εἶναι τὸ δοξαστικὸν αὐτοῦ· καὶ β'. Ὅτι, ὅταν τὸ Σῶσον ἡμᾶς... ἐψάλλετο ὡς ἐφύμνιον τοῦ β' ἀντιφώνου, δὲν ἐλέγετο μετὰ τὸ εἰσοδικόν.

Εὐρύτερον κύκλον ἀντιφώνων εὐρίσκομεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἀποστόλου, ὅπου ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουν ἀντίφωνα καὶ διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Βαΐων, ἔτι δὲ εὐρύτερον εἰς τὰ Μηναιᾶ, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχουν ἀντίφωνα καὶ διὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου, τῆς Ὑπαπαντῆς, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅτι τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀντίφωνα εἶναι μεταγενέστερα, προκύπτει ἐκ τῆς διατάξεως τῶν Μηναιῶν διὰ τὰς ἑορτὰς ταύτας: *Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ στ'.* Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Τελευταῖα διεμορφώθησαν ἀσφαλῶς τὰ ἀντίφωνα τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Εἰσοδίων καὶ τὰ τῆς Α' καὶ τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν, τὰ ὅποια μόνον εἰς τινὰς ἐκδόσεις τοῦ Ὁρολογίου ὑπάρχουν. Βασικὴ διαφορὰ τῶν μεταγενεστέρων ἀντιφώνων (Μηναιῶν καὶ Ὁρολογίου) ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων (τοῦ Ἀποστόλου) εἶναι ὅτι ταῦτα εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλογαὶ στίχων ἐκ διαφόρων ψαλμῶν, ἐνῷ εἰς τὰ παλαιότερα οἱ στίχοι ἐκάστου ἀντιφώνου προέρχονται ἀπαραιτήτως ἐκ τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ, οἱ τρεῖς ψαλμοὶ εἶναι κατὰ κανόνα συνεχόμενοι, τὸ δὲ εἰσοδικὸν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ψαλμοῦ τοῦ γ' ἀντιφώνου.

Τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τῆς Μ. Ἐκκλησίας υἰοθετεῖ καὶ περιλαμβάνει τὰ ἀντίφωνα πασῶν τῶν ἀνωτέρω ἑορτῶν. Τὸ δὲ προγενέστερον Τυπικὸν τοῦ πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου εἰς τὴν α' αὐτοῦ ἐκδοσιν περιλαμβάνει ἐπίσης ἀντίφωνα καὶ διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ ἁγίου Δημητρίου, τῶν ἀρχαγγέλων, τῆς

ἀγίας Αἰκατερίνης, τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου, τῶν κορυφαίων ἀποστόλων καὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου μὲ τὴν σημείωσιν: *Εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα ἀντίφωνα, ἐὰν ὁ ναὸς ᾗ τοῦ ἁγίου*³. Τὰ ἀντίφωνα ταῦτα δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐπεκράτησεν ἡ χρῆσις αὐτῶν. Ἴσως ὅμως δὲν θὰ ἦτο ἄστοχος ἡ εἰσαγωγή αὐτῶν χάριν ἐναλλαγῆς καὶ ποικιλίας· θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ λέγωνται καὶ εἰς μνήμας ἄλλων ἁγίων τῆς αὐτῆς κατηγορίας, ὅταν αὐταὶ τυγχάνουν ἐκτὸς Κυριακῆς· λ.χ. τὰ διὰ τὸν ἅγιον Δημήτριον εἰς μνήμας μαρτύρων, τὰ διὰ τὸν ἅγιον Νικόλαον εἰς μνήμας ἱεραρχῶν κ.ο.κ.

Ὑπὸ τὴν σημερινὴν αὐτῶν μορφήν τὰ ἀντίφωνα ἀποτελοῦνται ἕκαστον ἐκ τεσσάρων στίχων, ὡς ἐφύμνια δὲ ἔχουν τὸ μὲν α' *Ταῖς πρεσβείαις...*, τὸ δὲ β' *Σῶσον ἡμᾶς...*, τὸ δὲ γ' τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Τὰ δύο πρῶτα ἀντίφωνα ἐπισφραγίζονται διὰ τοῦ *Δόξα, καὶ νῦν*, μετὰ τὸ ὁποῖον εἰς μὲν τὸ α' ἐπαναλαμβάνεται τὸ *Ταῖς πρεσβείαις...*, εἰς δὲ τὸ β' ψάλλεται ὁ ἀρχαῖος ὕμνος *Ὁ μονογενὴς Υἱός...* Τὸ γ' ἀντίφωνον δὲν φαίνεται νὰ κατακλείεται διὰ τοῦ *Δόξα, καὶ νῦν*· ὡς ὅμως ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω, ὡς δοξαστικὸν αὐτοῦ δέον νὰ θεωρηθῇ τὸ κοντάκιον, τοῦ ὁποῖου κανονικῶς δέον νὰ προτάσσεται τὸ *Δόξα, καὶ νῦν*. Ἡ τοιαύτη τάξις διασφύζεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, καθ' ἣν μετὰ τὸ εἰσοδικὸν σημειοῦται: *Τὸ ἀπολυτίκιον Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον Ὅτε καταβάς*. Παρομοία διάταξις ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων. Ἡ μεταγενεστέρα παρεμβολή

3. Τυπικὸν ἐκκλησιαστικὸν κατὰ τὸ ὕφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Κωνσταντινούπολις 1838, σσ. 22, 26, 42, 80, 125, 128, 147, 209.

ἄλλων τροπαρίων ἀπεμάκρυνε καὶ ἀπέκοψε τὸ κοντάκιον ἀπὸ τοῦ γ' ἀντίφωνου καὶ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ λησμονηθῇ ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ δοξαστικὸν τοῦ ἀντίφωνου, νὰ παραλείπεται δὲ τὸ Δόξα, καὶ νῦν πρὸ αὐτοῦ. Ἡ ἀρχαία ὁμῶς τάξις εἶναι ἐμφανὴς εἰς τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς, καθ' ἃς μετὰ τὴν εἴσοδον ψάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον αὐτῶν.

Εἰς τὸ μοναχικὸν Τυπικόν, τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν ἐπεκράτησε καὶ εἰς τὰς ἐνορίας, τὰ ἀντίφωνα κατὰ τὰς Κυριακάς, τὰς θεομητορικὰς ἑορτάς καὶ τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἀντικατεστάθησαν ἐνωρὶς διὰ τῶν λεγομένων **τυπικῶν**, ἥτοι τῶν ψαλμῶν ρβ' καὶ ρμε' καὶ τῶν μακαρισμῶν μετ' εἰδικῶν τροπαρίων διὰ τὰς Κυριακάς ἢ τροπαρίων ἐκ τῶν κανόνων διὰ τὰς θεομητορικὰς ἑορτάς καὶ τὰς μνήμας τῶν ἁγίων. Ἡ ἀντικατάστασις αὕτη μαρτυρεῖται ἤδη ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Εὐεργέτιδος. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι... περιορίσθησαν εἰς τὰς καθημερινάς. Διτηρήθη ὁμῶς τὸ σύνηθες εἰσοδικὸν Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ τὰ ἀντίφωνα τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν. Ἡ τάξις αὕτη σὺν τῷ χρόνῳ εἰσῆχθη καὶ εἰς τὰς ἐνορίας, εἶναι δὲ ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἐν χρήσει Τυπικοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖον ὁμῶς, ὡς ἤδη εἴπομεν, περιλαμβάνει καὶ τὰ μεταγενέστερα ἀντίφωνα δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ τὰ τῶν θεομητορικῶν.

Ἀλλ' ἡ ἐξέλιξις συνεχίζεται. Ἡ ἀνάγκη τῆς συντομίας ἐν ταῖς ἐνορίαις ὠδήγησεν εἰς τὴν βαθμιαίαν ἐκβολὴν τῶν τυπικῶν καὶ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ τῶν ἐφυμνίων Ταῖς πρεσβεΐαις... κλπ. ἄνευ στίχων. Ἀλλ' ἡ ψαλμωδία τῶν ἐφυμνίων ἄνευ στίχων εἶναι τελείως ἀτοπος καὶ ἀπαράδεκτος. Πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀτόπου τούτου ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνδυάζουσα τὴν παλαιὰν τάξιν μετὰ τῆς νέας, κατήρτισεν ἀντίφωνα διὰ τὰς Κυριακάς, τὰ μὲν δύο πρῶτα ἐκ στίχων τῶν ψαλμῶν ρβ' καὶ ρμε', τὸ δὲ γ'

ἐκ δύο στίχων κατ' ἐκλογὴν, τὰ ἀντίφωνα δὲ ταῦτα σχεδὸν ἔχουν ἐπικρατήσῃ. Ἡ νέα αὕτη συνήθεια εἶναι ἀσφαλῶς ὀρθοτέρα τῆς πρὸς καιρὸν ἐπικρατησάσης καὶ δυστυχῶς συνεχιζομένης ὑπὸ πολλῶν (δηλ. τῆς ψαλμωδίας τῶν ἐφυμνίων ἄνευ στίχων).

Γνωρίζω τὰς ἀντιρρήσεις καὶ ἐνστάσεις ἐγκρίτων λειτουργιολόγων καὶ τυπικολόγων κατὰ τῆς ἀναγκαιότητος καὶ σκοπιμότητος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νέων τούτων ἀντιφώνων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τὰ παλαιὰ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι κτλ., καὶ σέβομαι τὰς ἀπόψεις αὐτῶν. Ὅταν ὁμως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν σημειωθείσαν ἐξέλιξιν εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τῆς Θ. Λειτουργίας καὶ τὴν σταδιακὴν διεύρυνσιν τοῦ κύκλου τῶν ἀντιφώνων, τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθη καὶ ἐπешеμοποίησεν ἡ Ἐκκλησία, δὲν δυνάμεθα, νομίζω, νὰ ἀρνηθῶμεν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσάγῃ καὶ νέα ἀντίφωνα, ὅπως εἰσάγει νέας ἀκολουθίας. Τὸναντίον φρονῶ ὅτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νέων τούτων ἀντιφώνων παραλλήλως πρὸς τὰ παλαιὰ καὶ διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπαναφορᾶς τῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ψαλμωδίας τῶν προκειμένων, ἀλληλουϊαρίων καὶ κοινωνικῶν, ἀναπληροῦται σημαντικῶς ἡ ἔλλειψις τοῦ ψαλμικοῦ στοιχείου ἐκ τῶν ἱ. ἀκολουθιῶν λόγῳ τῆς καταργήσεως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τὰς ἐνορίας. Διὰ τοῦτο κατόπιν πολλῆς σκέψεως κατέληξα εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ διατηρήσω εἰς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν τὰ νέα ταῦτα ἀντίφωνα, διὰ νὰ χρησιμοποιῶνται ἐναλλάξ μετὰ τῶν παλαιῶν χάριν ἐναλλαγῆς καὶ ποικιλίας, ἡ ὁποία εἶναι τόσον ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος ἐν τῇ θεῇ λατρείᾳ.

Τὰ νέα ὁμως ἀντίφωνα, ὡς καθιερώθησαν καὶ λέγονται, εἶναι ἐλλιπῆ, ἥτοι τὰ μὲν δύο τρίστιχα, τὸ α' μάλιστα ἄνευ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ δὲ γ' δίστιχον, ἐνῶ, ὡς γνωστόν, τὰ ἀντίφωνα εἶναι κατὰ κανόνα τὰ μὲν δύο πρῶτα τετράστιχα, ἐπισφραγιζόμενα ἀπαραιτήτως διὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν, τὸ δὲ

γ' τρίστιχον ἢ τετράστιχον – καθ' ἡμᾶς ὀρθότερον τρίστιχον, ὡς δ' στίχου λογιζομένου τοῦ εἰσοδικοῦ. – Διὰ τοῦτο συνεπλήρωσα τὰ δύο πρῶτα προσθέσας τέταρτον στίχον ἐκ τῶν αὐτῶν ψαλμῶν, διὰ δὲ τὸ γ' ἐπέλεξα δύο στίχους ἐκ τοῦ ριζ' ψαλμοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται καὶ ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο τοῦ ὑπὸ τῆς 'Ι. Συνόδου καταρτισθέντος γ' ἀντιφώνου *Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος...*, τὸν ὁποῖον καὶ διετήρησα ὡς γ' στίχον. Ὁ ψαλμὸς οὗτος ἐθεωρεῖτο ἀνέκαθεν ἀναστάσιμος, ἐψάλλετο δὲ κατὰ τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Οὕτω βελτιωθέντα τὰ ἀντίφωνα ταῦτα κατέστησαν συμφωνότερα πρὸς τὴν λειτουργικὴν παραδόσιν.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ καθιερωμένα ἀντίφωνα τῶν ἑορτῶν ἐπέφερα ἀναγκαίως τινὰς βελτιώσεις. Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία ἀναγράφονται συχνότατα μόνον αἱ ἀρχαὶ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ἐπαφιεμένης τῆς συμπληρώσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀπὸ μνήμης γνῶσιν τοῦ Ψαλτηρίου ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου. Τοῦτο ἰσχύει ἐν πολλοῖς καὶ διὰ τοὺς στίχους τῶν ἀντιφώνων. Ἀλλὰ τὸ Ψαλτήριον δὲν εἶναι σήμερον τόσον γνωστόν, ὅσον ἦτο ἄλλοτε. Τοῦτο ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ ἀπαγγέλλωνται πολλάκις οἱ στίχοι κολοβοὶ καὶ ἄνευ νοήματος, ὡς π.χ. *Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ* (α' ἀντίφωνον Θεοφανείων) ἢ *Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν* (α' ἀντίφωνον Εἰσοδίων). Διὰ τοῦτο ἐθεώρησα ἀναγκαίαν τὴν συμπλήρωσιν τῶν στίχων, ὅπου τοῦτο ἦτο δυνατόν καὶ σκόπιμον, ὥστε νὰ ἀποδίδουν πληρὴς νόημα, νὰ προσφέρεται δὲ δι' αὐτῶν εἰς τὸν λαὸν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ψαλμικὸν κείμενον. Διώρθωσα ἐπίσης ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιμεμελημένων ἐκδόσεων τῆς Π. Διαθήκης τὸν χωρισμὸν τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὅπου αὐτὸς ἦτο ἐσφαλμένος καὶ ἄστοχος.

Εἰδικῶς διὰ τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως σημειῶ τὰ ἐξῆς. Τὰ ἐν χρήσει σήμερον ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς

ταύτης, τὰ περιεχόμενα εἰς τὰ ἔντυπα λειτουργικὰ βιβλία, ἀπαρτίζονται κατὰ σειρὰν ἐκ στίχων τῶν ψαλμῶν μς', μζ' καὶ μη', ἐνῷ τὸ εἰσοδικὸν Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ..., εἶναι στίχος τοῦ μς' ψαλμοῦ. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὁμως Τυπικὰ τῆς ἁγίας Σοφίας, τῆς Εὐεργέτιδος καὶ τῆς ἐν Μεσσήνῃ μονῆς τοῦ ἁγίου Σωτῆρος οἱ στίχοι τῶν ἀντιφώνων λαμβάνονται ἐκ τῶν ψαλμῶν μδ', με' καὶ μς'. οὕτω τὸ εἰσοδικὸν λαμβάνεται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ, ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι τοῦ γ' ἀντιφώνου. Εἶναι φανερόν ὅτι ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἡ ἀρχικὴ καὶ σύμφωνος πρὸς τὴν καὶ διὰ τὰ ἀντίφωνα τῶν ἄλλων ἑορτῶν τάξιν. Ἄλλωστε οἱ στίχοι τῶν ψαλμῶν μδ' καὶ με', συγκρινόμενοι πρὸς τοὺς τῶν ψαλμῶν μζ' καὶ μη' εἶναι καταφανῶς καταλληλότεροι διὰ δεσποτικὴν ἑορτὴν καὶ μάλιστα τὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν ἀρχαίαν ταύτην τάξιν παραθέτω ἐν τῷ παρόντι τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ταύτης.

Τέλος παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια τῆς ἅπαξ μόνον ψαλμωδίας τοῦ ἀπολυτικίου πρὸ τῆς εἰσόδου, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ εἶναι συντομώτατον. Ἡ τοιαύτη συνήθεια εἶναι τελείως ἄτοπος, διότι δὲν νοεῖται ἀντίφωνον μονόστιχον. Τὸ ἀπολυτίκιον πρέπει νὰ ψάλλεται ἐκ γ' μετὰ τῶν στίχων τοῦ γ' ἀντιφώνου. Χάριν συντομίας ὁμως εἶναι δυνατόν νὰ ψάλλεται ὁλόκληρον μόνον μετὰ τὸν α' στίχον καὶ μετὰ τὸ εἰσοδικόν, μετὰ δὲ τοὺς λοιποὺς στίχους νὰ ψάλλεται τὸ τέλος αὐτοῦ. Τοιαύτη προᾶξις δὲν εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν τάξιν τῆς θείας λατρείας (βλ. π.χ. τὰ τροπάρια τῶν προφητειῶν Χριστουγέννων καὶ Θεοφανείων). Οὕτω διὰ τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὰ ἑξῆς ἀκροτελεύτια:

Ἦχος α'. Δόξα τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ...

Ἦχος β'. Πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων...

Ἦχος γ'. Ἐκ κοιλίας ἔδου ἐρρύσατο ἡμᾶς...

Ἦχος δ'. Ἐσκύλευται ὁ θάνατος...

Ἦχος πλ. α'. Καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας...

Ἦχος πλ. β'. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν...

Ἦχος βαρὺς. Ὅτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. δ'. Ἴνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν...

Κατὰ παρόμοιον τρόπον εἶναι δυνατὸν νὰ ψάλλωνται καὶ τῶν ἑορτῶν τὰ ἀπολυτίκια.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 31ῃ Αὐγούστου 2004

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

Πρωτοπρεσβύτερος

«Ἀναγνώστης καθιστανέσθω πρῶτον δοκιμῇ δεδοκιμασμένος, μὴ γλωσσοκόπος, μὴ μέθυσος, μηδὲ γελωτολόγος, εὐτροπος, εὐπειθής, εὐγνώμων, ἐν ταῖς κυριακαῖς συνόδοις πρῶτος σύνδρομος, εὐήκοος, διηγηματικός, εἰδὼς ὅτι εὐαγγελιστοῦ τόπον ἐργάζεται».

(Αἱ Διαταγαὶ αἱ διὰ Κλήμεντος, 2)

«Ὁ ἀναγνώστης τοίνυν προσάγεται τῷ ἀρχιερεῖ, μαρτυρηθεὶς εἶναι τοῦ ἀγνοῦ βίου, καὶ ἄξιος ἀναγωγῆς ἱερᾶς, καὶ τὰ ἱερὰ εἰδὼς γράμματα... Καὶ (ὁ ἀρχιερεὺς) εὐχεται ἁγιασθῆναι τὸν τελειούμενον, ἐκλελεγμένον ὄντα αὐτῷ, καὶ μετὰ πάσης σοφίας τε καὶ συνέσεως ποιεῖσθαι τὴν ἀνάγνωσιν τε καὶ μελέτην τῶν θείων λογίων».

(Ἀγίου Συμεὼν Θεσσαλονίκης, Διάλογος κεφ. ρνθ')

«Τοὺς ἐπὶ τῷ ψάλλειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παραγινόμενους, βουλόμεθα μήτε βοαῖς ἀτάκτοις κεχρησθαι καὶ τὴν φύσιν πρὸς κραυγὴν ἐκβιάζεσθαι, μήτε τι ἐπιλέγειν τῶν μὴ τῇ ἐκκλησίᾳ ἁρμοδίων τε καὶ οἰκείων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανύξεως τὰς ψαλμωδίας προσάγειν τῷ τῶν κρυπτῶν ἐφόρῳ Θεῷ. Εὐλαβεῖς γὰρ ἔσεσθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὸ ἱερὸν ἐδίδαξε λόγιον».

(Κανὼν οε' τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου)

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2793/30.6.2004 ἐγκυκλίου αὐτῆς συνιστᾷ, ὅπως συμφώνως πρὸς τὴν ἀνέκαθεν κρατοῦσαν τάξιν τὰ ἁγιογραφικὰ ἀναγνώσματα (Προφητεῖαι, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον) ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς, ἀποφευγομένης ὁμως πάσης μουσικῆς ἐπιτηδεύσεως καὶ ἐπιδείξεως. Συνιστᾷ ἐπίσης, ὅπως οἱ μέλλοντες νὰ ἀναγνώσουν προαναγινώσκουν μετὰ προσοχῆς τὰς ἀναγνωσθησομένας περικοπὰς, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀπαγγεῖλουν αὐτὰς κατ' ἔννοιαν πρὸς ὠφέλειαν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ

Τὰ ἐξῆς λέγονται εἰς τὴν ἀρχὴν ὁμάδος ἀκολουθιῶν συναπτῶς τελουμένων, ἦτοι:

α'. Εἰς τὴν Θ' Ὡραν, πρὸς τὴν ὁποίαν συνάπτεται ὁ Ἑσπερινός.

β'. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.

γ'. Εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, πρὸς τὸ ὁποῖον συνάπτεται ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Α' Ὡρα. Καὶ

δ'. Εἰς τὴν Γ' Ὡραν, πρὸς τὴν ὁποίαν συνάπτεται ἡ Στ'.

Τὰ αὐτὰ λέγονται καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Α' Ὡρας, ὅταν αὕτη τελεῖται κεχωρισμένως ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου, ἐνῷ αἱ συναπτόμεναι ἀκολουθίαι ἄρχονται ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν * καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν * καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κηλίδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

“**Α**γιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· *
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ’.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς. * Κύριε, * ἰλάσθητι
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν. * Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθε-
νείας ἡμῶν * ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· * γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· * τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον· * καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον ιβ’. Δόξα, καὶ
νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τοὺς ψαλμοὺς τῆς ἀκολουθίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Α'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

‘Ο ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν¹.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἔμεγαλύνθης σφόδρα.

1. Ὁ προοιμιακὸς ψαλμὸς δὲν ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (βλ. σελ. 72). Ἀπὸ δὲ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου μέχρι τῆς Τρίτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ ἀναγινώσκεται ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, διότι ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον·

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ·

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερόνων ἀνέμων·

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδιά εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν².

2. Ἔως ὧδε ἀναγινώσκεται ὁ ψαλμὸς εἰς πανηγυρικοὺς Ἑσπερινούς, ἐὰν πρόκηται νὰ ψαλοῦν τὰ Ἀνοιξαντάρια (βλ. σελ. 159).

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός.

Ἐκ γ'.

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν **κτλ.**

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον **μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον³...**

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι πρέπει σοι **πᾶσα δόξα...**

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Ἐν ἐσπέρᾳ Σαββάτου ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (τὸ Μακάριος ἀνὴρ) ὁλόκληρον εἰς τρεῖς στάσεις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' στάσεως λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία, ἀλληλουία, ἀλληλουία· δόξα σοι, ὁ Θεός. **Ἐκ γ'.** Κύριε, ἐλέησον **γ'** Δόξα, καὶ νῦν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς β' στάσεως.

Μετὰ δὲ τὴν γ' στάσιν· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουία, ἀλληλουία, ἀλληλουία· δόξα σοι, ὁ Θεός. **Ἐκ γ'.** Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν ἐν ἐσπέρᾳ μὲν Σαββάτου ἀναγινώσκεται ὁλόκληρον τὸ α' κάθισμα ὡς ἀνωτέρω, ἐν ἄλλῃ δὲ ἡμέρᾳ δὲν γίνεται στιχολογία Ψαλτηρίου⁴.

3. Δὲν εἶναι ὀρθή ἡ συνήθεια νὰ ἀποκρίνεται ὁ χορὸς εἰς τὴν δέησιν ταύτην διὰ τοῦ Ἀμήν.

4. Ταῦτα συμφώνως πρὸς σαφεῖς διατάξεις τοῦ ΤΑΣ (κεφ. ιβ' καὶ ις' κ.ἄ.). Τὸ ΤΜΕ (Προθεωρία § 4) ὀρίζει ὅτι «ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς, καὶ ἂν ἐπὶ συμπτώσιν ἐν Κυριακῇ, δὲν στιχολογεῖται τὸ α' κάθισμα». Ἐν τούτοις τὸ αὐτὸ Τυπικὸν ὀρίζει στιχολογίαν Ψαλτηρίου τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων (Τυπ. Τριωδίου § 63) καὶ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ (τυπ. Πεντηκ. § 9).

Εἰς δὲ τοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν ἐκτὸς Κυριακῆς θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων ἁγίων ἀναγινώσκεται μόνον ἢ α' στίσις τοῦ α' καθίσματος (ψαλμοὶ α', β' καὶ γ').

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ψαλτηρίου λέγει ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν· Ἔτι καὶ ἔτι... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Μετὰ τὴν μικρὰν συναπτὴν (ἢ, μὴ γινομένης στιχολογίας, εὐθὺς μετὰ τὰ Εἰρηνικά) ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι ψαλμοὶ εἰς τὸν ἦχον τοῦ α' τῶν ψαλησομένων στιχηρῶν, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ· εἰς δὲ τοὺς τελευταίους ι' ἢ η' ἢ στ' στίχους ἐπὶ συνάπτονται τὰ στιχηρὰ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐὰν μὲν ὁ τυχὼν ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, ψάλλονται ἀναστάσιμα ζ' καὶ τοῦ ἁγίου γ', ἐὰν δὲ ἔχη δοξαστικόν, ἀναστάσιμα στ' καὶ τοῦ ἁγίου δ', ἐὰν δὲ τυχὼν δύο ἅγιοι, ἀναστάσιμα δ' καὶ ἀνὰ γ' ἐκάστου ἁγίου.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχῃ θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἀπόδοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς ἑορτῆς στ'.

Ἐν προεορτίῳ ἢ μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἀναστάσιμα στ' καὶ προεόρτια ἢ μεθέορτα δ'.⁵

Ἐν δεσποτικῇ ἑορτῇ ἢ ἐν θεομητορικῇ ἐκτὸς Κυριακῆς ἢ ἐν μνήμῃ ἐπισήμως ἑορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς

5. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ΤΜΕ. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὁμῶς τάξιν ψάλλονται ἀναστάσιμα δ', προεόρτια ἢ μεθέορτα γ' καὶ τοῦ ἁγίου γ'.

ψάλλονται μόνα τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου εἰς σι',
εἰς τινὰς δὲ περιπτώσεις εἰς η'.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκου-
σόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκου-
σόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν
σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκου-
σόν μου, Κύριε⁶.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν
περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,
τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ
συνδυσάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον
δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν
κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὥσει
πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὅσα
αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ
ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ
ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

6. Εἰς τὰς ἐνορίας συνήθως παραλείπονται, οὐχὶ ὀρθῶς, οἱ ἀπὸ τοῦ
Θοῦ, Κύριε, στίχοι καὶ λέγονται μόνον οἱ ἀναγκαῖοι ἐκ τῶν τελευταίων
μετὰ τῶν στιχηρῶν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί·
κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς
Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου
ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως
τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν
ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου,
μερίς μου εἶ, ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφό-
δρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθη-
σαν ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς στίχους ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογή-
σασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς ρκθ' (129).

Εἰς στίχους η'.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον
τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εἰς στίχους 5'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμός ρις' (116).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ δοξαστικὸν τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχῃ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου τῆς ἑβδομάδος.

Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μεθεόρτῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ· Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου.

Ἐν μνήμῃ ἐπισήμως ἐορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς· Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον. Ἐν ἐσπέρᾳ Παρασκευῆς ὅμως τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξίον σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσiais, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ προκείμενα τῆς ἑβδομάδος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ἧβ' (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (ἧβ' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιέζωσατο. (ἧβ' 1)

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ῃβ' 1)

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρλγ' (133).

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. (ρλγ' 1) **Δίς.**

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. (ρλγ' 1)

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον...

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς δ' (4).

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. (δ' 4) **Δίς.**

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. (δ' 2)

Κύριος εἰσακούσεται μου...

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Ἦχος α'. Ψαλμὸς κβ' (22).

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. (κβ' 6) **Δίς.**

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. (κβ' 1-2)

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με...

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς νγ' (53).

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. (νγ' 3) **Δίς.**

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. (νγ' 4)

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με...

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ρκ' (120).

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. (ρκ' 2) Δίς.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. (ρκ' 1)

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου...

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς νη' (58).

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· τὸ ἔλεός σου προφθάσει με. (νη' 10-11) Δίς.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. (νη' 1)

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ...

Εἰς δὲ τοὺς πρώτους μεθεόρτους Ἑσπερινοὺς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν ψάλλονται (ἐκτὸς ἑσπέρας Σαββάτου)⁷ τὰ μεγάλα προκείμενα ὡς ἀκολούθως.

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα, τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Πεντηκοστῆς·

Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς ος' (76).

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος' 14-15)

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. (ος' 15)

Τίς Θεὸς μέγας...

7. Τοῦτο κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ ΤΑΣ (κεφ. ις'), καθ' ἣν τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας ψάλλεται πάντοτε τὸ 'Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· «προηγείται γὰρ πάντων τῶν προκειμένων».

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. (οἷ' 11)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. (οἷ' 12)

Τίς Θεὸς μέγας...

Εἰς τὰς ἑορτὰς τῶν Θεοφανείων, τῆς Ἀναλήψεως, τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν. (ριγ' 11)

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ' 1-2)

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ...

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ' 3)

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ...

Στίχ. γ'. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ' 5)

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ...

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὸ προκείμενον ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἀναγνώστου τὰ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀναγνώσματα, ἐὰν ὑπάρχουν.

Ὁ ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος, π.χ. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Σοφία· πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κείμενον τοῦ ἀναγνώσματος.

Εἰς μνήμας ἀποστόλων ἀναγινώσκονται ἢ ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς ἀποστολικά ἀναγνώσματα· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν· σοφία· πρόσχωμεν.

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ δέησιν· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς κτλ.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τρεῖς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν...

Ὁ χορός εἰς ἐκάστην δέσιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ὡς κατωτέρω (σελ. 39), ἐὰν δὲν ὑπάρχη ἀρτοκλασία.

Η ΛΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑΣ

(Κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐνοριῶν).

Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, μετὰ τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλεται ἐν ιδιόμελον τῆς λιτῆς τῆς ἑορτῆς, ὃ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου ἐξέρχονται καὶ ἴστανται ἐνώπιον τῶν προτεθέντων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἄρτων. Πληρωθέντος δὲ τοῦ ιδιομέλου λέγει ὁ διάκονος τὰς δεήσεις· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κτλ.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ εἰς ἐκάστην δέσιν· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Εἰς δὲ τὴν δέσιν Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' (τετράκις ἀνὰ δέκα) καὶ γ'.

Ὁ διάκονος· Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...

Εἶτα θυμᾷ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους σταυροειδῶς καὶ ψάλλει αὐτὸς ἢ ὁ χορός.

Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, * χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία· * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,*

Ὁ χορὸς τὸ τέλος· Ὅτι σωτῆρα ἔτεκες * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ψάλλεται ἀντ' αὐτοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη.

Εἶτα ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλόγησας...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ψάλλει·

Ἦχος βαρύς.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· * οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον * οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Καὶ ψάλλονται

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ψάλλονται πάντοτε τὰ ἀναστάσιμα ἀπόστιχα τοῦ τυχόντος ἡχου, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ· καὶ τὸ μὲν α' ψάλλεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ λοιπῶν προτάσσονται οἱ ἐξῆς στίχοι.

Τοῦ β'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. ἕβ' 1).

Τοῦ γ'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ἕβ' 1)

Τοῦ δ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (ἕβ' 5).

Ὁ β' χορός· Δόξα, τὸ ιδιόμελον τοῦ ἁγίου, ἐὰν ὑπάρχη.

Ὁ α' χορός· Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν ψαλλομένων τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἐὰν δὲ ὁ τυχὼν ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, ψάλλει ὁ β' χορός· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῶν ἀποστίχων τοῦ τυχόντος ἡχου.

Ἐὰν συμπίπτῃ ἐν Κυριακῇ θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ μεθέορτα ἢ ἀπόδοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν Ἑσπερινῷ δεσποτικῆς ἑορτῆς ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ ἢ θεομητορικῆς ἢ ἀποδόσεως ἑορτῆς ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ δὲ δοξαστικὸν ψάλλει ὁ β' χορός.

Ἐν μνήμῃ ἐπισήμως ἑορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλονται ἐπίσης τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν οἰκείων στίχων, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ. Ὁ β' χορός· Δόξα, τοῦ ἁγίου. Ὁ α' χορός· Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον.

Τὰ συνήθως ψαλλόμενα θεοτοκία.

Ἦχος α'.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη * καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἄγνων λαόνων σου * σωθῆναι ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου * εἰς σὲ ἀνατίθην, * Μῆτερ τοῦ Θεοῦ * φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἦχος γ'.

Θεοτόκε, ἡ προστασία * πάντων τῶν δεομένων, * εἰς σὲ θαρροῦμεν, * εἰς σὲ καυχώμεθα, * ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι. * Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι * ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἦχος δ'.

Εκ παντοίων κινδύνων * τοὺς δούλους σου φύλαττε, * εὐλογημένη Θεοτόκε, * ἵνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, * Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγῇ προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Θεοτόκε * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἱκετεύομεν * πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τοῦ ἀποστόλου (ἢ τοῦ ἀθλοφό-

ρου ἢ τοῦ ὀσίου ἢ τοῦ ἱεράρχου)* καὶ πάντων τῶν ἁγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος βαρύς.

Ειρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου * τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βοώντων σοι * Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ - ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ

ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά ὡς ἀκολουθῶς.

Ἐν ἑσπέρᾳ Σαββάτου·

Ὁ α' χορὸς τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον τοῦ ἡχου (βλ. σελ. 41 κ.έ.).

Ὁ β' χορὸς· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ ὁ τυχὼν ἅγιος ἔχη δοξαστικόν, ὁ β' χορὸς· Δόξα, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου.

Ὁ α' χορός· Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον (βλ. κατωτέρω).

Ἐὰν συμπίπτη ἐν Κυριακῇ θεομητορική ἐορτὴ ἢ ἀπόδοσις δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἐορτῆς, ψάλλεται ἅπαξ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον καὶ δις τὸ τῆς ἐορτῆς.

Ἐν μεθεόρῳ Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον ἅπαξ. Δόξα καὶ νῦν, τὸ τῆς ἐορτῆς.

Ἐν δεσποτικῇ ἐορτῇ ἢ ἐν θεομητορικῇ ἐορτῇ ἐκτὸς Κυριακῆς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς ἐκ γ'.

Ἐν μνήμῃ ἐπισήμως ἐορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον (βλ. κατωτέρω).

**Τὰ ἀναστάσιμα ἀπολυτίκια μετὰ
τῶν θεοτοκίων αὐτῶν.**

Ἦχος α'. Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος * ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, * καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων * τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, * ἀνέστης τριήμερος, Σωτὴρ, * δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· * διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις * τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι, ζωοδότα· * Δόξα τῇ ἀναστάσει σου, Χριστέ· * δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· * δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, * μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου * σοι, Παρθένε, τὸ Χαῖρε, * σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο * ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης * ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, * ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ· * ἐδείχθης πλατυτέρα * τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· * δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦχος β'. Ἀπολυτίκιον.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, * ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, * τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας * τῇ ἀσπραπῇ τῆς Θεότητος· * ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας * ἐκ τῶν κατὰ χθονίων ἀνέστησας, * πᾶσαι αἱ δυνάμεις * τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· * Ζωοδότα Χριστέ, * ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, * πάντα ὑπερένδοξα * τὰ σά, Θεοτόκε, μυστήρια· * τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη * καὶ παρθενία φυλαττομένη, * μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, * Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· * αὐτὸν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, * ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, * ὅτι ἐποίησε κράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· * ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· * πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· * ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς * καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν * τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, * ἀνυμνοῦμεν, Θεοτόκε Παρθένε· * ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ * ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, * τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, * ἐλυτρώσατο ἡμᾶς * ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος δ'. Ἀπολυτίκιον.

Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, * ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι * αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριά, * καὶ

τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, * τοῖς ἀποστό-
λοις καυχώμεναι ἔλεγον· * Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, *
ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, * δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ
μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον * καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον, * διὰ σοῦ, Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμε-
νος * καὶ σταυρὸν ἐκουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος· * δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. α'. Ἀπολυτίκιον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον * Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * τὸν
ἐκ Παρθένου τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, * ἀνυ-
μνήσωμεν, πιστοί, * καὶ προσκυνήσωμεν· * ὅτι ἠυδόκη-
σε σαρκὶ * ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ * καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι * καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας * ἐν τῇ ἐνδόξῳ
ἀναστάσει αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου * ἡ ἀδιόδευτος· * χαῖρε, τεῖχος
καὶ σκέπη * τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· * χαῖρε,
ἀχείμαστε λιμὴν * καὶ ἀπειρογάμη· * ἡ τεκοῦσα ἐν
σαρκὶ * τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, * πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων * καὶ προσκυνού-
ντων τὸν τόκον σου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀπολυτίκιον.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις * ἐπὶ τὸ μνήμά σου, * καὶ οἱ
φυλάσσοντες * ἀπενεκρώθησαν· * καὶ ἴστατο

Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, * ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. *
 Ἑσκύλευσας τὸν ἄδην, * μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. *
 ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ * δωρούμενος τὴν ζωὴν. * Ὁ
 ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, * Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο τὴν εὐλογημένην * καλέσας σου μητέρα, * ἦλθες
 ἐπὶ τὸ πάθος * ἐκουσίᾳ βουλῇ, * λάμπας ἐν τῷ
 Σταυρῷ, * ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, * λέγων τοῖς
 ἀγγέλοις. * Συγχαρήτε μοι, * ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολομένη
 δραχμή. * Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, * δόξα σοι.

Ἦχος βαρὺς. Ἀπολυτίκιον.

Κ ατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον. * ἠνέφξας
 τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον. * τῶν μυροφόρων τὸν
 θρῆνον μετέβαλες, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν
 ἐπέταξας. * ὅτι ἀνέστης, Χριστέ ὁ Θεός, * παρέχων τῷ
 κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ω ς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαυρίσμα, * τοὺς ἐπὶ
 σοὶ πεποιθότας, πανύμνητε, * ἐκ λάκκου καὶ
 βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. * σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους
 τῇ ἁμαρτίᾳ * ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν. * ἡ πρὸ
 τόκου παρθένος * καὶ ἐν τόκῳ παρθένος * καὶ μετὰ
 τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀπολυτίκιον.

Ε ξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαγχνος, * ταφὴν κατε-
 δέξω τριήμερον, * ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
 παθῶν. * ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, * Κύριε, δόξα
 σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν
 ὑπομείνας ἀγαθὴ, * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύ-
 σας * καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, * μὴ παρίδῃς οὖς
 ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου,
 ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον * πρεσβεύ-
 ουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν
 ἀπεγνωσμένον.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμόμητον
 πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ
 ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστὸς...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Στερεώσαι Κύριος ὁ
 Θεός... ὡς ἀνωτέρω.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύ-
νομεν.

ἽΟ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός...

ἽΟ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'**.
Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ἽΟ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν...

ἽΟ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

Β'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

(Ἄνευ εισόδου).

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...
καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

Ὁ ἱερεὺς τὰ Εἰρηνικά.

Ὁ δὲ χορὸς εἰς ἑκάστην δέξιν τὸ Κύριε, ἐλέησον εἰς δὲ
τὴν τελευταίαν· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι πρόπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. [Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον
κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέρας δὲν ἀνα-
γινώσκεται Ψαλτήριον⁸].

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι
σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα (σελ. 29) καὶ
τὰ στιχηρὰ τῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ στίχου Ἐὰν ἀνομίας παρα-
τηρήσης...

Ὁ α' χορὸς· Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου, ἐὰν ὑπάρχη.

Ὁ β' χορὸς· Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον (τῇ Τρίτῃ καὶ
Πέμπτῃ ἐσπέρας σταυροθεοτοκίον, τῇ δὲ Παρασκευῇ ἐσπέ-
ρας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἐβδομάδος).

8. Ἡ διάταξις, καθ' ἣν «τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας Ψαλτήριον οὐκ ἀναγι-
νώσκεται, ὡς καὶ τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας» (Ἱερατικὸν Οἴκουμ. Πατριαρ-
χείου σελ. 15 καὶ Ἱερατικὸν τοῦ 1995 σελ. 7) εἶναι ὀρθὴ μόνον ὡς πρὸς
τὴν Κυριακὴν· διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς οἱ ἐν τέλει τοῦ Ψαλτη-
ρίου πίνακες ὀρίζουν παγίως τὸ ἡ' κάθισμα (τὰ Πρὸς Κύριον. Βλ. καὶ Γ.
Ρήγα, Ζητήματα Τυπικοῦ, σελ. 20).

Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, ὁ α' χορός· Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον.

Καὶ εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης λέγει χῦμα τὸ Φῶς ἰλαρὸν (σελ. 32).

Ὁ ἱερεὺς· Ἑσπέρας προκείμενον.

Οἱ χοροὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (σελ. 33).

Εὐθὺς δὲ μετὰ τὸ προκείμενον ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον, Κύριε (σελ. 36).

Ὁ ἱερεὺς τὰ Πληρωτικά καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας, οἱ δὲ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀντιφωνήσεις (βλ. σελ. 37).

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος... ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ· καὶ τὸ μὲν α' ψάλλεται ἄνευ στίχου, τῶν δὲ ἄλλων προτάσσονται οἱ κάτωθι στίχοι.

Τῇ Κυριακῇ, Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Τοῦ β'. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. (Ψαλμ. ρκβ' 1-2)

Τοῦ γ'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις. (ρκβ' 3-4)

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Τοῦ β'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (Ψαλμ. ιη' 5)

Τοῦ γ'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
(Ψαλμ. ξζ' 36)

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἐὰν εἰς τὸν Ὁρθρον ψάλλεται Θεὸς Κύριος,⁹ ψάλλονται μαρτυρικά γ' καὶ νεκρώσιμον ἓν, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, προτάσσονται δὲ οἱ ἐξῆς στίχοι:

Τοῦ β'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
(Ψαλμ. ξζ' 36)

Τοῦ γ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Τοῦ δ'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ξδ' 5)

Ἐὰν δὲ εἰς τὸν Ὁρθρον ψάλλεται Ἀλληλουῖα, ψάλλονται μαρτυρικὸν ἓν καὶ νεκρώσιμα δύο, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, προτάσσονται δὲ οἱ ἐξῆς στίχοι:

Τοῦ β'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ξδ' 5)

Τοῦ γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

Τὰ δοξαστικά ὡς καὶ εἰς τὰ ἐσπέρια στιχηρά.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου (σελ. 41).

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ὁ α' χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

9. Ἐὰν ὁ τυχὼν ἐν Σαββάτῳ ἅγιος ἔχη ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλεται Θεὸς Κύριος· ἐὰν ὁμως στερηθῇ δόξαστικοῦ, ψάλλεται Ἀλληλουῖα, ἀναλόγως δὲ διαμορφοῦται ἡ ἀκολουθία.

Ὁ β' χορός· Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον ὁμόηχον (βλ. τὰ θεοτοκία τῶν καθημερινῶν εἰς τὸ τέλος τῆς διατάξεως τοῦ Ἑσπερινοῦ (σελ. 54).

Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ ἀπολυτίκιον, ψάλλονται τὰ κάτωθι (τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῳ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος).

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι, * δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, * ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι * τειχίσῃτε ἡμᾶς, * σκέπῃ τῶν περὺγῶν * τῆς αὐλου ὑμῶν δόξης, * φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας * ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· * Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, * ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, * τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν * καὶ τὴν ἀμεμπτον παρθενίαν, * ὁ ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ * προσέφερεν οὐρανόθεν * τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· * Χαῖρε, εὐλογημένη, * χαῖρε, δεδοξασμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· * σοὶ δὲ ἀρκέσει * ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· * ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως * καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος, * ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι * κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. * Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, * χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ * Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, * τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου * καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως * διὰ σοῦ, Θεοτό-
κε ἀειπάρθενε· * Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον
τέτοκας· * διὸ κατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύ-
νομεν.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου * καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβά-
ρων δωρούμενος * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυ-
ροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα, καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Οὐκ ἔστιν ἡμῖν προστάσις * κεκτημένοι, ἄχραντε, * καὶ
ταῖς σαῖς ἰκεσίαις * τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, * τῷ
Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου * ἐν παντὶ φρουρούμενοι, * κατὰ
χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, * πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, *
ἵνα παισμάτων ἅφεσιν * παράσχη ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Δόξα. **ᾠχος δ'.**

Κανόνα πίστεως * καὶ εἰκόνα πραότητος, * ἐγκρατεῖ-
ας διδάσκαλον * ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου * ἡ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· * διὰ τοῦτο ἐκθήσω * τῇ ταπεινώ-
σει τὰ ὑψηλά, * τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, * πάτερ ἱεράρ-
χα Νικόλαε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, *
ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε,
* μόνη ἄγνή, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως * σὲ
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται, * ἱεράρχαι,
ὅσοι καὶ δίκαιοι, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαν-
τες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παρηρσίαν ἔχοντες
πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν * ὡς ἀγαθὸν ἱκε-
τεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μήσθητι, Κύριε, * ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου * καὶ
ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον· * οὐδεὶς γὰρ ἀνα-
μάρτητος, * εἰ μὴ σύ, ὁ δυνάμενος * καὶ τοῖς μεταστᾶσι
δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία, * ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, * ἀγγελικοῖς
σε ὕμνοις τιμῶντες, * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὰ ἀπολυτίκια ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν ἐκτενὴ Ἑλέησον
ἡμᾶς ὁ Θεός... καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάν-
θρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστὸς κτλ.

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ Σαβ-
βάτου (σελ. 46).

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

ΚΑΙ ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ, ΕΙΣ ΤΟ Θεὸς Κύριος

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΗΧΟΣ Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Θαῦμα θαυμάτων, Κεχαριτωμένη, * ἐν σοὶ θεωροῦ-
σα * ἡ κτίσις ἀγάλλεται * συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως *
καὶ ἔτεκες ἀφράστως, * ὃν ταξιαρχία ἀγγέλων * ὄραν
οὐ δεδύνηται * αὐτὸν ἰκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως * τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * καὶ
τεκοῦσα ἀφράστως * πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, * κε-
χαριτωμένη Θεοτόκε, * περισώζε τοὺς σὲ μεγαλύνον-
τας.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Οὐκ ἔστιν ἡμῶν προστασίαν * κεκτημένοι, ἄχραντε, * καὶ
ταῖς σαῖς ἰκεσίαις * τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, * τῷ
Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου * ἐν παντὶ φρουρούμενοι, * κατὰ
χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Οἱ τὴν σὴν προοστασίαν... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι... (σελ. 42).

ΗΧΟΣ Β΄.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, * συμπαθείας ἀξίω-
σον ἡμᾶς, Θεοτόκε· * βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτή-
σαντα, * δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· * εἰς σέ γὰρ
ἐλπίζοντες, * τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, * ὡς ποτε ὁ Γαβριήλ,
ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως * διὰ σοῦ, Θεοτό-
κε ἀειπάρθενε· * Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκώμενον
τέτοκας· * διὸ κατὰ χρέος σε πάντες * εὐσεβῶς μεγαλύ-
νομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ, πρωΐ.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε, *
ὑμνοῦμέν σε· * διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ
σου * κατεβλήθη ὁ ἄδης * καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· * νε-
κρωθέντες ἀνέστημεν * καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· * τὸν
παράδεισον ἐλάβομεν, * τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· * διὸ
εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν * ὡς κραταῖον Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ μόνον πολυέλεον.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις... (ὡς ἄνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν... (σελ. 43).

ΗΧΟΣ Γ'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Τὴν ὠραιότητα * τῆς παρθενίας σου * καὶ τὸ ὑπέρ-
λαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ κατα-
πλαγεῖς, * ἐβόα σοι, Θεοτόκε * Ποῖόν σοι ἐγκώμιον *
προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ ὀνομάσω σε; * ἀπορῶ καὶ
ἐξίσταμαι * διό, ὡς προσετάγην, βοῶ σοι * Χαῖρε, ἡ
Κεχαριτωμένη.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε, * ἡ κραταιὰ
βοήθεια τοῦ κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε
τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλο-
γημένη.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι * τὸν Σταυρὸν τοῦ
Υἱοῦ σου, Θεοτόκε, * ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν * τῶν
ἐχθρῶν τὰ φρούραγματα * οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύ-
νοντες.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Προφῆται προεκήρυξαν, * ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, *
μάρτυρες ὡμολόγησαν, * καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν *
Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν * διὸ καὶ μεγαλύνο-
μεν * τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν... (σελ. 43).

ΗΧΟΣ Δ'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ * εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων,
* τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν * καὶ
τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν, * ὁ ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ *
προσέφερεν οὐρανόθεν * τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖ-
ρε· * Χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη· * ὁ Κύ-
ριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

(Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, * ἁμαρτω-
λοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν * ἐν μετανοίᾳ,
κράζοντες * ἐκ βάθους ψυχῆς· * Δέσποινα βοήθησον, *
ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ
πλήθους πταισμάτων· * μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους
κενοῦς· * σὲ γὰρ καὶ μόνην * ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

(Ταχὺ προκατάλαβε).

Παρθένε πανάμωμε, * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, *
Ῥομφαία διηλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἥνικα
σταυρούμενον * ἔβλεψας ἐκουσίως * τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου· * ὄνπερ, εὐλογημένη, * δυσωπούσα μὴ παύσῃ *
συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθέ-
νε, * μόνη ἄγνή, * μόνη εὐλογημένη· * διὸ ἀπαύστως *
σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Παρθένε πανάμωμε... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον... (σελ. 44).

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Μετὰ ἀγγέλων τὰ οὐράνια, * μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπί-
γεια, * ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, * Θεοτόκε, βοῶμέν
σοι· * Χαῖρε, πύλῃ * τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· * χαῖρε,
μόνη * τῶν γηγενῶν σωτηρία· * χαῖρε, σεμνὴ Κεχαριτω-
μένη, * ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

(Τὸν συνάναρχον Λόγον).

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην * καὶ τὴν βοήθειαν * καὶ τὸ
ἔλεος δεῖξον * ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· * καὶ τὰ κύμα-
τα, ἄγνή, καταπράυνον * τῶν ματαίων λογισμῶν· * καὶ
τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε· * οἶδα
γάρ οἶδα, Παρθένε, * ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

(Τὸν συνάναρχον Λόγον).

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, * Θεοχαρίτωτε, * τῶν
εἰδώλων ἢ πλάνη * πᾶσα κατήργηται * καὶ τῶν δαι-

μόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάτηται· * διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ *
κατὰ χρέος σε αἰεὶ * ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, * καὶ
Θεοτόκον κυρίως * ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου μυστήριον * τῷ κόσμῳ ἀνε-
δείχθη σωτήριο· * ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ
σπορᾶς * καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης δίχα φθορᾶς· * ἢ πάν-
των χαρά, * Κύριε, δόξα σοι.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου... (σελ. 44).

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ' ¹⁰.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλου * τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξα-
μένη· * χαῖρε, ἡ τεκοῦσα * τὸν ποιητὴν σου καὶ Κύ-
ριον· * χαῖρε, ἡ ἀξιωθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα * τὸ τῆς πίστεως * καὶ σεβᾶ-
σμιον δώρημα * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν Θεοτόκον
ἐν ὕμνοις * μεγαλύνωμεν, πιστοί· * Χαῖρε, ἡ τὴν πέτραν
τῆς ζωῆς * ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· * χαῖρε, τῶν περά-
των ἢ ἐλπίς, * θλιβομένων ἀντίληψις· * χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

10. Δὲν παραθέτομεν θεοτοκία εἰς τοὺς ἤχους πλ. β' καὶ βαρύν, διότι
δὲν ὑπάρχουν ἀπολυτικά ἁγίων εἰς τοὺς ἤχους τούτους.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου *
ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα * ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε
δακρύουσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, * δεχόμενος
τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, * ὁρώ-
σης σου τὴν σταύρωσιν, * ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις *
ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Ἡνοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, * ἄχραντε Θεοτόκε, * τοὺς
προοστρέχοντάς σοι πιστῶς * λύτρωσαι τῶν κινδύ-
νων, * ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου * εἰς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς... (σελ. 46).

Γ'

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

(Από τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς
μέχρι τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν).

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...
καὶ τὸν προουμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

Ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικὰ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι
πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα (σελ. 29)· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... ψάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριφδίου καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον. Καὶ γίνεται εἴσοδος.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ Φῶς ἱλαρὸν (σελ. 32).

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, τῇ Β΄ καὶ Δ΄ τῶν νηστειῶν.

Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς ξη΄ (68).

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχευς τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν. (ξη΄ 18-19)

Στίχ. α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. (ξή' 30)

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. (ξή' 33)

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου...

Τῇ Α', Γ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ξ' (60).

Εδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου. (ξ' 6)

Ἐδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου. (ξ' 5)

Ἐδωκας κληρονομίαν...

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῇ Εἰπόμεν πάντες κτλ. καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον, Κύριε, (σελ. 36).

Ὁ διάκονος τὰ Πληρωτικά καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ μετὰ τῶν στίχων Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου... (σελ. 49). Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς τὸ Νῦν ἀπολύεις... (σελ. 41).

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων ποιούμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, * χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, * ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, * πάντων ἡμῶν μνήσθητι, * ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις * πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρί.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ ἅγιοι πάντες, * ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων * ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας * πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.¹¹

Υπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * καταφεύγομεν, Θεοτόκε, * τὰς ἡμῶν ἱκεσίας * μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, * ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, * μόνη ἀγνή, * μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

11. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν τὸ τροπάριον τοῦτο λέγεται χῆμα ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου· ἐν ταῖς ἐνοριαῖς ὁμῶς σήμερον ψάλλεται μετὰ μέλους, ὡς καὶ τὰ προηγούμενα.

‘Ο ἱερεὺς· ‘Ο ὢν, εὐλογητὸς Χριστός...

‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Επουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶννον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἑκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἵτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἱβ’ καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός...

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ’.
Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν. Πρὸ δὲ τοῦ Δι’ εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος β' . (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου).

Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή, * τῶν καταφευγόντων
ἐν πίστει * τῇ κραταιᾷ σου χειρί· * ἄλλην γὰρ οὐκ
ἔχομεν * ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν * ἐν κινδύνοις καὶ θλί-
ψεσιν * ἀεὶ μεσιτείαν, * οἱ κατακαμπτόμενοι * ὑπὸ παι-
σμάτων πολλῶν, * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου· * ὅθεν
σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι * πάσης περιστάσεως τοὺς
δούλους σου.

Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν...

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

(Ἄνευ Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων).

Μετὰ τὴν Θ' Ὡραν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μακαρισμῶν εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ τὸν προοιμακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

Ὁ ἱερεὺς τὰ Εἰρηνικά καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

[Ὁ ἀναγνώστης τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (τὰ Πρὸς Κύριον) ὁλόκληρον ἐν συνεχείᾳ ἄνευ ἐνδιαμέσων συναπτῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...]¹².

Οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα (σελ. 29), ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης... τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον).

Καὶ εὐθὺς ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Φῶς ἱλαρὸν (σελ. 32) χῦμα.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐσπέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Προκείμενον. Ἦχος (δεῖνα). Ψαλμὸς (δεῖνα).

12. Ἡ τάξις ἀπαιτεῖ, ὅπως ἀναγινώσκονται τὰ Πρὸς Κύριον καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁμῶς γενικῶς παραλείπονται, ὅταν δὲν τελεῖται Προηγιασμένη.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ α΄ προκείμενον ἐκ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως.

Εἶτα πάλιν· Προκείμενον κτλ., καὶ λέγεται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τὸ β΄ προκείμενον καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῶν Παροιμιῶν.

Καὶ εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον, Κύριε (σελ. 36).

Ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ μετὰ τῶν στίχων Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου... (σελ. 49). Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον).

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς τὸ Νῦν ἀπολύεις... (σελ. 41).

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τὰ τροπάρια Θεοτόκε Παρθένε κλπ. (σελ. 63).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστὸς...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς· Ἐπουράνιε βασιλεῦ... (σελ. 64).

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου... (σελ. 64), εἶτα ιβ΄ μικρὰς καὶ

πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

[Καὶ πάλιν ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...]

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν εὐχὴν ταύτην.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὕμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ἐκ γ'. Δόξα, καὶ νῦν [καὶ τοὺς ψαλμοὺς τούτους¹³.

Ψαλμὸς λγ' (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθῇ.

13. Ἐν ταῖς ἐνορίαις οἱ ψαλμοὶ λέγονται συνήθως μόνον ὅταν τελεῖται Προηγιασμένη.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παραμβалаῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλή σου τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅλα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὁστὰ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρῶσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς ρμδ' (144).

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῶνται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῖξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουνσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν]. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν...

Οἱ χοροὶ καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

Ε΄

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυ-
μένος στολὴν λευκὴν θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ ἐκφω-
νεῖ· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς θυμιῶν ψάλλει τὸ παρόν·

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν * θανάτῳ θάνατον πατή-
σας * καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι *

Ὁ χορὸς· Ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ λέγεται τοῦτο ἐκ γ΄.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιῶν λέγει τοὺς κατωτέρω στίχους, οἱ δὲ
χοροὶ μεθ' ἑκάστον αὐτῶν ψάλλουν ἐναλλάξ τὸ Χριστὸς
ἀνέστη.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν. (Ψαλμ. ξξ' 2)

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὥς τήκεται
κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. (Ψαλμ. ξξ' 3)

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσ-
ώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (Ψαλμ.
ξξ' 3-4)

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλ-
λιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (Ψαλμ. ριζ' 24)

Στίχ. ε'. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. ς'. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα πάλιν ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν * θανάτῳ θάνατον πατήσας*

Ἄ' ὁ α' χορὸς· Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι * ζῶν ἁγιασμένος.

Ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικά καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω (σελ. 29)· παραλείποντες δὲ τοὺς ἐνδιαμέσους στίχους ψάλλουν ἀπὸ τοῦ στίχου Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης... τὰ ἀναστάσιμα στιχηρά, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Γίνεται δὲ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ μετὰ τὸ Φῶς ἱλαρὸν (σελ. 32) ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον Τίς Θεὸς μέγας (σελ. 34).

Εἶτα ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν...

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ χορὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον Οὔσης ὁψίας...

Ὁ χορὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον, Κύριε, (σελ. 36).

Ὁ διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
 "Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλο-
 κλισίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Εἶη τὸ κράτος... ψάλλει ὁ α'
 χορὸς τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ ἤχου, ἐν συνεχείᾳ δὲ
 ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων Ἀναστή-
 τω ὁ Θεὸς κτλ. (σελ. 72). Δόξα, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως
 ἡμέρα καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ'.

Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστὸς...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης· Στερεώσαι Κύριος ὁ
 Θεός... (σελ. 46).

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ γὰρ
 δόξα Κυρίου * ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν καὶ
 ἀγάλλου, Σιών· * σὺ δέ, ἁγνή, * τέρπου Θεοτόκε, * ἐν τῇ
 ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'·
 Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν
 Χριστός...

Καὶ μετ' αὐτὴν ἀναφωνεῖ· Χριστὸς ἀνέστη.

Καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται· Ἀληθῶς ἀνέστη.

Ταῦτα λέγονται ἐκ γ'.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Καὶ ὁ λαός· Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγε-
σιν.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Οἱ χοροὶ καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τελεῖται ὁ Ἑσπερινὸς καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα. Μὴ ὑπάρχοντος ὅμως Εὐαγγελίου, ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, εὐθὺς δὲ μετὰ τὸ προκείμενον λέγεται ἡ ἑκτενὴς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

ΤΑΞΙΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Τοῦ ἀρχιερέως εἰσελθόντος εἰς τὸν ναὸν καὶ εὐλογοῦντος τὸν λαόν, ὁ α΄ χορὸς ψάλλει ἀργῶς τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα. Ἀφοῦ δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, λαμβάνουν παρ' αὐτοῦ εὐλογίαν ποιοῦντες μετάνοιαν καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ψάλλται καὶ ὁ ἀναγνώστης.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἀρχιερεὺς· Ἀμήν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23), εἴτε ὅλον, εἴτε μέχρι τοῦ δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἐὰν πρόκηται νὰ ψαλοῦν τὰ Ἀνοιξαντάρια (σελ. 159).

Εἶτα ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικά καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

[Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐνδιατάκτου καθίσματος ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...]

Τότε ὁ κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ θρόνου καὶ ποιήσας μετάνοιαν ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, δέσποτα ἅγιε. Ἦχος (δεῖνα).

Καὶ ποιήσας πάλιν μετάνοιαν ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα (σελ. 29) μετὰ τῶν στιχηρῶν καὶ τῶν δοξαστικῶν τῆς ἡμέρας.

Κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐὰν εἰσοδεύσῃ εἰς ἱερεὺς, ὁ ἀρχιερεὺς

λέγει χῦμα τὸ Φῶς ἱλαρὸν (σελ. 32)· ἐὰν ὁμως εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλει αὐτὸ μετὰ τῶν ἱερέων.

Τὸ προκείμενον ψάλλει πρῶτον ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν ἱερέων καὶ ἔπειτα οἱ χοροί.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἀναγνώστου τὰ ἀναγνώσματα, ἐὰν ὑπάρχουν, καὶ τελοῦνται τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς συνήθως.

Ὁ ἀρχιερεὺς λέγει τὸ Καταξίωσον, Κύριε, (σελ. 36), τὸ Εἰρήνη πᾶσι καὶ τὸ Νῦν ἀπολύεις... (σελ. 41).

Μετὰ δὲ τὸ Νῦν ἀπολύεις ὁ ἀναγνώστης ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ λέγει· Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22) καὶ ποιήσας μετάνοιαν ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τοῦ ἀρχιερέως.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Οἱ χοροὶ τὰ ἀπολυτίκια.

Μετὰ ταῦτα, ἐὰν προηγήθῃ ἀρτοκλασία, λέγει ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν. Περὶ τὸ τέλος δὲ αὐτῆς ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαὸν διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος·

Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε. Καὶ τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, ἐκ γ'.

Ὁ ἀρχιερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου δεσπότης ἡμῶν...

Οἱ χοροὶ καὶ σύμπαξ ὁ λαός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία, ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός...

Ὁ ἀρχιερεύς· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός... (σελ. 46).

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός...

Τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Α'

ΟΡΘΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν¹⁴.

[Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἑπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

14. Τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ οἱ ψαλμοὶ ἐν ταῖς ἰ. μοναῖς λέγονται καθ' ὅλον τὸ ἔτος· ἐν ταῖς ἐνορταῖς ὁμοῦς λέγονται μόνον κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους εὐθὺς μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἀναγνώστης λέγει τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου κτλ.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν
βουλὴν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω
ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἕξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν
δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστη-
μεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ
ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ
τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος,
ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τι-
μίου.

Ζωὴν ᾗτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα
ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλῃ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ
μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν].

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς· * Κύριε, * ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· * Δέσποτα, * συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· * Ἄγιε, * ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ ἀναγνώστης. Ἀμήν. Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου * καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, * νίκας τοῖς βασιλεῦσι * κατὰ βαρβάρων δωρούμενος * καὶ τὸ σὸν φυλάττων * διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, * Χριστέ ὁ Θεός * εὐφρανὼν ἐν τῇ δυνάμει σου * τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς * κατὰ τῶν πολεμίων * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, * ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, * μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, * πανύμνητε Θεοτόκε * στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν * σῶξε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν * καὶ χορῆγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην * διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, * μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου...

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἑξάψαλμον λέγων·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. **Τρεῖς**

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. **Δις**

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπάνιστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρούβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλόγησω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν·

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **Ἐκ γ'.** Κύριε, ἐλέησον **γ'.** Δόξα, καὶ νῦν.

Ψαλμὸς πς' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

Ὡσεὶ τραυματαῖι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέ-
τασα πρὸς σέ τὰς χειράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστή-
σουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ
δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσ-
ευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου·
ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διηλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου
ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέ-
σχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς
γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός
μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῇσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Δίς.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. **Ἐκ γ' μετὰ μετανοιῶν γ'.** Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον ὁ ἱερεὺς λέγει τὰ Εἰρηνικά, ὁ δὲ χορὸς τὸ Κύριε, ἐλέησον εἰς ἐκάστην δέησιν μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...¹⁵

Ὁ ἱερεὺς· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» – ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ Θεὸς Κύριος εἰς τὸν ἦχον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου ὡς ἑξῆς:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (Ψαλμ. ριζ' 27,26)

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Ψαλμ. ριζ' 1)¹⁶

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. (Ψαλμ. ριζ' 10)

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Ψαλμ. ριζ' 10)

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Καὶ τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (σελ. 41 κ.ἐ.). Ἐὰν ὁμως ὁ τυχὼν ἅγιος δὲν ἔχη δοξαστικόν, ἐπαναλαμβάνεται

15. Βλ. σημ. 3, σελ. 27

16. Ἐσφαλμένως ἀναγράφεται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε Ὁρολόγια καὶ Ἐγκόλπια ἀντὶ τοῦ στίχου τούτου (Ψαλμ. ριζ' 1) ὁ στίχος Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ (Ψαλμ. ρδ' 1).

εἰς τὸ Δόξα τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν λέγεται τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ – ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ – ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀναγινώσκονται τὰ ὠρισμένα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὰ β', γ' καὶ ιζ' (ὁ Ἀμωμος). Ἡ ἀκριβὴς τάξις τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὴν α' στάσιν τοῦ καθίσματος. Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς λέγει·

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὴν β' στάσιν, μεθ' ἣν λέγει τὰ αὐτὰ καὶ ἀναγινώσκει τὴν γ' στάσιν. Μετὰ δὲ τὴν γ' λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν. Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας.

Ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τὸ ἕτερον κάθισμα.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ χοροὶ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν Ἀμωμον κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω τάξιν· μετὰ δὲ τὴν γ' στάσιν αὐτοῦ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια].

Ἐν ταῖς ἐνορίαις, παραλειπομένου τοῦ Ψαλτηρίου, εὐθὺς μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα κατὰ σειρὰν
καὶ μετ' αὐτὰ εὐθὺς τὰ

Ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος* κατεπλάγη ὀρῶν σε * ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν
ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραν-
τα * καὶ ἐξ ἅδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὦ μαθήτρι-
αι, κινῶνται; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος *
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν
τάφον καὶ ἦσθητε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνή-
ματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωτὶ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνημά
σου θρηνηλογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτάς ὁ
ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαιται· μὴ
κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δέ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς
τὸ μνημά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου * πρὸς
αὐτάς φθεγγομένου· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογί-
ζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε * καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ

οὐσία, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥέυσαντα ζωῆς, * ἔθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός.
Ἐκ γ'.

ΥΠΑΚΟΗ - ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ - ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Μετὰ τὰ εὐλογητάρια ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Καὶ ἀναγινώσκει τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἤχου.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΤΟ ΕΩΘΙΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ¹⁷

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

17. Τὰ τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ ν' ψαλμοῦ ὥρισamen εἰς τὴν ἀρχαίαν ὁρθὴν θέσιν αὐτῶν. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁλόκληρον τὸ τμήμα τοῦ Ὁρθρου ἀπὸ τῆς ἐκφωνήσεως Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... μέχρι τῆς Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... μετατίθεται καὶ παρεμβάλλεται μεταξὺ τῶν καταβασίων καὶ τῆς ψδῆς τῆς Θεοτόκου. Ἡ μετάθεσις ὁμως αὕτη ἐπιφέρει διαταραχὴν εἰς τὴν δομὴν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καὶ μεταβάλλει τὸν ν' ψαλμὸν ἀπὸ προοιμίου τῶν κανόνων εἰς παρεπόμενον τοῦ Εὐαγγελίου. Ἦδη ὁμως ἡ Δ.Ι.Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 11ης Δεκεμβρίου 2003 ἀπεφάσισε τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ θέσιν.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ α' χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ σταθερὸν προκείμενον ὡς ἑξῆς:

Ὁ α' χορὸς· Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (Ψαλμ. ρν' 6)

Ὁ β' χορὸς τὸ αὐτό.

Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (Ψαλμ. ρν' 1)

Αἰνεσάτω πνοὴ

Ὁ β' χορὸς· Πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν...

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνῃ πᾶσι...

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἁγίου Εὐαγγελίου...

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ χορὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁ χορὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσ-

κυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ
 γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. *
 Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν
 ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *
 θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλ-
 μόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλε-
 ῆμον.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
 κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
 ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
 τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
 μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίη-
 σα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς
 ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
 ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύ-
 φια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
 με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιά-
 σονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
 μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὸν ψαλμὸν ψάλλει ὁ α' χορός·

Ἦχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῶν ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὁ β' χορός·

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Αναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ψάλλονται τὰ κάτωθι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα * ὁρθρίξει γὰρ τὸ πνεῦμά μου * πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, * ναὸν φέρον τοῦ σώματος * ὅλον ἐσπιλωμένον· * ἀλλ' ὡς οἰκτιρμῶν κάθαρον * εὐσπλάγχυν σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· * αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα * τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, * ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου * ὅλον ἐκδαπανήσας· * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με * πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν * ἐννοῶν ὁ
τάλας, * τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως *
ἀλλὰ θαυρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, * ὥς ὁ
Δαβὶδ βοῶ σοι * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, * κατὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

Μετὰ δὲ τὰ τροπάρια ὁ διάκονος· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν
λαόν σου...

Οἱ χοροὶ τό· Κύριε, ἐλέησον ιβ' (τετράκις ἀνά γ').

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κατὰ τὰς συνήθεις Κυριακὰς ψάλλονται ὁ ἀναστάσιμος
κανὼν τοῦ ἤχου καὶ ὁ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας.

Κατὰ τὰς ἐν Κυριακῇ θεομητορικὰς ἑορτὰς ὁ ἀναστάσι-
μος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς· ὁμοίως καὶ κατὰ τὰς ἐν Κυριακῇ ἀπο-
δόσεις δεσποτικῶν ἢ θεομητορικῶν ἑορτῶν.

Κατὰ τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους Κυριακὰς ὁ ἀνα-
στάσιμος, ὁ προεόρτιος ἢ ὁ τῆς ἑορτῆς (καὶ ὁ τοῦ ἁγίου)¹⁸.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ
τοῦ Τριωδίου.

Κατὰ τὰς Κυριακὰς τῆς πασχαλίου περιόδου ὁ τοῦ Πάσχα
καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἄνευ τινὸς στίχου, τὰ δὲ τρο-
πάρια μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων:

Τὰ ἀναστάσιμα· Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

18. Τὸ ΤΜΕ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁρίζει μόνον τὸν ἀναστάσιμον
κανόνα καὶ τὸν προεόρτιον ἢ τὸν τῆς ἑορτῆς. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ὁμως
τάξιν ψάλλεται καὶ ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας (βλ. καὶ σημ. 5, σελ. 28).

Τὰ τῶν ἁγίων· Ἄγιε (ἡ Ἀγία ἡ Ἅγιοι) τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε (ἡ πρεσβεύσατε) ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ θεοτοκία· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ κατανυκτικά τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ προεόρτια καὶ μεθέορτα τῶν δεσποτικῶν ἐορτῶν· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων ἐκάστης ᾠδῆς προτάσσεται τὸ Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν.

Εἰς δὲ τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγεται ὁ στίχος· Εὐλόγοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ μεσῳδία καθίσματα.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν πάλιν ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κανόνων οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰς καταβασίας τῆς περιόδου (βλ. σελ. 203 κ.έ.) μέχρι τῆς η' ᾠδῆς¹⁹.

19. Αἱ καταβασίαι κανονικῶς ψάλλονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς· ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁμως τοῦτο τηρεῖται μόνον κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα καὶ τὴν Διακαινήσιμον, ὅτε ψάλλονται ὅλαι αἱ ᾠδαί. Κατὰ τὸ λοιπὸν διάστημα τοῦ ἔτους ψάλλονται συνήθως αἱ ᾠδαὶ α' καὶ γ'· μετὰ δὲ τὴν συναπτὴν καὶ τὰ μεσῳδία καθίσματα λέγεται εὐθὺς ἡ ἐτέρα συναπτὴ, ἀναγινώσκονται τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον, καὶ εὐθὺς ψάλλονται αἱ καταβασίαι μέχρι τῆς η' ᾠδῆς.

Τῆς καταβασίας τῆς ἡ΄ ὥδης προτάσσεται ὁ στίχος·
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μετὰ τὰς καταβασίας ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ
μητέρα τοῦ φωτός...

Καὶ στιχολογεῖται ὡς ἀκολουθῶς ἡ Ῥαὴ τῆς Θεοτόκου
(Λουκ. α΄ 46-55) [κανονικῶς μὲν εἰς τὸν ἦχον τοῦ α΄ κανό-
νος, ἐὰν πρόκηται νὰ ψαλοῦν τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ὥδης,
συνήθως δὲ] εἰς τὸν ἦχον τῶν καταβασίων.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν *
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύ-
νομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέ-
στειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Καὶ ψάλλεται [ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων καὶ] ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Εἶτα ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ εἰς ἤχον β'.

Ὁ α' χορὸς Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' χορὸς Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ α' χορὸς Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. * Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, *

Ὁ β' χορὸς Ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ἔχη καὶ τὸ Μηναῖον ἐξαποστειλᾶριον, μετὰ τὸ ἀναστάσιμον, καταλιμπανομένου τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΟΙ ΑΙΝΟΙ

Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια ψάλλονται οἱ αἶνοι εἰς τὸν ἤχον τῆς Κυριακῆς καὶ τὰ ἀναστάσιμά στιχηρά.

Ψαλμὸς ρμη' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ²⁰.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

20. Ἐν ταῖς ἐνορῖαις καταλιμπάνονται συνήθως, οὐχὶ ὀρθῶς, οἱ ἐνδιάμεσοι στίχοι καὶ μεταβαίνει ὁ α' χορὸς εἰς τὸν στίχον Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον..., ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἄρχονται τὰ στιχηρά.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κῶμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἀνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Προστίθενται δὲ καὶ οἱ ἐξῆς δύο στίχοι.

Στίχ. α'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (Ψαλμ. θ' 33)

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. (Ψαλμ. θ' 1)

Ἐὰν ὅμως ἐν Κυριακῇ συμπίπτῃ θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ προεόρτια ἢ μεθεόρτια ἢ ἀπόδοσις ἑορτῆς, ψάλλονται ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ' καὶ τῆς ἑορτῆς δ', εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω στίχων λέγονται οἱ τῆς ἑορτῆς.

Ὅμοιως ἐὰν συμπίπτῃ μνήμη ἀγίου ἔχοντος στιχηρὰ αἰνων, ψάλλονται ταῦτα ἀντὶ τῶν ἀνατολικῶν, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα λέγονται οἱ ἐν τοῖς ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ στίχοι, ἐλλείψει δὲ τοιούτων οἱ κάτωθι.

Εἰς ἑορτὰς ἀσωμάτων.

Στίχ. α'. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. (Ψαλμ. ργ' 4)

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (Ψαλμ. ργ' 1)

Εἰς μνήμας ἀποστόλων.

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν), καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν). (Ψαλμ. ιη' 5)

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (Ψαλμ. ιη' 2)

Εἰς μνήμας ἱεραρχῶν.

Στίχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (Ψαλμ. μὴ' 4)

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται. (Ψαλμ. ρλα' 9)

Ἄλλος.

Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν. (Ψαλμ. λς' 30)

Εἰς μνήμας μαρτύρων.

Στίχ. α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξς' 36)

Στίχ. β'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Εἰς μνήμας μεγαλομαρτύρων.

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσῃ, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. (Ψαλμ. ζα' 13)

Στίχ. β'. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσῃ. (Ψαλμ. ζα' 14)

Εἰς μνήμας ὁσίων ἀνδρῶν.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσῃ σφόδρα. (Ψαλμ. ρια' 1)

Στίχ. β'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. (Ψαλμ. ριε' 6)

Εἰς μνήμας ὁσίων ἢ μαρτύρων γυναικῶν.

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (Ψαλμ. λθ' 1-2)

Στίχ. β'. Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατήύθυνε τὰ διαβήματά μου. (Ψαλμ. λθ' 3)

Ὁ α' χορός· Δόξα, τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινόν. Κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου τὸ δοξαστικὸν τῆς Κυριακῆς. Κατὰ τὰς ἐν Κυριακῇ θεομητορικὰς ἑορτὰς ἢ ἀποδόσεις δεσποτικῶν ἢ θεομητορικῶν ἑορτῶν τὸ δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς· ὁμοίως καὶ εἰς μνήμας ἐπισήμων τινῶν ἁγίων.

Ὁ β' χορός· Καὶ νῦν, τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος β'.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἡχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐξωποιοήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλόγητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξα τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτή-
τους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, *
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. **Ἐκ γ'.**

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα, * Κύριε, ἐλέησόν με, * ἵασαι τὴν
ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα
φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, *
ἐλέησον ἡμᾶς. **Ἐκ γ'.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος, *
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ β' χορὸς ἀναστάσιμον τροπάριον.

Εἰς μὲν τοὺς ἤχους α', β', γ' καὶ δ' τὸ παρόν.

Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν * ἄσωμεν τῷ
ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν *
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν
ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τοὺς ἤχους πλ. α', πλ. β', βαρὺν καὶ πλ. δ' τὸ πα-
ρόν.

Ἦχος β'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας
τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύ-
ριε, * πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος *
ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστει-
λας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρή-
νην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνη πολυέλεε.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις ψαλλομένης τῆς δοξολογίας λέγονται
χαμηλοφώνως ὑπὸ τοῦ διακόνου καὶ τοῦ ἱερέως ἡ Ἐκτενής,
τὰ Πληρωτικά, ἡ εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ
Ὁρθρου, μετὰ δὲ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον ἄρχεται εὐθὺς
ἡ Θεία Λειτουργία.

[Ἐν ταῖς ἰ. μοναῖς αἱ δεήσεις λέγονται ἐκφώνως μετὰ τὴν
δοξολογίαν καὶ τὸ τροπάριον· μετὰ δὲ τὸ Στερεώσαι
Κύριος ὁ Θεός... ἀναγινώσκεται ἡ Α' Ὡρα καὶ γίνεται
ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Θεία Λειτουργία τελεῖται μετὰ τὴν Τριθέ-
κην Ὡραν].

Β'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

(Δεσποτικῶν, Θεομητορικῶν καὶ
ἐπισήμως ἐορταζομένων ἁγίων)

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως λέγει ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισά-
γιον, τὰ τροπάρια Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου κτλ. καὶ τὸν
ἐξάψαλμον.

Ὁ ἱερεὺς τὰ Εἰρηνικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι πρέπει σοι
πᾶσα δόξα... (Βλ. πάντα ταῦτα ἐν σελ. 81 κ.έ.).

Οἱ χοροὶ τὸ Θεὸς Κύριος (σελ. 92) εἰς τὸν ἦχον τοῦ ἀπο-
λυτικίου.

Εἶτα ἐν δεσποτικῇ μὲν ἢ θεομητορικῇ ἐορτῇ τὸ ἀπολυτί-
κιον αὐτῆς ἐκ γ', ἐν μνήμῃ δὲ ἁγίου τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ
δις καὶ τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον (σελ. 42 κ.έ.)

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος (σελ. 93)].

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι
σὸν τὸ κράτος...

Οἱ χοροὶ τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς κατὰ σειρὰν, ὡς ἔχουν
ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα

Τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη * ἀλλ'
αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. Δίς.

Ὁ ἰ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου *
ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα Πατρί.

Ἀ γίῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται * καὶ καθάρ-
σει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονά-
δι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀ γίῳ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, *
ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἐορτῆς.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ ψάλλουν οἱ χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοή (σελ. 96).

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ. κατὰ τὴν
συνήθη τάξιν, καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὠραίας
πύλης τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν (σελ. 97)
χῦμα, καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ μετ' αὐτὸν τροπάρια.

Ὁ διάκονος τὸ Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... καὶ ὁ
ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Καὶ ψάλλονται οἱ κανόνες, ἐν δεσποτικῇ μὲν ἐορτῇ μετὰ
στίχου Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι²¹ ἐν θεομητορικῇ
δὲ μετὰ στίχου Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

21. Ἡ διάταξις τοῦ ΤΜΕ (Προθεωρία § 24), καθ' ἣν οἱ κανόνες τῶν
δεσποτικῶν ἐορτῶν ψάλλονται ἄνευ στίχου, διότι «οὐ στιχολογοῦνται
κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν αἱ θ' ᾠδαί», δὲν εἶναι ὀρθή. Ἐὰν ἡ αἰτιολογία
αὕτη ἦτο ἰσχυρά, θὰ ἔπρεπε κατὰ μείζονα λόγον νὰ ψάλλωνται ἄνευ στί-
χων οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἀκολουθιῶν (Αποδείπνου, Μεσονυχτικοῦ,
Παρακλήσεως), κατὰ τὰς ὁποίας δὲν προβλέπεται ἡ στιχολογία τῶν
ἐννέα ᾠδῶν· τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει, ἀλλ' ἀντιθέτως οἱ κανόνες οὗτοι

Ἐν μνήμῃ ἁγίου ψάλλεται πρῶτον κανὼν τῆς Θεοτόκου (συνήθως ὁ τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὸς ἐν τῷ Μηναιῷ)²² καὶ εἶτα ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα ἢ ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα ὑπακοή.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον, τὸν οἶκον καὶ τὸ συναξάριον.

Μετὰ τοὺς κανόνας ψάλλονται αἱ καταβασαίαι τῆς ἑορτῆς ἢ τῆς περιόδου (σελ. 203 κ.έ.)²³.

Μετὰ δὲ τὴν καταβασίαν τῆς η' ᾠδῆς ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς, ἐν μνήμῃ δὲ ἁγίου ἢ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου (σελ. 102) καὶ ἐν τέλει ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ ψάλλεται τὸ ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ' ἢ τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἶτα οἱ αἵνοι (σελ. 103) μετὰ τῶν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς, ἐὰν μὲν ταῦτα εἶναι ἔξ, ἀπὸ τοῦ στίχου Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς

ψάλλονται πάντοτε μετὰ στίχων. Καὶ οἱ κανόνες τοῦ Ὁρθρου λοιπὸν πρέπει νὰ ψάλλωνται πάντοτε μετὰ τῶν καταλλήλων προῦμνίων (στίχων καὶ αὐτῶν συνήθως λεγομένων), ἐφ' ὅσον δὲν λέγονται οἱ στίχοι τῶν βιβλικῶν ᾠδῶν.

22. Οὐδόλως ἀποκλείεται ὅμως ἡ πρόταξις ἄλλου κανόνος τῆς Θεοτόκου ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ Παρακλητικῇ τῇ Κυριακῇ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ ἐκάστου ἡχου ἢ ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

23. Περί τῆς ἐν ταῖς ἐνορταῖς ἐπικρατούσης συνηθείας βλ. σημ. 19, σελ. 101.

κρῖμα ἔγγραπτον..., ἐὰν δὲ εἶναι τέσσαρα, ἀπὸ τοῦ στίχου Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ... Τὸ δοξαστικὸν τῆς ἑορτῆς ἢ τὸ τοῦ ἁγίου καὶ θεοτοκίον ὁμόηχον (σελ. 40), ἡ μεγάλη δοξολογία (σελ. 108), τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου, καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τελεῖται ὁ Ὁρθρος καὶ κατὰ τὰς ἀποδόσεις τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

* * *

Ἐὰν θεομητορικὴ ἑορτὴ τύχη ἐν Κυριακῇ, μετὰ τοὺς ἀναβαθμοὺς ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς. Εἴτα

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Οἱ χοροὶ τὸ Πᾶσα πνοὴ (σελ. 95).

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ., καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ὡραίας πύλης τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι... (σελ. 96) καὶ τὸν ν' ψαλμὸν χῦμα (σελ. 97). Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ μετ' αὐτὸν τροπάρια τῆς ἑορτῆς.

Ὁ διάκονος· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Καὶ ψάλλονται οἱ κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν συναπτῶν εἰς τὴν γ' καὶ ε' ᾠδὴν καὶ αἱ καταβασαί.

Μετὰ δὲ τὴν καταβασίαν τῆς η' ᾠδῆς ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός..., καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὴν προγραφεῖσαν τάξιν (σελ. 102 κ.έ.).

ΟΡΘΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

(Απὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς, καὶ τοῦ Σαββάτου,
ὅταν ψάλλεται Θεὸς Κύριος)²⁴.

Ἡ ἀκολουθία μέχρι τῶν Εἰρηνικῶν τελεῖται ὡς καὶ ἐν Κυριακῇ (σελ. 81).

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος (σελ. 92) ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν θεοτοκίον (τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ σταυροθεοτοκίον) ὁμόηχον καθημερινὸν (βλ. σελ. 54 κ.έ.). Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος δὲν ἔχῃ ἀπολυτίκιον, ψάλλεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου (σελ. 51).

[Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας].

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς Παρακλητικῆς²⁵. Ἐκάστης στιχολογίας τὸ α' κάθισμα ψάλλεται ἄνευ στίχου τινός, τοῦ β' προτάσσεται ψαλμικὸς στίχος, ὡς κατωτέρω, τοῦ δὲ θεοτοκίου τὸ Δόξα, καὶ νῦν.

24. Βλ. σημ. 9, σελ. 50.

25. Ὅταν προβλέπεται ἡ στιχολογία δύο μόνον καθισμάτων Ψαλτηρίου, ψάλλονται ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ τὰ μετὰ τὴν α' καὶ τὴν γ' στιχολογίαν καθίσματα, τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Παρασκευῇ τὰ μετὰ τὴν β' καὶ τὴν γ'. Ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁμοῦς λόγῳ τῆς πλήρους παραλείψεως τοῦ Ψαλτηρίου δὲν τηρεῖται ἡ διάκρισις αὕτη, ἀλλὰ ψάλλονται πάντοτε ὅλα τὰ καθίσματα κατὰ σειράν.

Οἱ στίχοι τοῦ β' καθίσματος.

Τῇ Δευτέρῃ καὶ Τρίτῃ.

Εἰς τὴν α' στιχολ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. (Ψαλμ. ς' 2)

Εἰς τὴν β' στιχολ. Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κριμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. (Ψαλμ. ριη' 132)

Εἰς τὴν γ' στιχολ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξξ' 36)

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Εἰς τὴν α' στιχολ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν. (Ψαλμ. λη' 5)

Εἰς τὴν β' στιχολ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (Ψαλμ. ογ' 12)

Εἰς τὴν γ' στιχολ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξξ' 36)

Τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς τὴν α' στιχολ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (Ψαλμ. ιη' 5)

Εἰς τὴν β' στιχολ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (Ψαλμ. ιη' 2)

Εἰς τὴν γ' στιχολ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξξ' 32)

Τῷ Σαββάτῳ.

Τῶν μὲν μαρτυρικῶν προτάσσονται οἱ στίχοι:

α'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξζ' 32)

β'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Τῶν δὲ νεκρωσίων οἱ στίχοι:

α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ξδ' 5)

β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται. (Ψαλμ. κδ' 13)

Μετὰ τὰ καθίσματα ἀναγινώσκεται χῦμα ὁ ν' ψαλμὸς (σελ. 97) καὶ εὐθὺς ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται οἱ κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον ἔχῃ δύο κανόνες, καταλιμπάνεται ὁ β' τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ τροπάρια τῶν κανόνων ψάλλονται μετὰ τῶν ἑξῆς στίχων:

Τὰ κατανυκτικὰ καὶ σταυρώσιμα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει· Ἅγιοι (ἢ Ἅγιε ἢ Ἅγία) τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε (ἢ πρέσβευε) ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῶν ἁσωμάτων τῇ Δευτέρᾳ· Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τοῦ Προδρόμου τῇ Τρίτῃ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῶν ἀποστόλων τῇ Πέμπτῃ· Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ θεοτοκία καὶ σταυροθεοτοκία· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Σαββάτῳ λέγονται οἱ ἑξῆς στίχοι:

Εἰς τὸν α' κανόνα· Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἰς τὰ λοιπὰ νεκρώσιμα· Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Εἰς τὰ θεοτοκία· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς ψάλλονται μετὰ τοῦ Δόξα καὶ τοῦ Καὶ νῦν.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμός αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου τὸ μεσῳδίων κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ σταυροθεοτοκίου²⁶.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμός αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Καὶ ἀναγινώσκειται ἐκ τοῦ Μηναίου τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς ἀκολούθως.

26. Ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως, ὅπως καὶ κατὰ τὰς Κυριακὰς (βλ. σημ. 19, σελ. 101), δὲν ψάλλονται ὅλαι αἱ ᾠδαί, ἀλλὰ μετὰ τὰ μεσῳδία καθίσματα ψάλλεται εὐθὺς ὁ εἰρμός τῆς ς' ᾠδῆς, μετὰ δὲ τὸ κοντάκιον καὶ τὸ συναξάριον τὸ Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν... καὶ ὁ εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς.

Τὰ κοντάκια τῆς ἐβδομάδος.

Τῇ Δευτέρᾳ, τῶν ἀσωμάτων.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, * λειτουργοὶ θείας δόξης, *
τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ * καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, *
τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε * καὶ τὸ μέγα ἔλεος, *
ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'. (Τὰ ἄνω ζητῶν).

Προφῆτα Θεοῦ * καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, * τὴν
κάραν τὴν σὴν * ὡς ῥόδον ἱερῶτατον * ἐκ τῆς γῆς
εὐράμενοι, * τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν * καὶ γὰρ
πάλιν, ὡς πρότερον, * ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοι-
αν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Οὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ
σου καινῇ πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρη-
σαι, * Χριστὲ ὁ Θεός * εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου *
τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς *
κατὰ τῶν πολεμίων * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, *
ὄπλον εἰρήνης, * ἀήττητον τρόποιον.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς * καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, * τὴν
κορυφὴν * τῶν μαθητῶν σου, Κύριε, * προσελάβου
εἰς ἀπόλαυσιν * τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαιυσιν * τοὺς

πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον * ἐδέξω ὑπὲρ
 πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἦχος γ'. (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, * ἱεουργὸς ἀνεδείχθης * τοῦ
 Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, * τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας *
 ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου * ὑπὲρ λαοῦ σου, * ἔσωσας τοὺς
 ἀθώους * ἐκ τοῦ θανάτου * διὰ τοῦτο ἡγιασθης * ὡς
 μέγας μύστης * Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως * τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσε-
 ως * ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, * τοὺς
 θεοφόρους μάρτυρας. * Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * ἐν εἰρήνῃ
 βαθεῖα * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * τὴν πολιτείαν σου, * διὰ
 τῆς Θεοτόκου * συντήρησον, πολυέλεε.

Μετὰ δὲ τὴν ἡ' ὥδην λέγομεν· Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...
 καὶ τὸν εἰρμὸν τῆς ἡ' ὥδης ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὁ ἱερεὺς· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Καὶ στιχολογεῖται ἡ ὥδὴ τῆς Θεοτόκου (σελ. 102), μεθ' ἣν
 ψάλλεται [ἡ θ' ὥδὴ τῶν κανόνων καὶ ἐν τέλει] ὁ εἰρμὸς τῆς
 θ' ὥδης ἐκ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτό-
 κου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτό-
 κον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ
 μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερου-
 βιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν
 ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεο-
 τόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ ψάλλεται τὸ ἑξαποστειλάριον τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον. Ἐάν δὲ τὸ Μηναῖον δὲν ἔχῃ ἑξαποστειλάριον, ψάλλεται τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ὡς ἀκολουθῶς.

Ἑξαποστειλάρια τῆς ἐβδομάδος²⁷.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις * κατακοσμήσας ὡς Θεὸς * καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγγέλων * πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, * δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, * τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, * Χριστιανῶν ἡ προστάτις, * Παρθένε μήτηρ Κυρίου, * ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι * τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῇ Τρίτῃ.

Ἦχος γ'. (Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην * καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, * τὸν ἐν προφῆταις προφήτην * καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, * τῆς Ἑλισάβετ τὸν γόνον, * ἀνευφημῶμεν πάντες.

Θεοτοκίον

Ο γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων... (ὡς ἄνω).

27. Ἑξαποστειλάρια τῆς ἐβδομάδος ὑπάρχουν καὶ ἐν τῇ Παρακλητικῇ, διάφορα ἐν πολλοῖς τῶν ἐνταῦθα παρατιθεμένων, τόσον εἰς τὴν περίοδον τοῦ α' ἤχου, ὅσον καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Ἦχος β'. (Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε).

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· * Σταυρὸς ἡ
 ὤραιότης τῆς Ἐκκλησίας· * Σταυρὸς βασιλέων τὸ
 κραταίωμα· * Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· * Σταυρὸς
 ἀγγέλων ἡ δόξα * καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. (Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦ-
 σα * καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· * Οἶμοι, γλυκύτατον
 τέκνον, * πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; * πῶς ἐν νεκροῖς
 ἐλογίσθη;

Τῇ Πέμπτῃ.

Ἦχος β'. (Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε).

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον * δραμόντες ἐκηρύξατε * τὴν
 τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου * ἀγίαν σάρκωσιν ὄν-
 τως, * ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες * τὰ ἔθνη καὶ φωτίζον-
 τες, * καὶ πάντα ἐκδιδάσκοντες * Τριάδα σέβειν ἀ-
 γίαν, * ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ἔτερον ὁμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα * καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, *
 τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, * Νικόλαον εὐφη-
 μοῦμεν· * πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν * ἀδίκως θνή-
 σκειν μέλλοντας, * καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται, * σὺν Ἀβλα-
 βίῳ κατ' ὄναρ, * λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρῶτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον, * τῆς
 ἀχωρήτου Τριάδος * δοχεῖον γεγεννημένη· * ἐν ᾧ

Πατὴρ ἠὐδόκησεν, * ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε * καὶ Πνεῦμα
τὸ πανάγιον * ἐπισκιάσαν σοι, Κόρη, * ἀνέδειξε Θεο-
τόκον.

Τῷ Σαββάτῳ.

Ἦχος γ'. (Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις).

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων * ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς *
καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων * πᾶσαν τὴν γῆν φωτα-
γωγῶν, * δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, * τοὺς ἀνυμνοῦντάς
σε σῶζε.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. (Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε).

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα, Θεοτόκε, * καὶ πρὸς Θεόν
σε ἔχομεν προστασίαν * ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἄμαχον * καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν * σοῖς
ἐξαπόστειλον δούλοις * βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Εἶτα, ἐὰν μὲν τὸ Μηναῖον ἔχη στιχηρὰ αἰνῶν, ψάλλεται τὸ
Πᾶσα πνοὴ καὶ τὰ στιχηρὰ μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ
θεοτοκίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν (βλ. σελ. 103). Ἐὰν δὲ τὸ
Μηναῖον δὲν ἔχη στιχηρὰ, [ἀναγινώσκονται χῦμα οἱ ψαλμοὶ
τῶν αἰνῶν (σελ. 103) καὶ μετ' αὐτοὺς] ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀνα-
γνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκο-
λούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, *
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδασόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώμα-
τά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέ-
πει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν
καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν... καὶ τὴν
εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀποκρι-
σεις· Κύριε, ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου, ἀρχομένου
τοῦ α' χοροῦ· καὶ τὸ μὲν α' ψάλλεται ἄνευ στίχου τινός, τῶν
δὲ ἄλλων προτάσσονται οἱ κάτωθι στίχοι:

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Τοῦ β'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις
ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐτα-
πείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν. (Ψαλμ. πθ' 14-16)

Τοῦ γ'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. (Ψαλμ. πθ' 17)

Τῇ Πέμπτῃ.

Τοῦ β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (Ψαλμ. ιη' 2)

Τοῦ γ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Τῷ Σαββάτῳ ψάλλονται τρία μαρτυρικά καὶ ἐν νεκρώσιμον, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, προτάσσονται δὲ οἱ ἐξῆς στίχοι:

Τοῦ β'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (Ψαλμ. ξζ' 36)

Τοῦ γ'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Τοῦ δ'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ξδ' 5)

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον.

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. ῥα' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου θεοτοκίον (βλ. τὰ θεοτοκία κατω-

τέρω σελ. 128) ἡ τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ θεοτοκίου (σελ. 51), καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Μὴ τελουμένης δὲ Θείας Λειτουργίας μετὰ τὰ ἀπολυτικά ἀναγινώσκεται [ἡ Α΄ "Ὡρα καὶ μετ' αὐτὴν] ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ Ἑλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός... καὶ τὴν ἐκφώνησιν "Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

ἽΟ χορός· Ἀμήν.

ἽΟ ἱερεὺς· Σοφία.

ἽΟ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

ἽΟ ἱερεὺς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεός...

ἽΟ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (σελ. 46).

ΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

ΗΧΟΣ Α'.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Λχραντε Θεοτόκε, * ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη *
καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, * χαῖρε, Νύμφη ἀνύμ-
φευτε.

Τῇ Τρίτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ * ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν *
ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· * αὐτόν, Θεοτόκε, ἰκέ-
τευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΗΧΟΣ Β'.

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Μήτηρ ἁγία * ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, * ἀγγελικοῖς σε
ὕμνοις τιμῶντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· * Χαῖρε, ἀδύ-
του * φωτὸς νεφέλη, * αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλ-
ποις * τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· * Χαῖρε, ἡ ῥά-
βδος, * ἐξ ἧς ἀσπόρως * Θεὸς βλαστήσας * ἀνείλεν
ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

ΗΧΟΣ Γ'.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Εκαστος, ὅπου σφίζεται, * ἐκεῖ δικαίως καὶ προσ-
τρέχει· * καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, * ὥς
σύ, Θεοτόκε, * σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν, Θεοτόκε, * ἡ κραταιὰ
βοήθεια τοῦ κόσμου, * ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε
τοὺς δούλους σου * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, * μόνη εὐλογη-
μένη.

Τῷ Σαββάτῳ.

Προφῆται προεκήρυξαν, * ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, *
μάρτυρες ὁμολόγησαν, * καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, *
Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· * διὸ καὶ μεγαλύνο-
μεν * τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΗΧΟΣ Δ'.

Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Πέμπτῃ.

Οτι πάντων ὑπάρχεις * τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, *
ἀνυμνεῖν σε ἀξίως * μὴ εὐποροῦντες, Θεοτόκε, *
δωρεάν, αἰτοῦμέν σε, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· * Σὺ εἶ ἡ βάτος, *
ἐν ᾗ ἀφλέκτως * Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα * τὸ πῦρ
τῆς Θεότητος.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· * Σὺ εἶ τὸ ὄρος, *
ἐξ οὗ ἀρρήτως * ἐτμήθη λίθος καὶ πύλας * τοῦ ἄδου
συνέτριψεν.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

Τῇ Δευτέρᾳ Τετάρτῃ, Παρασκευῇ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, * Χριστέ ὁ Θεός, * υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, * τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, * ῥῶσαι λαόν σου συνήθως * κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· * Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς * καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, * ἵνα βοῶμέν σοι * Χαῖρε, ἀειπάρθενε.

ΗΧΟΣ ΠΛ Δ'.²⁸

Τῇ Δευτέρᾳ.

Χαῖρε, ἡ πύλη * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε * καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ, Πέμπτῃ καὶ τῷ Σαββάτῳ.

Παρθένε ἄχραντε, * σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, * κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ * τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου, Ἄχραντε, * τῶν προφητῶν ὑπάρχει * καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· * διὸ σε Θεοτόκον * ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

28. Δὲν παραθέτομεν θεοτοκία εἰς τοὺς ἤχους πλ. β' καὶ βαρύν, διότι δὲν ὑπάρχουν ἀπολυτικά ἀγίων εἰς τοὺς ἤχους τούτους.

Δ'

ΟΡΘΡΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(Ὅταν ψάλλεται Ἀλληλούια)

Ὅταν τῷ Σαββάτῳ τύχη ἅγιος μὴ ἔχων δοξαστικόν, ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου μέχρι καὶ τῶν Εἰρηνικῶν τελεῖται ὡς προεγράφη (σελ. 81 κ.έ.).

Εἶτα ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κύριος ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια τετράκις ἐκ γ', τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ μετὰ στίχων ὡς ἀκολούθως.

Ἦχος β'.

Ὁ α' χορός· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ὁ β' χορός· Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. (Ψαλμ. ξδ' 5)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ὁ α' χορός· Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται. (Ψαλμ. κδ' 13)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ὁ β' χορός· Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β'.

Α πόστολοι, μάρτυρες καὶ προφῆται, * ἱεράρχαι, ὅσοι καὶ δίκαιοι, * οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες * καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, * παρρησίαν ἔχοντες

πρὸς τὸν Σωτῆρα, * ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν * ὡς ἀγαθὸν ἰκε-
τεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι, Κύριε, * ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, * καὶ
ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον· * οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σύ, ὁ δυνάμενος * καὶ τοῖς μετα-
στᾶσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία * ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, * ἀγγελικοῖς σε
ὕμνοις τιμῶντες, * εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

[Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ ις' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου].

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι
σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τρία μαρτυρικά καθίσματα τοῦ ἤχου, τὸ α' ἄνευ στίχου, τὰ δὲ ἄλλα μετὰ στίχων:

Στίχ. α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
(Ψαλμ. ξξ' 36)

Στίχ. β'. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστω-
σεν ὁ Κύριος. (Ψαλμ. ιε' 3)

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

[Εἶτα στιχολογεῖται ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο· ὁ τελευ-
ταῖος στίχος ἐκάστης στάσεως ψάλλεται ἐκ γ' εἰς ἤχον
πλ. α'.

Τῆς α' στάσεως.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματίων
σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Τῆς β' στάσεως.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπέλαθόμην.]

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς * εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς * καὶ θύραν παραδείσου· * εὔρω κἀγὼ * τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· * τὸ ἀπολωλός * πρόβατον ἐγὼ εἰμι· * ἀνακάλεσαί με, * Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οὶ τὸν ἄμνον * τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες * καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες * καὶ πρὸς ζωὴν * τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, * καὶ αἰδίων μετατεθέντες, * τοῦτον ἐκτενῶς, * μάρτυρες, αἰτήσασθε * ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οὶ τὴν ὁδὸν * τὴν στενὴν βαδίσαντες * τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· * οἱ τὸν σταυρὸν * ὡς ζυγὸν ἀράμενοι * καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, * δεῦτε ἀπολαύετε * ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα * καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι * τῆς ἁρρήτου δόξης σου, * εἰ καὶ στίγμα· * τα φέρω πταισμάτων· * οἰκτείρησον * τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, * καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ * καὶ

τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, * παραδείσου
 πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁπάλαι μὲν * ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με * καὶ εἰκόνι
 σου θεία τιμήσας, * παραβάσει * ἐντολῆς δὲ πάλιν
 με * ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, * εἰς τὸ καθ'
 ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε * τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώ-
 σασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, * ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου * καὶ κατά-
 ταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, * ὅπου χοροὶ * τῶν
 ἁγίων, Κύριε, * καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φω-
 στήρες * τοὺς κεκοιμημένους * δούλους σου ἀνάπαυ-
 σον, * παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές * τῆς μιᾶς Θεότητος * εὐσεβῶς ὑμνή-
 σωμεν βοῶντες· * Ἅγιος εἶ, * ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρ-
 χος, * ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· * φωτι-
 σον ἡμᾶς * πίστει σοι λατρεύοντας * καὶ τοῦ αἰωνίου
 πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, * ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα * εἰς πάντων
 σωτηρίαν, * δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων * εὔρατο
 τὴν σωτηρίαν· * διὰ σοῦ εὔροισιν παράδεισον, * Θεο-
 τόκε ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἐκ γ'.

Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, ὁ δὲ χορὸς εἰς ἐκάστην αἴτησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον γ'.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων... καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις...

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * μετὰ δικαίων τοὺς δούλους σου * καὶ τούτους κατασκήνωσον * ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, * παρορῶν ὡς ἀγαθὸς * τὰ πλημμελήματα αὐτῶν * τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια * καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάλιν.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ * καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, * Χριστέ ὁ Θεός, * υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ δὲ τὰ καθίσματα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα (σελ. 97) καὶ ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται οἱ κανόνες κατὰ τὴν προγραφεῖσαν τάξιν (σελ. 118).

Ἀλλὰ μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ἐὰν τὸ Μηναῖον δὲν ἔχη κοντάκιον, λέγεται τὸ νεκρώσιμον μετὰ τοῦ οἴκου.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων * ἀνάπαυσον, Χριστέ, * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, * ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον * οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν * καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, * καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με * καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ * καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· * ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα * ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδῃν * τὸ Ἀλληλούια.

Καὶ ἀναγινώσκεται τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ὅμοίως καὶ ἐξαποστειλάριον, ἐὰν δὲν ἔχη τὸ Μηναῖον, ψάλλεται τὸ τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου (σελ. 123).

Εἰς τοὺς αἶνους (σελ. 103) ψάλλονται τὰ μαρτυρικά τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἶτα· Σοὶ δόξα πρέπει κτλ. χῦμα (σελ. 123).

Ὁ ἱερεὺς τὰ Πληρωτικά καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Καὶ ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα ἀπόστιχα τοῦ Θεοφάνους μετὰ τῶν οἰκείων στίχων.

Εἶτα τὸ Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι..., τὸ τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια Ἀπόστολοι, μάρτυρες κτλ. (σελ. 131), καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Θείας Λειτουργίας, ἡ ἀκολουθία ἀποπληροῦται ὡς προεγράφη (σελ. 127).

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν τελεῖται ὁ Ὁρθρος καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ψυχῶν (Ἀπόκρεω καὶ Πεντηκοστῆς), ὡς ἐπίσης καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἐὰν δὲν τύχη κατ' αὐτὰ ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου.

Ε'

ΟΡΘΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

(Από Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς)

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν μετὰ τὸν Εὐλογητὸν λέγεται τὸ τρισάγιον καὶ παραλειπομένων τῶν τροπαρίων Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου κτλ., ὁ ἀναγνώστης λέγει· Κύριε, ἐλέησον ιβ'. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ..., καὶ ἀναγινώσκεται ὁ ἐξάψαλμος.

Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ὁ Ὁρθρος ἀρχεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (σελ. 81 κ.έ.).

Μετὰ δὲ τὰ Εἰρηνικά ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κύριος τὸ Ἀλληλούια τετράκις ἐκ γ' εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. (Ἦσ. κς' 9)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. (Ἦσ. κς' 9)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. (Ἦσ. κς' 11)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. (Ἦσ. κς' 15)

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ τυχόντος ἡχου, ἕκαστος τῶν ὁποίων μετὰ τὰς λέξεις Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὁ Θεός, συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

Ὁ α΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι:

Τῇ Δευτέρᾳ· Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τρίτῃ· Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ· Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ β΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τοῦ ἀθλοφόρου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.

Ἐὰν ὅμως ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται καὶ ὁ β΄ ὡς ὁ α΄. Ἀλλὰ τῇ Πέμπτῃ συμπληροῦται διὰ τοῦ Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου... διὰ τὸν ἅγιον Νικόλαον. Ἐὰν δὲ ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ, συμπληροῦται διὰ τοῦ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου...

Ὁ γ΄ πάντοτε διὰ τῆς φράσεως· Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι.

Ἦχος α΄

Σωματικαῖς μορφώσεσι * τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων * πρὸς νοεράν καὶ αὐλον * ἀναγόμενοι ἔννοιαν * καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι * τρισυποστάτου Θεότητος * ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψιν, * χειρουργικῶς βοήσωμεν * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων * χειρουβικῶς
τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, * τὸν τρισάγιον ἀ-
ναπέμποντες αἶνον * Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου * προσπίπτομέν σοι, ἀγα-
θέ, * καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον * βοῶμέν σοι,
δυνατέ * Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός * διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β'.

Ἀκτιστε φύσις, * ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, * τὰ χεῖλη
ἡμῶν ἀνοιξον, * ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσί-
ν σου, βοῶντες * Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω δυνάμεις * μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, * ἐπινί-
κιον ὕμνον * προσφέρονέν σοι, ἀγαθέ * Ἄγιος,
ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου * ἐξεγείρας με, Κύριε, *
τὸν νοῦν μου φώτισον * καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ
χεῖλη μου ἀνοιξον * εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἅγία Τριάς *
Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός * διὰ τῆς Θεοτόκου,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'.

Πατέρα ἄναρχον, * Υἱὸν συνάναρχον, * Πνεῦμα
συναῖδιον, * Θεότητα μίαν * χειρουβικῶς δοξάσω-
μεν * Ἄγιος, ἅγιος * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, * Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, * σοὶ ὡς Θεῷ * τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν * Ἅγιος, ἅγιος * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται * καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται * ἀλλὰ φόβῳ κράζομεν * ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'.

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα * καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, * καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα * χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες, λέγομεν * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, * καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς * ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, ἀγαθέ * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν * προσφέρειν οἱ θνητοί, τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός * διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. α'.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς * καὶ δεήσεως ὥρα * ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, τῷ μόνῳ Θεῷ * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Εικονίζεῖν τολμῶντες * τὰ νοερά σου στρατεύματα, *
Τριάς ἄναρχε, * στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι· *
Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς * καὶ τῶν κόλπων
τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθείς, * σὺν ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς
πρόσδεξαι, * Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· * Ἄγιος,
ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'.

Λωμάτοις στόμασιν, * ἀσιγήτοις δοξολογίαις, * τὰ
ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι * τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ
Θεὸς ἡμῶν· * καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς * ἀναξίοις χεῖλεσιν *
αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν· * Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ
Θεός...

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβίμ, * ἐξιστάμενα
τρόμφ τὰ Σεραφίμ, * τὸν τρισάγιον ὕμνον * προσ-
φέρει, ἀσιγήτῳ φωνῇ· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ
ἁμαρτωλοί· * Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα * ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
δοξάσωμεν * καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσω-
μεν· * Ἄγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός· * διὰ τῆς Θεο-
τόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος βαρύς.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει * χερουβικῶς ἀνυμνούμενος * καὶ
θεϊκῇ δόξῃ * ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, * πρόσ-
δεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς * ἀναξίως τολμῶντας
κραυγάζειν σοι * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον * ἀποθεμένη, ψυχή, * διόρθω-
σιν πρὸς ἔγερσιν * δεῖξον τῷ Κριτῇ * καὶ ἐν φόβῳ
βόησον * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός * διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, * ἱπτάμενα
κραυγάζει ἀλαλαγμῷ * τὸ ἔνθεον μέλος * τῆς τρις-
αγίας φωνῆς * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτω-
λοί * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, * ἀγγελικὴν μιμη-
σώμεθα τάξιν * καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέ-
σωμεν, * ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον * Ἅγιος, ἅγι-
ος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός...

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει * τῶν παισμάτων ἡμῶν
* καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, * τὴν
ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, * μετὰ ἀγγέλων τὸν
ὕμνον βοῶμέν σοι * Ἅγιος, ἅγιος, * ἅγιος εἶ, ὁ Θεός *
διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

[Μετὰ δὲ τοὺς τριαδικοὺς ὕμνους ἀναγινώσκονται τὰ
ὠρισμένα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου].

ἽΟ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι
σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα ὡς ἑξῆς: Μετὰ τὴν α΄ στιχο-
λογίαν τὰ ἐκ τῆς Ὀκτωήχου καθίσματα (κατανυκτικά ἢ
σταυρώσιμα ἢ ἀποστολικά), ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὸ τέλος
τοῦ Τριωδίου· μετὰ δὲ τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν τὰ τῆς
ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Μετὰ τὰ καθίσματα ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα (σελ. 97).

ἽΟ ἱερεὺς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Οἱ χοροὶ τὸ Κύριε, ἐλέησον τετράκις ἀνὰ γ΄.

ἽΟ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ἽΟ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκονται ἐκ τοῦ Μ. Ὡρολογίου αἱ ἐννέα ψδαί,
ὁλόκληροὶ μὲν αἱ ἑξῆς:

Τῇ Δευτέρᾳ· α΄, η΄, θ΄ (ἡ τοῦ Ζαχαρίου).

Τῇ Τρίτῃ· β΄, η΄, θ΄.

Τῇ Τετάρτῃ· γ΄, η΄, θ΄.

Τῇ Πέμπτῃ· δ΄, η΄, θ΄.

Τῇ Παρασκευῇ· ε΄, η΄, θ΄.

Τῶν δὲ λοιπῶν ἡ ἀρχή, (δηλ. ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς στίχος,
λ.χ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἡ
Ἁγίος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου κτλ.), καὶ οἱ
δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ
τριώδια τῆς ἡμέρας εἰς τὰς οἰκειάς ψδὰς μετὰ στίχου Δόξα
σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ΄ ψδὴν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἐκ τοῦ Μηναι-
ου, πλὴν τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν ψάλλεται ὁ τοῦ Τριωδίου²⁹.

29. Δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ διάταξις τοῦ ΤΜΕ (Τυπ. Τριωδίου § 19) ὅτι μετὰ
τὴν γ΄ ψδὴν ψάλλεται τῇ Δευτέρᾳ ὁ εἰρμὸς τῆς α΄ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ τῆς β΄,
ὁμοίως μετὰ τὴν ε΄ τῇ Πέμπτῃ ὁ εἰρμὸς τῆς δ΄ καὶ τῇ Παρασκευῇ ὁ τῆς

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Καὶ ψάλλονται τὰ μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ ἀναγνώστης τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου καὶ τὸ συναξαρίου τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν· Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν... καὶ τὸν εἰρμὸν τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τριωδίου.

Ὁ ἱερεὺς· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Καὶ στιχολογεῖται, ὡς συνήθως, ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου (σελ. 102), μεθ' ἣν ψάλλεται [ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων καὶ ἐν τέλει] ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου καὶ τὸ Ἀξιόν ἐστιν... (σελ. 120).

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ ψάλλεται ἐκ γ' τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος, συμπληρούμενον, ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι, ἦτοι:

Τὸ α' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος:

Τῇ Δευτέρᾳ· Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ· Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ· Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων καὶ σῶσόν με.

ε', ἐκείνων δηλ. διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν τριῶδια. Οἱ εἰρμοὶ οὗτοι ὑπάρχουν βεβαίως ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἀλλὰ διὰ νὰ ψάλλωνται κατ' ἀρχαίαν τάξιν εἰς τὸ τέλος τῶν οἰκείων ᾠδῶν καὶ ὄχι εἰς τὸ τέλος τῆς γ' καὶ τῆς ς', εἰς τὰς ὁποίας ψάλλεται πάντοτε ὁ εἰρμὸς τοῦ τελευταίου κανόνος.

Τὸ β' διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ γ' διὰ τοῦ Πρεσβείας τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

Σημειωτέον ὅτι τῶν φωταγωγικῶν τοῦ πλ. β' καὶ τοῦ βαρέος ἤχου ἡ συμπλήρωσις γίνεται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μετὰ τῆς λ. Κύριε. Π.χ. Προστασίαις, Κύριε, τῶν ἀσωμάτων κατὰπεμψον κτλ.

Τὰ φωταγωγικὰ τῶν ὀκτὼ ἤχων.

Ἦχος α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, * τὴν ψυχὴν μου καθάρισον * ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον * ἐξαπόστειλον, Κύριε, * καὶ φώτισον τὰ ὄμματα * τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, * Χριστέ ὁ Θεός, * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, * τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν * ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, * ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου * καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'.

Προστασίαις, Κύριε, τῶν ἀσωμάτων) * κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων.

Ἦχος βαρύς.

Προστασίαις, Κύριε, τῶν ἀσωμάτων) * φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, * διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος³⁰.

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, * φώτισόν με ἐν σοὶ * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) * καὶ σῶσόν με.

Εἶτα [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα (σελ. 103) καὶ] ἡ δοξολογία Σοὶ δόξα πρέπει... (σελ. 123).

Ὁ ἱερεὺς τὰ Πληρωτικά καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἥτοι τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου... (σελ. 125). Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

30. Ἀντὶ τοῦ φωταγωγικοῦ τούτου ὑπάρχει ἐν τῇ Τριωδίῳ τὸ κάτωθι, συμπληρούμενον εἰς τὸ τέλος, ὡς καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἤχων.

Ἦχος βαρύς.

Διέγειρόν με, Κύριε * πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν * καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν * τὸ θέλημά σου, Ἅγιε, * (προστασίαις τῶν ἀσωμάτων) καὶ σῶσόν με.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, * ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν * Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, * ἄνοιξον ἡμῖν * τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστός...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς· Ἐπουράνιε βασιλεῦ... (σελ. 64).

Καὶ ποιῶμεν τὰς μετανοίας, μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ κτλ. (σελ. 64).

Καὶ ἀκολούθως ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοί.

ΣΤ΄

ΟΡΘΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Περὶ τὴν 11ην μ.μ. ὥραν τοῦ Μ. Σαββάτου τελεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς Παννυχίδος ὡς ἀκολούθως·

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε... (σελ. 21).

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον ιβ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ τὸν ν΄ ψαλμὸν (σελ. 97).

Καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου Κύματι θαλάσσης μετὰ τῆς καταβασίας εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ψδῆς.

Μετὰ τὴν θ΄ ψδὴν λέγεται ἔνδον τοῦ Βήματος τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον (σελ. 43), ἡ ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὁ ἱερεὺς κρατῶν Σταυρὸν καὶ λαμπάδα ἀνημμένην καλεῖ τοὺς πιστοὺς ὅπως ἀνάψουν τὰς λαμπάδας αὐτῶν ψάλλον τὸ παρόν.

Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε λάβετε φῶς * ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός * καὶ δοξάσατε Χριστὸν * τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνουν καὶ οἱ χοροί.

Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ ψάλλοντες τὸ παρόν.

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτὴρ, * ἄγγελοι ὕμνου-
σιν ἐν οὐρανοῖς· * καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίω-
σον * ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις, ἕως ὅτου φθάσωμεν
εἰς τὴν προηυτρεπισμένην ἐξέδραν.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ., καὶ ὁ ἱε-
ρεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἄρχεται εὐθύς

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τῶν χορῶν τὸ Χριστὸς
ἀνέστη μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ (σελ. 72).

Εἶτα ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικά καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψάλλοντες τὸν κανόνα
Ἀναστάσεως ἡμέρα... Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ψάλλεται
ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ', τὸ
Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἅπαξ, καὶ γίνεται ὑπὸ τοῦ διακόνου
μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν ψάλλεται ἡ ὑπακοὴ Προλαβοῦσαι τὸν
Ὁρθρον...

Μετὰ τὴν ς' ἀναγινώσκειται τὸ κοντάκιον Εἰ καὶ ἐν τάφῳ
κατῆλθες..., ὁ οἶκος Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον..., καὶ τὸ συνα-
ξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἶτα τὸ Ἀνά-
στασιν Χριστοῦ θεασάμενοι ἐκ γ' καὶ τὸ Ἀναστάς ὁ
Ἰησοῦς ἐκ γ'.

Μετὰ τὴν ἡ' ὥδην καὶ τὴν συναπτὴν ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἀκούθως³¹.

Ἦχος α'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὸν ἐθελουσίως * παθόντα καὶ ταφέντα * καὶ ἐξαναστάντα * τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου...

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὸν ἐξαναστάντα * τριήμερον ἐκ τάφου, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου...

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, * τὸ ζωόθυτον θῦμα, * ἅμνός Θεοῦ ὁ αἶρων * τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας! ὦ φίλης...

Σήμερον πᾶσα κτίσις * ἀγάλλεται καὶ χαίρει, * ὅτι Χριστὸς ἀνέστη * καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ θείας! ὦ φίλης...

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τῆς τρισυποστάτου * καὶ ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ κράτος.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα...

31. Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ συνήθως ψαλλόμενα μεγαλυνάρια. Κατωτέρω ὁμως (σελ. 153) παραθέτομεν πάντα τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα, τὰ ὅποια εἶναι δυνατόν νὰ ἐναλάσσωνται χάριν ποικιλίας. Ὅποσοδήποτε ὁμως πρέπει νὰ ψάλλωνται τὸ α' μεγαλυνάριον, τὸ τριαδικὸν καὶ τὸ θεοτοκίον καὶ τὸ Ὁ ἄγγελος ἐβόα εἰς τὴν καταβασίαν.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· * χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη· * σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...

Καταβασία·

Ο ἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένη· * Ἀγνή Παρθέ-
νε, χαῖρε· * καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· * ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου...

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη **τρίς**. Τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς **ἅπαξ**.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Καὶ ψάλλεται τὸ ἑξαποστειλάριον **Σαρκὶ ὑπνώσας ἐκ γ'.**

Εἶτα τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Αἰνεῖτε αὐτὸν (σελ. 103)· παραλειπομένων δὲ τῶν ἐνδιαμέσων στίχων ψάλλονται ἀπὸ τοῦ στίχου Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ... τέσσαρα ἀναστάσιμα στιχηρὰ τοῦ α' ἤχου καὶ τὰ τοῦ Πάσχα Πάσχα ἱερὸν κτλ. μετὰ τῶν στίχων Ἀναστήτω ὁ Θεὸς κτλ. (σελ. 72). Δόξα, καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ'.

Καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ὁ κατηχητικὸς λόγος τοῦ Χρυσοστόμου³². Εἴθισται δέ, ὅπως ὁ

32. Κατὰ τὴν κρατοῦσαν σήμερον συνήθειαν ὁ λόγος οὗτος ἀναγινώσκεται εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας. Ἡ ὀρθὴ ὁμῶς θέσις αὐτοῦ εἶναι εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ὡς ὀρίζεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Οὕτως ἐπισφραγίζεται δι' αὐτοῦ ὁ Ὁρθρος, προετοιμάζονται δὲ οἱ πιστοὶ διὰ τὴν θείαν κοινωνίαν. (Περὶ τοῦ αὐτοῦ βλ. εἰς Ἱερατικὸν ἐκδ. 2002, σελ. 331).

λαὸς ἀναφωνῇ τὰς λέξεις ἐπικράνθη καὶ ἀνέστη, ὡς αἱ λέγει αὐτὰς ὁ ἀναγινώσκων. Μετὰ δὲ τὸν λόγον ψάλλει ὁ ἄ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς... (σελ. 304), καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς τάξιν τελεῖται ὁ Ὁρθρος καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀλλ' ἡ ἔναρξις γίνεται διὰ τοῦ Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ... ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, παραλείπεται δὲ ὁ λόγος τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τὸ ἀπολυτίκιον αὐτοῦ.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ἦχος α'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὸν ἐθελουσίως * παθόντα
καὶ ταφέντα * καὶ ἐξαναστάντα * τριήμερον ἐκ
τάφου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὸν ἐξαναστάντα * τριήμε-
ρον ἐκ τάφου * Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, * τὸ ζωόθυτον θῦμα, *
ἅμνός Θεοῦ ὁ αἴρων * τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ * Ἀγνή Παρθέ-
νε, χαῖρε * καὶ πάλιν ἐρῶ * Χαῖρε * ὁ σὸς Υἱὸς
ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Μαгдаληνὴ Μαρία * προσέδραμε τῷ τάφῳ * καὶ τὸν
Χριστὸν ἰδοῦσα * ὡς κηπουρὸν ἠρώτα.

Ἄγγελος ἐξαστράπτων * ταῖς γυναιξίν ἐβόα * Παύ-
σασθε τῶν δακρύων, * ὅτι Χριστὸς ἀνέστη.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας * νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος, *
βασιλικῶς βρυχήσας * ὡς ἐξ Ἰούδα λέων.

Ὁτι Χριστὸς ἀνέστη * τὸν θάνατον πατήσας * καὶ
τοὺς νεκροὺς ἐγείρας, * λαοί, ἀγαλλιᾶσθε.

Γήμερον πᾶσα κτίσις * ἀγάλλεται καὶ χαίρει, * ὅτι
Χριστὸς ἀνέστη * καὶ ᾄδης ἐσκυλεύθη.

Γήμερον ὁ Δεσπότης * ἐσκύλευσε τὸν ᾄδην, * ἐγείρας
τοὺς δεσμίους, * οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε * δεινῶς
κεκρατημένους.

Δόξα Πατρί.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τῆς τρισυποστάτου * καὶ
ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· * χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε,
δεδοξασμένη· * σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος
ἐκ τάφου.

ΤΑΞΙΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Προκειμένου νὰ χοροστατήσῃ ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸν Ὅρθρον, προσέρχεται εἰς τὸν ναὸν πρὸ τῶν καταβασιῶν καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τοῦ α' χοροῦ ψάλλοντος ἀργῶς τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα. Ἀφοῦ δὲ ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, λαμβάνουν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ ποιοῦντες μετάνοιαν καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ οἱ μέλλοντες νὰ ἱερουργήσουν ἱερεῖς καὶ διάκονοι καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ψάλται καὶ ὁ ἀναγνώστης.

Ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει ἀντὶ τοῦ α' χοροῦ τὰς καταβασίας, τὴν θ' ᾠδὴν καὶ τὰ ἐξαποστειλάρια.

Ἐν Κυριακῇ, ἐὰν τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον ἀναγνωσθῇ μετὰ τὰς καταβασίας, ὁ ἀρχιερεὺς λέγει πρὸ αὐτοῦ τὸ Εἰρήνῃ πᾶσι καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν· μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι... Ψαλλομένου δὲ τοῦ ν' ψαλμοῦ κατέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καί, ὅτε ὁ χορὸς ψάλλει ἀργῶς τὸν στίχον Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας..., ἀσπάζεται πρῶτος τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον· εὐλογήσας δὲ τὸν λαόν, τοῦ α' χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, ἐπιστρέφει εἰς τὸν θρόνον.

Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια ὁ κανονάρχης ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἐκφωνεῖ, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὸ Κέλευσον, δέσποτα ἅγιε. Ἦχος (δεῖνα) (βλ. σελ. 76)· καὶ οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν αἰνῶν.

Μετὰ δὲ τὸ Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ... ὁ α' χορὸς ψάλλει ἀργῶς εἰς ἦχον βαρύν.

Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε.

Τούτου ψαλλομένου ὁ ἀρχιερεὺς λαμβάνει καιρὸν διὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ τέλος εὐλογεῖ τὸν λαὸν διὰ τοῦ τριχηρίου, τοῦ β' χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα.

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν, τὸ δοξαστικὸν καὶ τὴν μεγάλην δοξολογίαν.

Ἀρχομένης τῆς δοξολογίας ὁ ἀρχιερεὺς ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ, προπορευομένων τῶν διακόνων καὶ τῶν ἱερέων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον.

Μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν τελεῖται ἡ ἀρτοκλασία, ἐὰν ὑπάρχη, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (σελ. 37), καὶ μετὰ τὸ Πλούσιοι ἐπτώχευσαν... ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, εὐθὺς μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Ἐὰν δὲ ὁ ἀρχιερεὺς πρόκηται νὰ ἐνδυθῇ ἐκτὸς τοῦ Βήματος, λαμβάνει καιρὸν μετὰ τὴν δοξολογίαν, τοῦ α' χοροῦ ψάλλοντος ἀργῶς Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα..., ἀκολουθῶς δὲ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, τοῦ β' χοροῦ ψάλλοντος ἀργῶς τὸ Ἄνωθεν οἱ προφῆται... ἢ τὸ Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου..., καὶ τέλος εὐλογεῖ τὸν λαὸν διὰ τῶν δικηροστροικήρων, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον· καὶ τότε ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

* * *

Εἰς δὲ τοὺς Ὁρθροὺς τῆς Μ. Ἑβδομάδος ὁ ἀρχιερεὺς προσέρχεται εἰς τὸν ναὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀκολουθίας καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, ὡς συνήθως, χοροστατεῖ ἀπὸ τοῦ παραθρονίου μὲν μέχρι τῆς Μ. Πέμπτης, ἀπὸ τοῦ θρόνου δὲ εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων Παθῶν καὶ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ λέγει αὐτὸς τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε..., τὸν ἐξάψαλμον, τὸν

ν' ψαλμόν, τὴν δοξολογίαν, τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι..., καὶ τὸ Ἐπουράνιε βασιλεῦ ἢ τὸ Στερεῶσαι Κύριος ὁ Θεός..., ψάλλει τὴν θ' ᾠδὴν καὶ τὸ ἐξαποστείλαριον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ πρὸ τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας. Εἰς δὲ τὸ Αἰνεῖτε αὐτόν... τῶν αἰνῶν κατελθὼν τοῦ παραθρόνιου ἢ τοῦ θρόνου ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τοῦ Νυμφίου (ἢ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἢ τὸν Ἑσταυρωμένον ἢ τὸν Ἐπιτάφιον) καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τοῦ α' χοροῦ ψάλλοντος τὸ Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα, ἐπιστρέφει εἰς τὸ παραθρόνιον ἢ τὸν θρόνον³³.

33. Ἀναλυτικώτερον τὰ περὶ τῶν ἀρχιερατικῶν χοροστασιῶν κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα βλ. εἰς τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Ἑβδομάδα, ἐκδ. 4ην τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1999, σελ. 395-399.

ΤΑΞΙΣ ΟΛΟΝΥΚΤΙΟΥ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

“Όταν μέλλῃ νὰ τελεσθῇ ἀγρυπνία, μετὰ τὴν Θ’ Ὡραν τελεῖται ὁ Μικρὸς Ἑσπερινὸς ὡς ἀκολούθως.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται ὁ προοιμιακὸς ψαλμός. Τὰ Εἰρηνικά δὲν λέγονται, ἀλλ’ εὐθὺς ψάλλεται τὸ Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὸ Κατευθυνθήτω, παραλειπομένων δὲ τῶν ἐνδιαμέσων στίχων λέγονται οἱ τελευταῖοι μετὰ τῶν στιχηρῶν. Μετὰ δὲ τὸ Δόξα καὶ τὸ Καὶ νῦν λέγεται εὐθὺς τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Καταξίωσον, Κύριε. Παραλειπομένων δὲ τῶν Πληρωτικῶν ψάλλονται εὐθὺς τὰ ἀπόστιχα. Εἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις καὶ τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία... Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά. Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Σοφία. Ὁ ὢν, εὐλογητός... καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις κατὰ τὴν συνήθη τάξιν (σελ. 46).

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἐπιστάντος τοῦ καιροῦ τῆς ἀγρυπνίας ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ἄνευ τῆς εὐχῆς Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα... Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἀποδείπνου ὁ ἱερεὺς θυμᾷ τὸ Ἱερατεῖον καὶ τὸν ναὸν ὅλον, προπορευομένου τοῦ διακόνου ἢ τοῦ ἀναγνώστου μετὰ λαμπάδος, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος ἀργῶς·

Κύριε, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

“Όταν δὲ ὑποστρέφοντες φθάσουν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὁ λαμπαδοῦχος ἐκφωνεῖ· Κέλευσον. Καὶ ὁ ἱερεὺς πρὸ τῶν

βημοθύρων· Κύριε, εὐλόγησον. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν ἔκφωνεῖ· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ προεστὼς ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν (σελ. 23) μέχρι τοῦ δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ

Ἀνοιξαντάρια

Ἦχος πλ. δ'.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, * τὰ σύμπαντα πλησθή-
σονται χρηστότητος· * ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ
πρόσωπον, * ταραχθήσονται. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. *
Ἀλληλούια.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, * καὶ ἐκλείψουσι *
καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι. * Δόξα σοι, ὁ
Θεός. * Ἀλληλούια.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, * καὶ κτισθήσονται, *
καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. * Δόξα σοι,
Πάτερ· * δόξα σοι, Υἱέ· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· * εὐφρανθή-
σεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. * Δόξα σοι, ἅγιε· *
δόξα σοι, Κύριε· * δόξα σοι, βασιλεῦ οὐράνιε. * Δόξα
σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν * καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέ-
μειν· * ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων * καὶ καπνίζονται. *
Δόξα σοι, ἅγιε· * δόξα σοι, Κύριε· * δόξα σοι, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, * ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. * Δόξα σοι, τρισυπόστατε Θεότης, * Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα * σὲ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, * ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. * Δόξα σοι, Πάτερ ἄναρχε· * δόξα σοι, Υἱὲ συνάναρχε· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· * Τριὰς ἁγία, δόξα σοι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς * καὶ ἄνομοι, * ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. * Δόξα σοι, Πάτερ· * δόξα σοι, Υἱέ· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * Τριὰς ἁγία, δόξα σοι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. * Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· * ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. * Δόξα σοι, βασιλεῦ ἐπουράνιε· * δόξα σοι, παντοκράτορ, * σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε! * πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. * Δόξα σοι, Πάτερ ἀγέννητε· * δόξα σοι, Υἱὲ γεννητέ· * δόξα σοι, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον * καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπανόμενον. * Τριὰς ἁγία, δόξα σοι. * Δόξα σοι, ὁ Θεός. * Ἀλληλούια.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἀλληλούια.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός.
Ἀλληλούια.

Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια· δόξα σοι, ὁ Θεός
ἡμῶν, δόξα σοι (**ἢ** δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι).

Ἀκολούθως λέγονται τὰ Εἰρηνικά καὶ τελοῦνται τὰ τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, ὡς διετάχθησαν ἐν σελ. 28 κ.έ., μέχρι
τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας
σου... ἀπερχόμεθα εἰς τὴν λιτὴν (ἐσωνάρθηκα) ψάλλοντες τὰ
ιδιόμελα τῆς λιτῆς.

Ὁ διάκονος· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὅμοιως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δεήσεις.

Μετὰ δὲ τὴν δέησιν Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλα-
χθῆναι... τὸ Κύριε, ἐλέησον μ' (**τετράκις ἀνὰ ι'**) καὶ γ'.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Δέσποτα πολυέλεε...

Καὶ ὑποστρέφομεν εἰς τὸν ναόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὰ
ἀπόστιχα.

Εἴτα ὁ προεστὼς τὸ Νῦν ἀπολύεις (σελ. 41)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγομένης δεσπο-
τικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς ἐκ γ', ἐν μνήμῃ δὲ ἁγίου τὸ
ἀπολυτίκιον αὐτοῦ δις καὶ ἀντὶ ἄλλου θεοτοκίου τὸ παρὸν
ἀργῶς.

Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, * χαῖρε, κεχαριτωμένη Μαρία, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ * εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, * ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης χῆμα·

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **Ἐκ γ'.** Δόξα, καὶ νῦν.

Καὶ τοὺς κάτωθι στίχους τοῦ λγ' (33) ψαλμοῦ.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Καὶ ψάλλουν οἱ χοροί·

Ἦχος βαρύς.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, * οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον * οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Ἐκ γ'.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἀκολούθως τίθεται ἀνάγνωσις. Καὶ ὁ μὲν ἀναγνώστης λέγει τὸν τίτλον τοῦ ἀναγνώσματος καὶ ἐκφωνεῖ· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Καὶ ἄρχεται τῆς ἀναγνώσεως. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἄρχεται

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης λέγει· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ κτλ. καὶ ἀναγινώσκει τὸν ἐξάψαλμον (σελ. 81).

Ὁ ἱερεὺς τὰ Εἰρηνικά, ὁ δὲ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν τὸ Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν. Καὶ ψάλλεται τὸ Θεὸς Κύριος (σελ. 92) καὶ τὰ ἀπολυτίκια.

Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ ὁρισμένα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, μεθ' ἑκάστον δὲ αὐτῶν γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἐορτῆς³⁴.

Μετὰ δὲ τὰ καθίσματα τῆς β' στιχολογίας ψάλλεται

Ὁ πολυέλεος.

Ψαλμὸς ρλδ' (134).

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, * αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον. * Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, * ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. * Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· * ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν. * Ἀλληλούϊα.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, * Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυτοῦ. * Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, * καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. * Ἀλληλούϊα.

Πάντα, ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν * ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, * ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. * Ἀλληλούϊα.

Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, * ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν * ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. * Ἀλληλούϊα.

Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου * ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. * Ἀλληλούϊα.

34. Τὴν ἀκριβῆ τάξιν τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου μετὰ τῶν συναπτῶν κλπ. βλ. ἐν σελ. 93.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου,
Αἴγυπτε, * ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. *
Ἀλληλούια.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ * καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς
κραταιούς. * Ἀλληλούια.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων * καὶ τὸν Ὠγ βα-
σιλέα τῆς Βασάν * καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν. *
Ἀλληλούια.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, * κληρονο-
μίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ τὸ μνημόσυ-
νόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. * Ἀλληλούια.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ * καὶ ἐπὶ τοῖς δού-
λοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. * Ἀλληλούια.

Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, * ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων. * Ἀλληλούια.

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν * ὀφθαλμοὺς ἔχου-
σι καὶ οὐκ ὄψονται. * Ἀλληλούια.

ᾧ ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται * οὐδὲ γὰρ ἐστι
πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. * Ἀλληλούια.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ * καὶ
πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. * Ἀλληλούια.

Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον * οἶκος
Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον * οἶκος Λευὶ, εὐλογή-
σατε τὸν Κύριον * Ἀλληλούια.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, * εὐλογήσατε τὸν Κύ-
ριον. * Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών * ὁ κατοικῶν Ἱερου-
σαλήμ. * Ἀλληλούια.

Ψαλμὸς ρλε' (135).

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. * Ἀλλη-
λουία. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλλη-
λουία.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν. * Ἀλληλούια. *
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων. * Ἀλλη-
λουία. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλλη-
λουία.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ. * Ἀλλη-
λουία. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλλη-
λουία.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει. * Ἀλληλού-
ια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. * Ἀλληλού-
ια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ. * Ἀλληλούια. *
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας. * Ἀλληλούια. *
Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς
νυκτός. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις
αὐτῶν. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν. * Ἀλλη-
λούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλλη-
λούια.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. * Ἀλληλού-
ια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ καταδιελόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοῦς. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκί. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. * Ἀλληλούια. * Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἡ ἐκλογή τῆς ἑορτῆς.

Κατὰ δὲ τὰς θεομητορικὰς ἑορτὰς ψάλλεται ἐκλογή στίχων ἐκ τοῦ μδ' (44) ψαλμοῦ ὡς ἀκολουθῶς.

Λόγον ἀγαθόν. Ἀλληλούια.

Εξηρεύξατο ἡ καρδιά μου * λόγον ἀγαθόν. * Χαῖρε, παντάνασσα πανύμνητε, * μήτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Ἀλληλούια.

Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. * Χαῖρε, βασίλισσα τῶν ἀγγέλων, * Δέσποινα τοῦ κόσμου. * Ἀλληλούια.

Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος * γραμματέως ὀξυγράφου. * Χαῖρε, τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, * πατριαρχῶν ἡ δόξα. * Ἀλληλούια.

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. * Χαῖρε, ἀγνή παρθένε, * Θεόνυμφε Δέσποινα. * Ἀλληλούια.

Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. * Χαῖρε, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, * ἄφθορε Παναγία. * Ἀλληλούια.

Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. * Χαῖρε, ἡ τῶν ἀπηλπισμένων ἐλπίς * καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια. * Ἀλληλούια.

Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου * ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ. * Χαῖρε, κεχαριτωμένη· μετὰ σοῦ ὁ Κύριος * καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν. * Ἀλληλούια.

Τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. * Χαῖρε, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ * καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. * Ἀλληλούια.

Ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε. * Χαῖρε, παρθενε Θεοτόκε, * ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη. * Ἀλληλούια.

Ἐνεκεν ἀληθείας * καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. * Χαῖρε, Μαρία, κυρία πάντων ἡμῶν * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ τῶν δυνάμεων. * Ἀλληλούια.

Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου. * Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε, * τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξοτέρα. * Ἀλληλούια.

Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. * Χαῖρε, Μαρία, * κυρία πάντων ἡμῶν * χαῖρε, μήτηρ τῆς ζωῆς. * Ἀλληλούια.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Χαῖρε, ὑπερευλογημένη, * ὑπερδεδοξασμένη. * Ἀλληλούια.

Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. * Χαῖρε, ἄχραντε Θεοτόκε, * ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. * Ἀλληλούια.

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε * καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου. * Χαῖρε, παράδεισε ἀγιώτατε * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε. * Ἀλληλούια.

Καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου * καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. * Χαῖρε, ἀγία ἀγίων μείζων * χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε. * Ἀλληλούια.

Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν * οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. * Παναγία Παρθένε, ἐπάκουσον * τῆς φωνῆς τοῦ

ἀχρείου ἰκέτου σου * στεναγμούς τῆς καρδίας προσφέρειν σοι * ἀενάως εὐόδωσον, Δέσποινα. * Ἀλληλούια.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου * ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Παναγία Παρθένε, Θεόνυμφε, * τὴν οἰκτρὰν λειτουργίαν μου πρόσδεξαι * καὶ Θεῷ τῷ εὐσπλάγχνῳ προσάγαγε, * ὅπως χαίρων δοξάζω, πανάμωμε. * Ἀλληλούια.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον καὶ τὴν ἐκλογὴν ψάλλονται τὰ παρόντα.

Δόξα. Τριαδικόν. Ἦχος α'.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν * καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν * καὶ τὸ πανάγιον ὁμοῦ * πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, * κράζοντες καὶ λέγοντες. * Παναγία Τριάς, * σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα σου προσάγει σοι * εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου, Χριστέ. * ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς * τοὺς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν, ἀγαθέ, * ἵνα σε δοξάζωμεν, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

Καὶ ψάλλονται τὰ μετὰ τὸν πολυέλεον καθίσματα. Εἴτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου (σελ. 111) καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκεται κατὰ τὴν συνήθη τάξιν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (βλ. σελ. 96 κ.έ.). Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... ψάλλονται οἱ κανόνες καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὸ σῆμα.

Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην δοξολογίαν καὶ τὸ ἀπολυτίκιον λέγονται ἐκφώνως ἡ Ἐκτενής, τὰ Πληρωτικά καὶ ἡ εὐχή τῆς

κεφαλοκλισίας καὶ γίνεται ἡ μεγάλη ἀπόλυσις ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν. Εὐθύς δὲ ἐπισυνάπτεται ἡ Α' Ὡρα καὶ μετ' αὐτὴν λέγεται ἡ μικρὰ ἀπόλυσις καὶ τὸ Δι' εὐχῶν.

Ἡ δὲ Γ' καὶ ἡ ΣΤ' Ὡρα καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελοῦνται εἴτε εὐθύς, εἴτε μετὰ τινα διακοπὴν.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Χρυσοστόμου ἢ Μ. Βασιλείου)

ΕΝΑΡΞΙΣ – Α΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Οἱ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέξιν· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ α΄ ἀντίφωνον, ἥτοι ἐν Κυριακῇ ἡ μνήμη
ἁγίου ἢ α΄ στάσις τῶν τυπικῶν, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ.

Ψαλμὸς ρβ΄ (102). Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς εἶ,
Κύριε. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντὸς μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμε-
νον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στε-
φανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνα-
καινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύι, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ἀντὶ τῆς α' στάσεως τῶν τυπικῶν ψάλλεται σήμερον χάριν συντομίας τὸ κάτωθι³⁵.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. (ρβ' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. (ρβ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. (ρβ' 19)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

35. Περί τῶν ἀντιφώνων τῆς Θ. Λειτουργίας βλ. τὰς ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις (σελ. 11 κ.έ.).

Στιχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. (ρβ' 22)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ μεθέορτῳ ἡμέρᾳ λέγεται τὸ α' ἀντίφωνον αὐτῆς (βλ. σελ. 245 κ.ε.).

Κατὰ δὲ τὰς καθημερινὰς λέγεται τὸ κάτωθι³⁶.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 7α' (91).

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (7α' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (7α' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (7α' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (7α' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

36. Τὰ ἀντίφωνα ταῦτα κάλλιστα εἶναι δυνατόν νὰ λέγωνται καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς (βλ. σελ. 16). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὸ β' ἀντίφωνον δέον νὰ λεχθῇ ἐφύμνιον Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν..., εἰς δὲ τὸ γ' τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἡγου. Βλ. καὶ τὰς ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις (σελ. 18).

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως
ψάλλονται καθ' ἑκάστην τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα (σελ. 269).

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β'

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώ-
νησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καὶ ψάλλεται τὸ β' ἀντίφωνον, ἥτοι ἐν Κυριακῇ ἡ μνήμη
ἁγίου ἢ β' στάσις τῶν τυπικῶν. Ἀρχεται δὲ ὁ β' χορὸς.

Ἦχος β'.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ψαλμὸς ρμε' (145).

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ
ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιῖθαι ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς
οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογι-
σμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασ-
σαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα
κρῖμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοῖ τυφλοὺς·
Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαί-
ους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀντ' αὐτῆς χάριν συντομίας τὸ κάτωθι.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (ρμε' 1-2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, (ἧ ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός), * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. (ρμε' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. (ρμε' 6)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (ρμε' 10)

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ μεθεόρτῳ ἡμέρᾳ λέγεται τὸ β' ἀντίφωνον αὐτῆς.

Κατὰ δὲ τὰς καθημερινὰς τὸ κάτωθι.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ἧβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (ἧβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ἧβ' 1)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (ἧβ' 4)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (ἧβ' 5)

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώ-
νησιν Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Καὶ ψάλλεται τὸ γ' ἀντίφωνον, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ἦτοι ἐν Κυριακῇ οἱ μακαρισμοὶ εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Εν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου συμπάλλονται τὰ τροπάρια τῶν μακαρισμῶν ὡς ἀκολούθως.

Ἐν ψιλῇ Κυριακῇ τὰ ὀκτὼ ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ τυχόντος ἦχου.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχῃ ἐορταζόμενος ἅγιος, ψάλλονται τέσσαρα ἀναστάσιμα καὶ τέσσαρα ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου.

Ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλονται τέσσαρα τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς καὶ τέσσαρα ἐκ τῆς ς' τοῦ κανόνος τοῦ ἁγίου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀντὶ τῶν μακαρισμῶν ψάλλεται χάριν συντομίας τὸ κάτω-
θι.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦχος ὁ τυχών. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον τοῦ τυχόντος ἡχου.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
(ριζ' 4)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς λέγονται ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω οἱ προσιδιάζοντες εἰς τὸν ἅγιον στίχοι (βλ. σελ. 106).

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἐορτῇ ἢ ἐν μεθεόρτῳ ἡμέρᾳ λέγεται τὸ γ' ἀντίφωνον αὐτῆς.

Κατὰ δὲ τὰς καθημερινὰς τὸ κάτωθι.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 78' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξω-
μεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (78' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξο-
μολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (ᾠδ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (ᾠδ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Η ΕΙΣΟΔΟΣ

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ'
ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία ὀρθοί.

Ὁ α' χορὸς τὸ εἰσοδικόν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν * καὶ προσπέσωμεν Χρι-
στῷ. * Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν * (ἢ ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός), *

Ὁ β' χορὸς· ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδι-
κόν, ὁ δὲ β' χορὸς ἐπαναλαμβάνει τὸ Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ
Θεοῦ...

Κατὰ τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς ἐχούσας ἴδιον
εἰσοδικόν θεομητορικὰς καὶ κατὰ τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν
ψάλλονται τὰ εἰσοδικὰ αὐτῶν (βλ. σελ. 245 κ.έ.).

Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως
ψάλλεται καθ' ἑκάστην τὸ εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα (σελ. 270).

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Μετὰ τὸ εἰσοδικὸν ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ τὰ ἀπολυτίκια καὶ τὸ κοντάκιον ὡς ἀκολούθως:

Ἐν Κυριακῇ τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, τὸ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, (ἐὰν ἐψάλη καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος), τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, [ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου]³⁷ καὶ τέλος Δόξα, καὶ νῦν³⁸ τὸ κοντάκιον τῆς περιόδου (βλ. σελ. 275 κ.έ.).

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐὰν ἐν Κυριακῇ τύχη θεομητορικὴ ἑορτὴ, ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, [ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου] καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ δὲ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καταλιμπάνεται.

Ἐν προεορτίῳ ἢ μεθεόρτιῳ Κυριακῇ ἢ ἐν ἀποδόσει ἑορτῆς ἐν Κυριακῇ ψάλλεται τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τὸ προεορτίον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, [ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου] καὶ τὸ προεορτίον κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου ἐκτὸς Κυριακῆς ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, τὸ τοῦ ναοῦ καὶ τὸ κοντάκιον τῆς περιόδου.

Ἐν ψιλῇ καθημερινῇ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἑβδομάδος (σελ. 51), τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (σελ. 119).

Ἐὰν συλλειτουργοῦν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ α' ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον.

Ἐὰν δὲ τελῇται μνημόσυνον, πρὸ τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ ναοῦ ψάλλεται ἀπὸ τοῦ Βήματος καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν κεκοιμημένων.

37. Ἡ ὑπακοὴ δὲν ψάλλεται συνήθως ἐν ταῖς ἐνορίαις.

38. Πρὸ τοῦ κοντακίου ὀρθὸν εἶναι νὰ λέγεται τὸ Δόξα, καὶ νῦν, διότι τὸ κοντάκιον εἶναι τὸ δοξαστικὸν τοῦ γ' ἀντιφώνου (βλ. τὰς ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις, σελ. 14).

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήσθητι, Κύριε, * ὡς ἀγαθὸς τοῦ δούλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) * καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· * οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, * εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος * καὶ τῷ μεταστάντι (ἢ τῇ μεταστάσει ἢ τοῖς μεταστᾶσι) δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ α' χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'. Εἶτα

Ὁ β' χορὸς· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α' χορὸς· Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β' χορὸς· Ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' χορὸς· Δύναμις. Ἄγιος ὁ Θεός.

Ὁ β' χορὸς· Ἄγιος ἰσχυρός.

Ὁ α' χορὸς· Ἄγιος ἀθάνατος.

Ὁ β' χορὸς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ τρισάγιος ὕμνος ψάλλεται πεντάκις, ἥτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἶτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β' χορὸς· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Ὁμοίως ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος καὶ ἐν ἀρχιερατικῇ Λειτουργίᾳ. Ἀλλὰ πρὸ τοῦ Δύναμις ψάλλεται πάλιν ὁ τρισάγιος ὕμνος ὑπὸ τῶν ἱερέων ἀργότερον εἰς τέσσαρας στάσεις, ἀνά μέσον δὲ αὐτῶν λέγει ἐκ γ'

Ὁ ἀρχιερεύς· Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ...

Ὁ χορός· Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα (ἢ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν Ἀμήν).

Μετὰ δὲ τὸ Δύναμις ὁ διάκονος· Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς.

Καὶ ψάλλουν αὐτὸ οἱ ἱερεῖς.

Ὁ διάκονος ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ δῖς, καὶ ψάλλεται τοῦτο ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν.

Εἶτα ὁ διάκονος· Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Καὶ ψάλλουν αὐτὸ οἱ ἱερεῖς.

Ἐπειτα ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ διακόνου ἡ φήμη τοῦ ἱερουροῦντος ἀρχιερέως καὶ ψάλλεται ἐκ γ' ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἐκατέρου τῶν χορῶν.

Ἐν δὲ τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐκφωνεῖται πρῶτον ἡ φήμη τοῦ πατριάρχου καὶ ψάλλεται ἅπαξ ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἔπειτα ἡ φήμη τοῦ λειτουργοῦντος ἀρχιερέως ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ φήμη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου.

(Δεῖνος) τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

Ἡ φήμη μητροπολίτου.

(Δεῖνος) τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως..., (ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου...), ἡμῶν δὲ πατρὸς καὶ ποιμενάρχου (ἢ ἱεράρχου), πολλὰ τὰ ἔτη.

Κατὰ τὰς δεσποτικὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων καὶ κατὰ τὴν α' μεθέορτον αὐτῶν ἡμέραν, τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου, τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα, τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ψάλλεται τὸ κάτωθι.

Ἦχος α'.

“Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, * Χριστὸν ἐνεδύσασθε. * Ἀλληλούια.

Κατὰ δε τὰς ἑορτὰς τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸ ἑξῆς.

Ἦχος β'.

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν.

* * *

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισαγίου·

[Ὁ ἀναγνώστης· Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου].

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν³⁹.

Ὁ ἀναγνώστης ἀπαγγέλλει τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς καὶ εὐκρινῶς τὴν τεταγμένην περικοπὴν, μεθ' ἣν

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι.

39. Δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ἐπικρατοῦσα συνήθεια νὰ ἐκφωνῇται τὸ Πρόσχωμεν μεταξὺ τοῦ προκειμένου καὶ τοῦ στίχου.

Ὁ δὲ ἀναγνώστης λαμβάνει εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

Καὶ ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὁρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ α΄ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἁγίου Εὐαγγελίου...

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Ὁ α΄ χορὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν τεταγμένην εὐαγγελικὴν περικοπήν.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι.

Ὁ α΄ χορὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

Ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ τὴν ἐκτενῆ δέησιν Εἰπωμεν πάντες κτλ., τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος εἰς ἑκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεήσεις, ὁ δὲ χορὸς εἰς ἑκάστην· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

‘Ο διάκονος· Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε... Ὅσοι πιστοί...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

‘Ο χορός· Ἀμήν.

‘Ο διάκονος πάλιν· Ἔτι καὶ ἔτι... Ἀντιλαβοῦ... Σοφία, ὡς ἂνωτέρω.

‘Ο ἱερεὺς· Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου...

‘Ο χορός· Ἀμήν.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

‘Ο α’ χορὸς ψάλλει ἀργῶς εἰς τὸν ἦχον τῆς ἡμέρας τὸν χειρουβικὸν ὕμνον.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες * καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι * τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, * πᾶσαν νῦν βιοτικήν ἀποθώμεθα μέριμναν, *

‘Ο β’ χορὸς·

Ῥς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, *

‘Ο διάκονος· Πάντων ὕμνων μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ συνεχίζει ὁ β’ χορὸς·

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως * δορυφορούμενον τάξουσιν. * Ἀλληλούια.

Ἀντὶ τοῦ ὕμνου τούτου τῇ Μ. Πέμπτῃ ψάλλεται ὁ κάτωθι.

‘Ο α’ χορὸς. Ἦχος πλ. β’.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, * κοινωνόν με παράλαβε * οὐ μὴ γὰρ τοῖς

ἐχθροῖς σου * τὸ μυστήριον εἶπω * οὐ φίλημά σοι
δώσω, * καθάπερ ὁ Ἰούδας *

Ὁ διάκονος· Πάντων ὑμῶν...

Ὁ β' χορός·

Ἄλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι * Μνήσθητί μου,
Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ ὁ κάτωθι.

Ὁ α' χορός. Ἦχος πλ. α'.

Κιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία * καὶ στήτω μετὰ
φόβου καὶ τρόμου * καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογι-
ζέσθω * ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων * καὶ
Κύριος τῶν κυριευόντων * προσέρχεται σφαγιασθῆ-
ναι * καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς * προη-
γοῦνται δὲ τούτου * οἱ χοροὶ τῶν ἀγγέλων * μετὰ πάσης
ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, *

Ὁ διάκονος· Πάντων ὑμῶν...

Ὁ β' χορός·

Τὰ πολυόματα Χερουβὶμ * καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα
Σεραφίμ, * τὰς ὄψεις καλύπτοντα * καὶ βοῶντα τὸν
ῥυθμόν * Ἀλληλούια.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν δέησιν...

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην αἴτησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

‘Ο ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι...

‘Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους...

‘Ο α’ χορός·

Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.

Εἰς τὰ συλλείτουργα ἀντ’ αὐτοῦ τὸ κάτωθι·

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου· * Κύριος στερέωμά μου * καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου.

‘Ο διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, * Πατέρα, παντοκράτορα, * ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, * ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, * τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, * τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα * πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. * Φῶς ἐκ φωτός, * Θεὸν ἀληθινὸν * ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, * γεννηθέντα, * οὐ ποιηθέντα, * ὁμοούσιον τῷ Πατρί, * δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους * καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν * καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου * καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου * καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν * ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου * καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, * κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς * καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης * κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· * οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, * τὸ Κύριον, * τὸ ζωοποιόν, * τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, * τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον * καὶ συνδοξαζόμενον, * τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, * καθολικὴν * καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα * εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ὁ διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ ἱερεὺς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...

Ὁ β' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἀνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' χορός· Ἀξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ ἱερεὺς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα...

Ὁ α' χορός·

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ ἱερεὺς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν...

Ὁ β' χορός.

Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν,
Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ α' χορὸς τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῇ Θ. Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτό-
κον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερου-
βὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, *
τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ καὶ ἐν ἀποδόσει ἑορ-
τῆς ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Ἄξιόν ἐστιν ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης τοῦ
κανόνος τῆς ἑορτῆς (βλ. σελ. 288 κ.έ.).

Ἐν δὲ τῇ Θ. Λειτουργίᾳ τοῦ Μ. Βασιλείου ψάλλεται
πάντοτε τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτίσις, *
ἀγγέλων τὸ σύστημα * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, *
ἡγιασμένε ναὲ * καὶ παράδεισε λογικέ, * παρθενικὸν
καύχημα, * ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη * καὶ παιδίον γέγο-
νεν * ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν * τὴν γὰρ σὴν
μήτραν * θρόνον ἐποίησε * καὶ τὴν σὴν γαστέρα * πλα-
τυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. * Ἐπὶ σοὶ χαίρει,
Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

‘Ο ἱερεὺς· Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει...

‘Ο χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

‘Ο ἱερεὺς· Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι...

‘Ο χορός· Ἀμήν.

‘Ο ἱερεὺς· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη...

‘Ο χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

‘Ο διάκονος· Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

[‘Ο διάκονος· Ὑπὲρ τοῦ ὀνυσθῆναι...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν... κλπ.

‘Ο χορὸς εἰς ἐκάστην αἴτησιν· Παράσχου, Κύριε.]⁴⁰.

Ο διάκονος· Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

‘Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ἀπαγγέλλεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος καὶ τοῦ λαοῦ ἡ

40. Αἱ δεήσεις αὗται, λεχθεῖσαι καὶ προηγουμένως, δὲν ὑπάρχον ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, παρεισῆχθησαν δὲ πιθανώτατα κατ’ ἐπίδρασιν τῆς Θ. Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων (βλ. Π. Τρεμπέλα, Αἱ τρεῖς Λειτουργίαι, σελ. 126 καὶ Ἰ. Φουντούλη, Βυζαντιναὶ Λειτουργίαι, σελ. 9), ὁρθῶς δὲ παραλείπονται συνήθως σήμερον. Διὰ τοῦτο περιεκλείσθησαν ἐντὸς ἀγκυλῶν.

Κυριακή προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, * γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον * δὸς ἡμῖν σήμερον. * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ἽΟ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν...

ἽΟ χορός· Ἀμήν.

Η ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

ἽΟ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

ἽΟ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ἽΟ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

ἽΟ χορός· Σοί, Κύριε.

ἽΟ ἱερεὺς· Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς...

ἽΟ χορός· Ἀμήν.

ἽΟ διάκονος· Πρόσχωμεν.

ἽΟ ἱερεὺς· Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

ἽΟ χορός· Εἰς ἅγιος, * εἰς Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. * Ἀμήν.

ἽΟ β' χορὸς ψάλλει τὸ κοινωνικόν.

Τῇ Κυριακῇ.

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. * (Ψαλμ. ρμ' 1). Ἀλληλούια.

Τῇ Δευτέρᾳ.

ἽΟ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα * καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. * (Ψαλμ. ργ' 4). Ἀλληλούια.

Τῇ Τρίτῃ.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (Ψαλμ. ρια' 6). Ἀλληλούια.

Τῇ Τετάρτῃ.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι * καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. * (Ψαλμ. ριε' 4). Ἀλληλούια.

Τῇ Πέμπτῃ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν * καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης * τὰ ῥήματα αὐτῶν. * (Ψαλμ. ιη' 5). Ἀλληλούια.

Τῇ Παρασκευῇ.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, * Χριστὲ ὁ Θεός. * (Ψαλμ. οϛ' 12). Ἀλληλούια.

Τῷ Σαββάτῳ.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω * καὶ προσελάβου, Κύριε, * καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν * εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. * (Ψαλμ. ξδ' 5. ρλδ' 13). Ἀλληλούια.

Ἐν δεσποτικῇ ἢ θεομητορικῇ ἑορτῇ ἢ ἀποδόσει ἑορτῆς ψάλλεται τὸ οἰκεῖον κοινωνικὸν (βλ. σελ. 292).

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καὶ τὰς Κυριακὰς τῆς Πασχαλίου περιόδου ψάλλεται τὸ παρόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, * πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. * Ἀλληλούια.

Εἶτα ὁ διάκονος· Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως...

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει τὴν θεῖαν κοινωνίαν εἰς τοὺς πιστοὺς, ὁ δὲ χορὸς συνεχίζει τὸ κοινωνικὸν ἢ ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὸ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ... (σελ. 187),

ἐπαναλαμβάνων αὐτὸ πολλάκις ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κοινωνούντων.

Μετὰ δὲ τὴν μετάδοσιν τῆς θείας κοινωνίας·

‘Ο ἱερεὺς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

‘Ο α’ χορός·

Ἦχος β’.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἐν δεσποτικῇ ἐορτῇ ἢ ἀποδόσει αὐτῆς ψάλλεται ἀντ’ αὐτοῦ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῇ Μ. Πέμπτῃ τὸ Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ (σελ. 187), τῷ δὲ Μ. Σαββάτῳ καὶ τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς⁴¹ τὸ κάτωθι.

Ἦχος πλ. β’.

Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, * καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ * ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς ἀποδόσεως τὸ Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως τὸ Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

‘Ο ἱερεὺς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

41. Τὸ ΤΜΕ (Τυπ. Πεντηκοστ. § 46, σημ. 14) ὁρίζει διὰ τὸ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σάββατον τὸ ἀπολυτίκιον ‘Ο βάθει σοφίας..., χαρακτηρίζει δὲ τὸ Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, ὡς «ἀπροσφύνης». Ἀλλὰ τὸ ἀπολυτίκιον εἶναι ἔτι ἀπροσφύεστερον, οὔτε δικαιολογεῖται ἡ θέσις αὐτοῦ ἐνταῦθα, διότι δὲν πρόκειται περὶ δεσποτικῆς ἐορτῆς. Διὰ τοῦτο ὠρίσαμεν ὡς καταλληλότερον, τὸ Μνήσθητι, εὐσπλαγχνε, συμφώνως πρὸς ἀγιορειτικά Τυπικά (βλ. καὶ Ἱ. Φουντούλη, Ἀπαντήσεις εἰς λειτουργικὰς ἀπορίας, ἀριθμ. 434).

Ὁ β' χορός· Ἀμήν. Καὶ τὸ παρόν·

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετώντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος· Ὁρθοί. Μεταλαβόντες... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν...

Ὁ χορός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν· Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε...

Ὁ α' χορός· Ἀμήν. Καὶ ψάλλει τὸ παρόν.

Ἦχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ β' χορός τὸ αὐτό.

Ὁ α' χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον,

Ὁ β' χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'.

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὸ Δι' εὐχῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Ἡ ἁγία Τριάς διαφυλάξοι...

Ὁ χορός· Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Μετά την απόλυσιν τῶν Ὁρῶν·

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν προοιμακὸν ψαλμὸν (σελ. 23).

Ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Οἱ χοροὶ εἰς ἑκάστην δέξιν· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου (τὰ Πρὸς Κύριον). Εἰς τὸ τέλος τῆς α' στάσεως λέγει·

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια·
δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δόξα
Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι⁴².

42. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται συνήθως ἡ διακοπὴ τῆς ἀναγνώσεως διὰ τὴν μικρὰν συναπτήν. Κατ' ἄλλην συνήθειαν λέγεται ὁλόκληρος ἡ μικρὰ δοξολογία ἄνευ τοῦ Ἀμήν καὶ γίνεται ἡ μικρὰ συναπτὴ, μεθ' ἣν ὁ ἀναγνώστης λέγει· Ἀμήν καὶ ἄρχεται εὐθὺς τῆς β' στάσεως. Δεδομένου ὅμως ὅτι τὰ μὲν μέχρι τοῦ Δόξα σοι, ὁ Θεός ἀποτελοῦν τὸ ἐπισφράγισμα τῆς στάσεως, τὰ δὲ Κύριε, ἐλέησον κτλ. τὸ προοίμιον τῆς ἐπομένης, θὰ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ὁ ἀναγνώστης Ἀμήν. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ἀναγινώσκει τὴν β' στάσιν τοῦ καθίσματος, κατακλείων αὐτὴν ὡς καὶ τὴν α'.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ ἀναγνώστης Ἀμήν. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ... καὶ ἀναγινώσκει τὴν γ' στάσιν, μεθ' ἣν λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα, ἀλληλουϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός· Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ α' χορός Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ Κύριε, ἐκέκραξα (σελ. 29)· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... συμψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον· καὶ γίνεται ἡ εἴσοδος.

Ὁ διάκονος Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ Φῶς ἱλαρὸν (σελ. 32).

Ὁ διάκονος Ἑσπέρας.

Ὁ ἀναγνώστης Προκείμενον. Ἦχος (δεῖνα). Ψαλμὸς (δεῖνα).

Ὁ διάκονος Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ α' προκείμενον ἐκ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

ἢ το ἴσως ὀρθότερον νὰ γίνεται ἡ διακοπὴ μετὰ τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεός, τὸ δὲ Κύριε, ἐλέησον κτλ. νὰ λέγονται μετὰ τὴν συναπτὴν (βλ. καὶ Γ. Μπεκατώρου, Τάξις 1983 σελ. 100, καὶ ἄλλων ἐτῶν).

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Γενέσεως (ἡ Τῆς Ἐξόδου) τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως ἢ τῆς Ἐξόδου.

Εἶτα πάλιν· Προκείμενον. Ἦχος (δεῖνα) Ψαλμὸς (δεῖνα).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ β' προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ. Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ἐμμελῶς· Κέλευσον.

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ...

Ὁ ἀναγνώστης· Παροιμιῶν (ἡ Ἰώβ) τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ ἀνάγνωσμα τῶν Παροιμιῶν ἢ τοῦ Ἰώβ.

Μετὰ δὲ τὸ ἀνάγνωσμα ψάλλεται τὸ Κατευθυνθήτω ὡς ἐξῆς:

Ὁ ἱερεὺς· Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου * ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· * ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου * θυσία

Ὁ χορός· Ἐσπερινή.

Ὁ ἱερεὺς λέγει τοὺς στίχους, μεθ' ἑκάστον δὲ αὐτῶν οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ τὸ Κατευθυνθήτω.

Ὁ ἱερεὺς· Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ...

Ὁ α' χορός· Κατευθυνθήτω...

Ὁ ἱερεὺς· Θεοῦ, Κύριε, φυλακήν...

Ὁ β' χορός· Κατευθυνθήτω...

Ὁ ἱερεὺς· Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου...

Ὁ α' χορός· Κατευθυνθήτω...

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ β' χορός· Κατευθυνθήτω...

Ὁ ἱερεὺς· Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου * ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. *

Ὁ α' χορὸς· Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου * θυσία ἐσπερινή.

Μετὰ δὲ τὸ Κατευθυνθήτω, ἐὰν μὲν εἶναι μνήμη ἑορταζομένου ἁγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν ἐν τῇ συνήθει Λειτουργίᾳ τάξιν (σελ. 185)· κατὰ δὲ τὴν Μ. Ἑβδομάδα ἀναγινώσκεται μόνον Εὐαγγέλιον.

Εἶτα λέγονται ἡ Ἐκτενὴς καὶ αἱ δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων καὶ τῶν πιστῶν ὡς ἐν τῇ συνήθει Λειτουργίᾳ (σελ. 186). Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου... ψάλλει ὁ α' χορὸς τὸν ἀκόλουθον ὕμνον.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν * σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. * Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται * ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. *

Ἐνταῦθα, διακοπτομένου τοῦ ὕμνου, γίνεται ἐν σιγῇ ἡ εἵσοδος τῶν τιμίων δώρων· μετ' αὐτὴν δὲ συνεχίζει ὁ β' χορὸς·

Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ * τετελειωμένη δορυφορεῖται. * Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, * ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. * Ἀλληλούια.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν... κτλ.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν... κτλ.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην αἵτησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα...

Ὁ προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ τὴν Κυριακὴν προσευχήν· Πάτερ ἡμῶν...

Τὰ δὲ λοιπὰ τελοῦνται ὡς καὶ ἐν τῇ συνήθει Λειτουργίᾳ (σελ. 192 κ.ἐ.).

Κοινωνικὸν ψάλλεται τὸ ἑξῆς·

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, * ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. * (Ψαλμ. λγ' 9). Ἀλληλούια.

Ἐν μνήμῃ δὲ ἁγίου·

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (Ψαλμ. ρια' 6). Ἀλληλούια.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται τὸ κάτωθι·

Ἦχος β'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, * διὰ παντὸς ἡ αἶνεσις αὐτοῦ * ἐν τῷ στόματί μου. * Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς * γεύσασθε καὶ ἴδετε, * ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. * Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' καὶ ριδ' (σελ. 68).

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ὡδὴ α΄. Ὡχος πλ. δ΄.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς * ἐπ' εὐθείας ῥάβδω, * τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε * τῷ Ἰσραὴλ πεξεύσαντι * τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς * Φαραὼ τοῖς ἄρμασι * κροτήσας ἤνωσεν, * ἐπ' εὐρους διαγράψας * τὸ ἀήττητον ὄπλον * διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, * τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄.

Ῥάβδος εἰς τύπον * τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται * τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα * τῇ στεριεύουσῃ δὲ πρῶην * Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε * ξύλον Σταυροῦ * εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ῥδὴ ε'.

Ὺτρισμακάριστον Ξύλον! * ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, * ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος· * δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, * τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς * Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, * τῷ παρέχοντι * τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ῥδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις * παλάμας Ἰωνᾶς * σταυροειδῶς διεκπετάσας, * τὸ σωτήριον πάθος * προδιετύπου σαφῶς· * ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, * τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστασιν * ὑπεζωγράφησε * τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει * τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ῥδὴ ζ'.

Ὼκνοον πρόσταγμα * τυράννου δυσσεβοῦς * λαοὺς ἐκλόνησε, * πνέον ἀπειλῆς * καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· * ὅμως τρεῖς παῖδας * οὐκ ἐδειμάτωσε * θυμὸς θηριώδης, * οὐ πῦρ βρόμιον· * ἀλλ' ἀντηχοῦντι * δροσοβόλῳ πνεύματι * πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· * Ὁ ὑπερύμνητος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε, παῖδες, * τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, * δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· * ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον * καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον * Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος, * ἀγεωργήτως
βλαστήσασα Χριστόν, * ὕφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ *
ζωηφόρον ἐν γῇ * πεφυτούργηται δένδρον· * δι' οὗ νῦν
ὑψουμένου, * προσκυνοῦντες αὐτόν, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλη.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου * τῷ γένει προσγενόμενος
θάνατος * διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· * τῆς
γὰρ προμήτορος ἡ παγγενῆς * κατάρρα διαλέλυται * τῷ
βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· * ἦν πᾶσαι αἱ δυνά-
μεις * τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Τῆς Θεοτόκου

Α'.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμ-
βρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ
Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ
τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύμα-
τος * καὶ λόγον ἐρεῦξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί· *
καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω
γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

Ῥδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ
ἄφθονος πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευ-
ματικόν, στερέωσον· * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφά-
νων δόξης ἀξίωσον.

Ῥδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐκραύγαξε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ῥδὴ ε'.

Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθέने, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ῥδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ῥδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαντα· * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἴ.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσιν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἄπας γηγενὴς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπρα-
δουχούμενος * πανηγυρίζετω δὲ * αὐλῶν νόων *
φύσις, γεραίρουσα * τὴν ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομή-
τορος, * καὶ βοάτω * Χαίροις, παμμακάριστε * Θεοτό-
κε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Β'.

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται μετὰ
τῶν ἑξῆς παραλλαγῶν.

ᾠδὴ α'.

... καὶ ᾄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν εἴσοδον.

ᾠδὴ γ'.

...κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου * στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

ᾠδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου * σὺ
γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔνθον εἰσῆλθες * ἐν
τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ * ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, * πᾶσι
τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύουσα.

ᾠδὴ θ'.

...γεραίρουσα * τὰ ἱερὰ εἰσόδια * τῆς Θεομήτορος...

Γ'.

Τῇ 25ῃ Μαρτίου ψάλλονται ὡς ἑξῆς.

ᾠδὴ α'.

...καὶ ᾄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν σύλληψιν.

Ῥδὴ γ'.

...κἂν τῇ σεπτῇ συλλήψει σου * στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

Ῥδὴ δ'.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν
νεφέλῃ κούφῃ * ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῇ
ἀκηράτῳ Παρθένῳ, καὶ διέσωσε * τοὺς κρυναγάζον-
τας· Δόξα, Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Ῥδὴ ε'.

Εβόησε * προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ
προφήτης * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ
φθορᾶς με ῥύσαι, * Ἰησοῦ, βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄκουε, κόρη Παρθένε ἀγνή, * –εἰπάτω δὴ ὁ Γαβρι-
ήλ· * Βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν, ἀληθινήν. *
Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ. * Διὰ σοῦ γὰρ ὁ
ἀχώρητος * βροτοῖς ἀναστραφῆσεται· * διὸ καὶ χαίρων
βοῶ· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'.

Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην· * αἰνεῖτε, οὐρανοί,
Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, * Ψαυέτῳ μηδαμῶς χεῖρ
ἀμυήτων· * Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγή-
τως * Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα * ἐν ἀγαλλιά-
σει βοάτω· Χαῖρε, κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ
σοῦ.

Δ'.

Τῇ 14ῃ Αὐγούστου (ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ) ψάλλονται ὡς ἑξῆς.

ᾠδὴ α'.

...καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν κοίμησιν.

ᾠδὴ γ'.

...κὰν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου * στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

ᾠδὴ ε'.

Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου *
σὺν γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * γῆθεν μετέστης *
πρὸς αἰωνίους μονάς * καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζώην, *
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύουσα.

ᾠδὴ θ'.

...γεραίρουσα * τὴν ἱεράν μετάστασιν * τῆς Θεομήτο-
ρος...

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως

(Πεξαὶ καὶ ἱαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου μέχρις 24ης Δεκεμβρίου
μόναι αἱ πεξαὶ, ἀπὸ 26ης μέχρι 30ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ
ἱαμβικαί, τῇ δὲ 25ῃ καὶ 31ῃ Δεκεμβρίου ἀμφότεραι.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε· * Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν·
ἀπαντήσατε· * Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. * Ἄσατε
τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε,
λαοί, * ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβική.

Ἔσωσε λαὸν * θαυματουργῶν Δεσπότης,
 Ὑγρὸν θαλάσσης κύμα * χερσώσας πάλαι.
 Ἐκὼν δέ τεχθεις * ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν
 Πόλου τίθησιν ἡμῖν * ὃν κατ' οὐσίαν
 Ἴσον τε Πατρὶ * καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεῦ-
 στως Υἱῷ * καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου * σαρ-
 κωθέντι ἀσπόρως * Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν * Ὁ
 ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν * ἅγιος εἶ, Κύριε.

Ἰαμβική.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους * οἰκετῶν, εὐεργέτα,
 Ἐχθροῦ ταπεινῶν * τὴν ἐπλημένην ὀφρύν,
 Φέρων τε, παντεπόπτα, * τῆς ἁμαρτίας
 Ὑπερθεν ἀκλόνητον * ἐστηριγμένους,
 Μάκαρ, μελωδοὺς * τῇ βάσει τῆς πίστεως.

ᾠδὴ δ'.

Ράβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσοαὶ * καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς,
 Χριστέ, * ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ
 ὄρους ὃ αἰνετὸς * κατασκίου δασέος * ἦλθες σαρκω-
 θεὶς ἐξ ἀπειράνδρου * ὃ ἄνλος καὶ Θεός. * Δόξα τῇ
 δυνάμει σου, Κύριε.

Ἰαμβική.

Γένους βροτείου * τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
 Ἄδων προφήτης * Ἀββακούμ προμηνύει,
 Ἴδεῖν ἀφράστως * ἀξιώθεις τὸν τύπον

Νέον βρέφος γὰρ * ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου
Ἐξηλθε λαῶν * εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ῥοδὴ ε'.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, * Πατὴρ οἰκτιρῶν, * τῆς μεγάλης
βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, *
ἀπέστειλας ἡμῖν * ὅθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγη-
θέντες, * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, * δοξολογοῦμέν σε,
φιλάνθρωπε.

Ἰαμβική.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων * ἐσκοτισμένης πλάνης
Ἰλασμὸν ἡμῖν, * Χριστέ, τοῖς ἐγρηγόρωσ
Νῦν σοι τελοῦσιν * ὕμνον ὡς εὐεργέτη
Ἔλθοις πορίζων, * εὐχερῇ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες * εὖροιμεν κλέος.

Ῥοδὴ ς'.

Σπλάγχων Ἰωνᾶν * ἔμβρουον ἀπήμεσεν * ἐνάλιος
θήρ, * οἷον ἐδέξατο * τῇ Παρθένῳ δὲ * ἐνοικήσας
ὁ Λόγος * καὶ σάρκα λαβών, * διελήλυθε φυλάξας
ἀδιάφθορον * ἥς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, * τὴν
τεκοῦσαν κατέσχευ ἀπήμαντον.

Ἰαμβική.

Ναίων Ἰωνᾶς * ἐν μυχοῖς θαλαττίοις
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο * καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
Νυγεῖς ἐγὼ δὲ * τῷ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστέ, προσανδῶ * τὸν κακῶν ἀναιρέτην
Θᾶπτον μολεῖν σε * τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ῥδὴ ζ'.

Οἱ παῖδες εὐσεβεία συντραφέντες, * δυσσεβοῦς
προστάγματος καταφρονήσαντες, * πυρὸς ἀπειλὴν
οὐκ ἐπτοήθησαν, * ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς * ἐστῶτες
ἔψαλλον * Ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβική.

Τῷ παντάνακτος * ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος, * ἡγκιστρωμένοι
Παῖδες, τυράννου * δύσθεον γλωσσαλγίαν·
Οἷς εἵκαθε πῦρ * ἄσπετον, τῷ Δεσπότη
Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας * εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφουῶς ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε
κάμινος τύπον * οὐ γὰρ οὖς ἐδέξατο φλέγει νέους, *
ὥς οὐδὲ πῦρ * τῆς Θεότητος Παρθένου ἦν ὑπέδν νη-
δύν * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν * Εὐλογεῖτω ἡ
κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβική.

Μήτηρ ἀφλέκτως * εἰκονίζουσι Κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς * πυρπολούμενοι νέοι,
Ἐπερφουῶς κύουσιν, * ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ δρῶσα * θαυματουργία μιᾷ
Λαοὺς πρὸς ὕμνον * ἐξανίστησι χάρις.

Ῥδὴ θ'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν τιμιωτέραν * καὶ ἐνδο-
ξοτέραν * τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον * ὁρῶ καὶ παράδοξον * οὐρανὸν
τὸ σπήλαιον· θρόνον * χειρουβικόν, τὴν Παρθέ-
νον * τὴν φάτνην χωρίον, * ἐν ᾧ ἀνεκλήθη ὁ ἀχώρη-
τος * Χριστὸς ὁ Θεός * ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἰαμβική.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐκ
τῆς κατάρσας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς * ὥς ἀκίνδυνον φόβῳ
Ρᾶον σιωπῇν * τῷ πόθῳ δέ, Παρθένε,
ὕμνους ὑφαίνειν, * συντόνως τεθηγμένους,
Ἔργῳ δέ ἐστιν * ἀλλὰ καί, Μήτηρ, σθένος,
Ὅση πέφυκεν * ἢ προαίρεσις, δίδου.

Τῶν Θεοφανείων

(Πεξαὶ καὶ ἱαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεξαί,
ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἱαμβικαί, τῇ δὲ 1η,
6η καὶ 14ῃ Ἰανουαρίου ἀμφότεραι.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους
ἔλκει, * ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ κρα-
ταιὸς * ἐν πολέμοις Κύριος * ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβική.

Στείβει θαλάσσης * κυματούμενον σάλον,
Ἠπειρον αὐθις, * Ἰσραήλ, δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αἰγυπτίων
Ἐκρυσεν ἄρδην * ὑδατόστρωτος τάφος
Ῥώμη κραταιᾷ * δεξιᾷ τοῦ Δεσπότη.

ᾠδὴ γ'.

Ισχὺν ὁ διδούς * τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος * καὶ
 κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίκτε-
 ται, * μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· * διό, πιστοί, βοήσω-
 μεν· * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν * καὶ οὐκ ἔστι
 δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ἱαμβική.

Οσοι παλαιῶν * ἐκλελύμεθα βρόχων,
 Βορῶν λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
 Ἀγαλλιῶμεν * καὶ πλατύνωμεν στόμα,
 Λόγῳ πλέκοντες * ἐκ λόγων μελωδίαν,
 ᾧ τῶν πρὸς ἡμᾶς * ἥδεται δωρημάτων.

ᾠδὴ δ'.

Ακήκοε, Κύριε, φωνῆς σου, * ὃν εἶπας, Φωνὴ
 βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλῶν
 ἐπὶ ὑδάτων, * τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ· * ὅλος
 γεγωνὼς τοῦ παρόντος * Πνεύματος δὲ ἐβόησε· * Σὺ εἶ
 Χριστός, * Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἱαμβική.

Πυρσῷ καθαρθεῖς * μυστικῆς θεωρίας,
 Ὑμνῶν προφήτης * τὴν βροτῶν καινουργίαν,
 Ῥήγνυσι γῆρυν * Πνεύματι κροτουμένην,
 Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν * ἀρρήτου Λόγου,
 ᾧ τῶν δυναστῶν * τὰ κράτη συνετρίβη.

ᾠδὴ ε'.

Ιησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός * λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει *
 Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· * καθαρσίῳν δὲ ὡς Θεὸς

μὴ δεόμενος, * τῷ πεσόντι καθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνῃ * ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, * ὑπερέχουσιν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Ἰαμβική.

Εχθροῦ ζοφώδους * καὶ βεβορβορωμένοι,
 Ἴὸν καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,
 Νέαν προσωρμίσθημεν * ἀπλανῇ τρίβον,
 Ἄγουσαν ἀπρόσιτον * εἰς θυμηδίαν,
 Μόνοις προσιτήν, * οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὠδὴ ς'.

Ηφωνὴ τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, * ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος, * ἐν τῇ ἐρήμῳ * Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, * καὶ προκαθαίρεσθε * ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς * ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰαμβική.

Ιμερτὸν ἐξέφηνε * σὺν πανολβίῳ
 Ἦχω Πατὴρ, * ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
 Naί, φησὶν, οὗτος * συμφυῆς γόνος πέλων,
 Φώτανυος ἐξώρυσεν * ἀνθρώπων γένους,
 Λόγος τέ μου ζῶν * καὶ βροτὸς προμηθεία.

Ὠδὴ ζ'.

Νέους εὐσεβεῖς * καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας * διασυρίζον πνεῦμα δρόσου * ἄλλαβεῖς διεφύλαξε * καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασιν * ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι * εὐχαρίστως ἀνέμελπον * Ὑπερῦμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβική.

Ἐφλεξε ρείθρω * τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
 Ὁ τῆς καμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα,
 Νέους φέρουσιν * εὐσεβεῖς κατευνάσας·
 Τὴν δυσκάθεκτον * ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας
 Ὅλην πλύνει δέ * τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Μυστήριον παράδοξον * ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμι-
 νος * πηγάσασα δρόσον * ὅτι ρείθροις ἐμελλεν *
 ἄνθρον πῦρ εἰσδέχεσθαι * ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν *
 σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην * ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ *
 καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβική.

Ἐλευθέρα μὲν * ἡ κτίσις γνωρίζεται·
 Υἱοὶ δὲ φωτὸς * οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
 Μόνος στενάζει * τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
 Νῦν εὐλογεῖτω * συντόνως τὸν αἴτιον
 Ἡ πρὶν τάλαινα * τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

ᾠδὴ θ'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν τιμιωτέραν * τῶν ἄνω
 στρατευμάτων.

Λπορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν *
 ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὑμνεῖν σε, Θεο-
 τόκε * ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου *
 καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν ἔνθεον ἡμῶν * σὺ γὰρ
 Χριστιανῶν εἶ προστάτις * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἱαμβική.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρας.

ῶ τῶν ὑπὲρ νοῦν * τοῦ τόκου σου θαυμάτων, *

Νύμφη πάναγνε, * Μητέρα εὐλογημένη!

Δι' ἧς τυχόντες * παντελοῦς σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτοῦμεν * ὡς εὐεργέτη,

Δῶρον φέροντες * ὕμνον εὐχαριστίας.

Τῆς Ὑπαπαντῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου μέχρι

τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς.

ῶδὴ α΄. Ἦχος γ΄.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον * ἥλιος ἐπεπόλευσέ
ποτε * ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη * ἐκατέρωθεν ὕ-
δωρ * λαῶ πεζοποντοποροῦντι * καὶ θεαρέστως μέλ-
ποντι * Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

ῶδὴ γ΄.

Τὸ στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, * στερέω-
σον, Κύριε, * τὴν Ἐκκλησίαν, * ἣν ἐκτίσω τῷ τιμίῳ
σου αἵματι.

ῶδὴ δ΄.

Εκάλυψεν οὐρανοὺς * ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ * τῆς
κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν * τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς
ἀφθόρου Μητρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου * ὥφθης
ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος * καὶ ἐπληρώθη τὰ
πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ῥδὴ ε'.

Ῥς εἶδεν Ἡσαΐας * συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρ-
μένῳ Θεὸν * ὑπ' ἀγγέλων δόξης * δορυφορούμε-
νον, * Ὡ τάλας, ἐβόα, ἐγώ! * πρὸ γὰρ εἶδον σωματού-
μενον Θεόν, * φωτὸς ἀνеспέρου * καὶ εἰρήνης δεσπό-
ζοντα.

Ῥδὴ ς'.

Ῥβόησέ σοι, * ἰδὼν ὁ πρέσβυς * τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ
σωτήριον, * ὁ λαοῖς ἐπέστη· * Ἐκ Θεοῦ, Χριστέ,
σὺ Θεὸς μου.

Ῥδὴ ζ'.

Ῥὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα * παῖδας θεολογήσαντας *
καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα * Θεὸν Λό-
γον ὑμνοῦμεν, * εὐσεβῶς μελωδοῦντες· * Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'.

Ῥαῖνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Ῥστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας προ-
εστῶτες νεανίαί, * τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, *
θεῖον ὕμνον ἔμελπον· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα τὸν
Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Ῥεοτόκε, ἡ ἐλπίς * πάντων τῶν Χριστιανῶν, * σκέπε,
φράρει, φύλαττε * τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ῥεν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι * τύπον κατίδωμεν οἱ
πιστοί· * πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον *
ἅγιον Θεῷ· * διὸ πρωτότοκον Λόγον, * Πατρὸς ἀνάρ-

χου Υἱόν, * πρωτοτοκούμενον Μητρὶ * ἀπειράνδρῳ,
μεγαλύνομεν.

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς

(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. β'.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεξεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσῳ
ἵχνεσι, * τὸν διώκτην Φαραῶ * καθορῶν ποντού-
μενον, Θεῷ * ἐπινίκιον ᾠδὴν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

Ῥοδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ
ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, * καὶ
στερεώσας ἡμᾶς * ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Ῥοδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις, * Θεὸς καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ
Ἐκκλησία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, *
ἐκ διανοίας καθαρᾶς, * ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Ῥοδὴ ε'.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, ἀγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων
σοι ψυχὰς * πόθῳ καταύγασσον δέομαι, * σὲ εἰ-
δέναι, Λόγε Θεοῦ, * τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόφου τῶν
πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Ῥοδὴ ς'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν
πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου
προσδραμών, * βοῶ σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν μου, πολυέλεε.

Ῥδὴ ζ'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισὶ, * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ * τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Εκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας * καὶ δικαίου θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας * ἅπαντα γὰρ δρᾷς, * Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὐ τολμᾷ * ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα * διὰ σοῦ δέ, πάναγνε, ὥράθη βροτοῖς, * Λόγος σεσαρκωμένος * ὃν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς * σὲ μακαρίζομεν.

Τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω η' καὶ θ' ᾠδῶν ψάλλονται αἱ κάτωθι.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Εκστηθι φρίττων, οὐρανέ, * καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέλια τῆς γῆς * ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν * καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται * ὢν, παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, *
 ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὑμνεῖν σε, Θεο-
 τόκε· * ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· *
 καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν ἔνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ
 Χριστιανῶν εἶ προστάτις· * σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου

(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

Ὦδὴ α'. Ἦχος β'.

Τὴν Μωσέως ᾠδὴν * ἀναλαβοῦσα βόησον, ψυχὴ· *
 Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς * ἐγένεντό μοι εἰς σωτηρί-
 αν· * οὗτός μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν.

Ὦδὴ γ'.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, * καρποφόρον, ὁ Θεός, *
 ἀνάδειξόν με, * γεωργὲ τῶν καλῶν, * φυτουργεὲ τῶν
 ἀγαθῶν, * τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν * ὁ προφῆτης προ-
 βλέπων, * ἀνεκήρυττε βοῶν· * Τὴν ἀκοήν σου ἀκή-
 κοα * καὶ ἐφοβήθην, * ὅτι ἀπὸ Θαιμᾶν * καὶ ἐξ ὄρους
 ἀγίου κατασκίου * ἐπεδήμησας, Χριστέ.

Ὦδὴ ε'.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, * ἤγγικεν ἡ ἡμέρα * καὶ τὸ
 φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· * διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε *
 τάγματα ἀγγέλων * καὶ δοξολογεῖ σε, * Χριστέ ὁ Θεός.

ᾠδὴ ε'.

Βυθῷ ἁμαρτημάτων * συνέχομαι, Σωτήρ, * καὶ ἐν
πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι * ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν
ἐκ τοῦ θηρός, * κάμῃ τῶν παθῶν ἀνάγαγε * καὶ διάσω-
σόν με.

ᾠδὴ ζ'.

Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι * παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ *
ἐχόρευον βοῶντες * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὅτι ἐν
ἀληθείᾳ * καὶ κρίσει ἐπήγαγες * ταῦτα πάντα * διὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, * ὁ ὑπερύμνητος * καὶ δεδοξασμένος *
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ * τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα *
ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει * προτυπώσαντά ποτε * ὑμνεῖτε,
εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Τῶν γηγενῶν * τίς ἤκουσε τοιοῦτον; * ἢ τίς ἐώρακέ
ποτε; * ὅτι παρθένος εὐρέθη * ἐν γαστρὶ ἔχουσα *
καὶ ἀνωδίνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα * τοιοῦτόν σου τὸ
θαῦμα, καὶ σὲ ἄγνῃ * Θεοκυῆτορ Μαρία, μεγαλύνομεν.

Τῶν Σαββάτων Ἀπόκρεω καὶ Τυρινῆς

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ **Α**σμα ἀναπέμφωμεν, λαοί, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ
ἡμῶν, * τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, *
ῥῆδην ἐπινίκιον * ἄδοντες καὶ βοῶντες * Ἄσωμέν σοι
τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Ὡδὴ β'.

Ἰδετε, ἴδετε, * ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων * γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς * καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων * δίχα ἀνδρὸς γεννηθεὶς * καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν * τοῦ προπάτορος Ἀδάμ * ὡς φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ γ'. Τῆς Ἀπόκρεω.

Οστερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, * Λόγε Θεοῦ, τοὺς οὐρανοὺς, * ἐν τῷ φωτισμῷ * τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως * στερέωσον καὶ ἡμῶν * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τῆς Τυρινῆς.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος, * ὡς ὁ Κύριος, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις. * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Ὡδὴ δ'.

Εξ ὅρου κατασκίου, * Λόγε, ὁ προφήτης, * τῆς μόνης Θεοτόκου, * μέλλοντος σαρκουῖσθαι, * θεοπικῶς κατενόησε * καὶ ἐν φόβῳ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ὡδὴ ε'. Τῆς Ἀπόκρεω.

Ορθρίζει τὸ πνεῦμά μου * πρὸς σέ, ὁ Θεός, * διότι φῶς τὰ προστάγματα * τῆς παρουσίας σου * ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον * τὸν νοῦν ἡμῶν, Δέσποτα, * καὶ ὁδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Τῆς Τυρινῆς.

Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος * ὥς ἐκ νυκτὸς βαθυτάτης
λυτρούμενος, * ὀρθρίζειν ἀξίωσον * τὸ πνεῦμά
μου, δέομαι, * ἐν φωτὶ ἡμέρας * τῶν σῶν προσταγμά-
των, Χριστέ.

ᾠδὴ ς'.

Συνεχόμενον δέξαι με, * φιλάνθρωπε, * ἐκ παισιμά-
των πολλῶν * καὶ προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς
σου, * ὥς τὸν προφήτην, Κύριε, * καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ ζ'. Τῆς Ἀπόκρεω.

Ὁ ἐν ἀρχῇ * τὴν γῆν θεμελιώσας * καὶ οὐρανοὺς * τῷ
λόγῳ στερεώσας, * εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας,
Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Τυρινῆς.

Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ * καὶ παρθένον
φυλάξας * μετὰ τόκον τὴν σὲ τεκοῦσαν, * εὐλο-
γητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν ἐν ὄρει * ἀγίῳ δοξασθέντα * καὶ ἐν βάτῳ * πυρὶ
τὸ τῆς Παρθένου * τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρί-
σαντα * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ * ἐν πυρὶ
καὶ βάτῳ τόκον * τὸν τῆς Ἀειπαρθένου * εἰς ἡμῶν
τῶν πιστῶν σωτηρίαν * ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Βοηθός καὶ σκεπαστὴς * ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν *
οὗτός μου Θεός, * καὶ δοξάσω αὐτόν * Θεός τοῦ
πατρός μου, * καὶ ὑψώσω αὐτόν * ἐνδόξως γὰρ δεδό-
ξασται.

ᾠδὴ γ΄.

Στερέωσον, Κύριε, * ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν
σου * σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, * ὅτι μόνος *
ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

ᾠδὴ δ΄.

Ἀκήκοεν ὁ προφήτης * τὴν ἔλευσίν σου, Κύριε, *
καὶ ἐφοβήθη, * ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκε-
σθαι * καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, * καὶ ἔλεγεν * Ἀκή-
κοα τὴν ἀκοήν σου * καὶ ἐφοβήτην * δόξα τῇ δυνάμει
σου.

ᾠδὴ ε΄.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα, * φιλάνθρωπε, * φώτισον,
δέομαι, * καὶ ὁδήγησον καμὲ * ἐν τοῖς προστάγμα-
σί σου * καὶ δίδαξόν με, Σωτήρ, * ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

ᾠδὴ ς΄.

Εβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου * πρὸς τὸν οἰκτίρμονα
Θεὸν * καὶ ἐπήκουσέ μου * ἐξ ἄδου κατωτάτου *
καὶ ἀνήγαγεν * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

ᾠδὴ ζ'.

Ἡμάρτομεν, * ἡνομήσαμεν, * ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, * οὐδὲ συνετηρήσαμεν, * οὐδὲ ἐποιήσαμεν, * καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν * ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, * ὁ τῶν πατέρων Θεός.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. **Ὁ**ν στρατιαὶ * οὐρανῶν δοξάζουσιν * καὶ φρίπτει τὰ Χερουβὶμ * καὶ τὰ Σεραφίμ, * πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, * ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἀσπόρου συλλήψεως * ὁ τόκος ἀνερμήνευτος. * Μητὸς ἀνάνδρου * ἄφθορος ἡ κύησις. * Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις * καινοποιεῖ τὰς φύσεις. * Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, * ὡς Θεόνυμφον μητέρα, * ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν

(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἵχνεσιν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ * τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

ᾠδὴ γ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα. * Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ δ΄.

Επαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ
τὸν ἥλιον * τῆς δικαιοσύνης, * ἔσθῃ ἐν τῇ τάξει
αὐτῆς, * εἰκότως κραυγάζουσα * Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Κύ, Κύριέ μου, φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας * φῶς
ἅγιον, ἐπιστρέφον * ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς
πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ς΄.

Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλη-
σία βοᾷ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη *
τῷ δι' οἶκτον * ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

ᾠδὴ ζ΄.

Εν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιᾶιοι παῖδες τῇ περσικῇ, *
πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ * πυρπολούμε-
νοι, ἐκραύγαζον * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς
δόξης σου, Κύριε.

ᾠδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν
λάκκῳ ἔφραξε * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν *
ἀρετὴν περιζωσάμενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ *
παῖδες, κραυγάζοντες * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρ-
θένε, * ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνά-
ψας * τὰς διεστώσας φύσεις. * Διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σέ,
Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'.

Οθειότατος προετύπωσε * πάλαι Μωσῆς, * ἐν Ἑ-
ρυθρᾷ θαλάσῃ * διαβιβάσας Ἰσραήλ, * τὸν Σταυ-
ρόν σου, τὴν ὑγρὰν * τῇ ῥάβδῳ τεμών, * ὥδῃν σοι ἐξό-
διον * ἀναμέλπων, Χριστέ ὁ Θεός.

ᾠδὴ γ'.

Στερέωσον, Δέσποτα Χριστέ, * τῷ Σταυρῷ σου ἐν
πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως, * μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν *
ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς. * μόνος γὰρ εἶ
ἅγιος.

ᾠδὴ δ'.

Επὶ Σταυροῦ σε, δυνατέ, * φωστήρ ὁ μέγας κατι-
δών, * τρόμῳ ἐπαρθεῖς, τὰς ἀκτῖνας * συνέστειλεν,
ἔκρυψε. * πᾶσα δὲ κτίσις ὕμνησεν * ἐν φόβῳ τὴν σὴν
μακροθυμίαν. * καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ * τῆς σῆς αἰνέ-
σεως.

ᾠδὴ ε'.

Ορθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, * Σωτὴρ τοῦ κόσμου,
εἰρήνην * εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου. * δι' οὗ ἀνε-
καίνισας * τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, * φῶς πρὸς ἀνέ-
σπερον ἄγων ἡμᾶς.

Ῥδὴ ς'.

Τὸν τύπον * τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς * ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους * τεταμέναις παλάμαις * προδιεχάραξε * καὶ ἀνέθορε, * σεσωσμένος τοῦ θηρός, * τῇ δυνάμει σου, Λόγε.

Ῥδὴ ζ'.

Φλογώσεως ὁ παῖδας ῥυσάμενος, * σάρκα προσλαβόμενος, * ἦλθεν ἐπὶ γῆς· * καὶ Σταυρῷ προσηλωθεὶς * σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Χεῖρας, ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, * ὁ μέγας ἐν προφήταις * σταυροειδῶς ἐκπετάσας * Δανιήλ, ἀβλαβῆς * ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, * εὐλογῶν Χριστὸν * τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

ΨΜῆτερ παρθένε * καὶ Θεοτόκε ἀψευδής, * ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, * σὲ οἱ πιστοὶ * ἅπαντες ἀξίως * σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου

Ῥδὴ α'. Ῥχος πλ. δ'.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ξηρὰν * καὶ τὴν αἰγυπτίαν * μοχθηρίαν διαφυγών, * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

ᾠδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος * ὀροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς
Ἐκκλησίας δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'.

Σύ μου ἰσχύς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός
μου, * σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικὸν κόλπον μὴ
λιπὼν * καὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· *
διὸ σὺν τῷ προφῆτῃ * Ἀββακὺμ σοὶ κραυγάζω· * Τῇ
δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε'.

Ἴνα τί με ἀπώσω * ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς
τὸ ἄδυτον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος
τὸν δείλαιον; * ἀλλ' ἐπίστρεψόν με * καὶ πρὸς τὸ φῶς
τῶν ἐντολῶν σου * τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

ᾠδὴ ς'.

Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· *
καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς
σὲ γὰρ ἐβόησα· * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες παῖδες * ἐν
Βαβυλῶνι ποτέ * τῇ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα
τῆς καμίνου * κατεπάτησαν ψάλλοντες· * Ὁ τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, * ὃν ὕμνοῦσι * στρατιαὶ
τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ
σσεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, * σὺν ἄσωμάτοις
χορεῖαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'.

ᾠφθησαν * αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου * νοτίδος ἄμοι-
ροι * καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης * κυμαινούσης
τὰ θεμέλια * τῇ καταιγίδι· νεύματι * ταύτης γὰρ ἐπετί-
μησας, * περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας * ἄδοντα * ἐπινί-
κιον ὕμνον σοι Κύριε.

ᾠδὴ γ'.

Νάουσαν ἀκρότομον * προστάγματι σῶ * στερεὰν
ἐθήλασε πέτραν * Ἰσραηλίτης λαός· * ἡ δὲ πέτρα
σύ, Χριστέ, * ὑπάρχεις καὶ ζωή, * ἐν ἣ ἔστερεώθη * ἡ
Ἐκκλησία κράζουσα· * Ὡσαννά, * εὐλογημένος εἶ, ὁ
ἐρχόμενος.

ᾠδὴ δ'.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, * ἥξει
καὶ οὐ χρονιεῖ, * ἐξ ὅρους * κατασκίου δασέος,
Κόρης * τικτούσης ἀπειράνδρου, * προφήτης πάλαι
φησί. * Διὸ πάντες βοῶμεν * Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

Ῥδὴ ε'.

Τὴν Σιών ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι * ὁ εὐαγγελιζόμενος, *
καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ * ὁ κηρύσσων, ἐν ἰσχύι
ὑψωσον φωνήν· * Δεδοξασμένα ἐλάλήθη * περὶ σοῦ, ἡ
πόλις τοῦ Θεοῦ· * εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτήριον
ἔθνεσιν.

Ῥδὴ ς'.

Εβόησαν * ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα· *
Νῦν τῷ κόσμῳ * διαθήκη καινὴ διατίθεται· * καὶ
ῥαντίσματι * καινουργεῖται λαὸς θεοῦ αἵματος.

Ῥδὴ ζ'.

Ο διασώσας ἐν πυρὶ * τοὺς Ἀβραμαίους σου παῖ-
δας * καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, * οἷς ἀδίκως
δικαίους ἐνήδρευσαν, * ὑπερύμνητε Κύριε, * ὁ Θεὸς ὁ
τῶν πατέρων, * εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ· * πανηγυρίσατε, * οἱ ἀγα-
πῶντες Σιών· * ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας *
Κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν· * εὐλαβείσθω * πᾶσα ἡ γῆ
ἐκ προσώπου αὐτοῦ * καὶ βοάτω· * Πάντα τὰ ἔργα, *
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'.

Θεὸς Κύριος * καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· * συστήσασθε
ἑορτὴν * καὶ ἀγαλλόμενοι, * δεῦτε μεγαλύνωμεν
Χριστόν, * μετὰ βαΐων καὶ κλάδων * ὕμνοις κρυστά-
ζοντες· * Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου, * Σωτῆρος ἡμῶν.

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Αναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * Πάσχα Κυρίου Πάσχα· * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν * Χριστὸς ὁ Θεὸς * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον ᾄδοντας.

ᾠδὴ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, * ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν * ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, * ἐν ᾧ στερεούμεθα.

ᾠδὴ δ΄.

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς, * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω * φαισφόρον ἄγγελον * διαπρυσίως λέγοντα· * Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, * ὅτι ἀνέστη Χριστὸς * ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ ε΄.

Ορθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος * καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον * προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη· * καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, * δικαιοσύνης ἥλιον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

ᾠδὴ ς΄.

Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, * αἰωνίους κατόχους * πεπεδημένων, Χριστέ, * καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξα- νέστης τοῦ τάφου.

Ῥδὴ ζ'.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμενος
 ἄνθρωπος * πάσχει ὡς θνητὸς * καὶ διὰ πάθους τὸ
 θνητὸν * ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, * ὁ μόνος
 εὐλογητὸς * τῶν πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
 Ἔτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββά-
 των, * ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, * ἑορτῶν ἑορτὴ * καὶ
 πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, * ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν * Χρι-
 στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ * Ἀγνὴ Παρθέ-
 νε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· * ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη *
 τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ γὰρ
 δόξα Κυρίου * ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν, καὶ
 ἀγάλλου Σιών· * σὺ δὲ ἁγνή, * τέρπου, Θεοτόκε, * ἐν τῇ
 ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μέχρι
 τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρεί-
 τιδος.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Θάλασσαν ἔπηξας, * βυθίσας σὺν ἄρμασι * τὸν ἀλα-
 ζόνα Φαραώ, * καὶ λαὸν διέσωσας δουλείας * καὶ

εἰσήγαγες αὐτὸν * εἰς ὄρος ἀγιάσματος βοῶντα *
 Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν * καινὴν ῥῆδην ἐπινίκιον, *
 τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Ῥδὴ γ'.

Εστερεώθη * ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, * ὑψώθη
 κέρας μου ἐν Θεῷ μου, * ἐπλατύνθη * ἐπ' ἐχθρούς
 μου τὸ στόμα μου, * εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Ῥδὴ δ'.

Οπροφήτης Ἀββακούμ * τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς *
 προέώρα, Κύριε, * τὴν παρουσίαν σου * διὸ καὶ
 ἀνέκραζεν * Ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει ὁ Θεός. * Δόξα τῇ δόξῃ
 σου, Χριστέ, * δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Ῥδὴ ε'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * εἰρήνην δὸς ἡμῖν * Κύριε, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, * κτῆσαι ἡμᾶς. * Κύριε, ἐκτός σου *
 ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Ῥδὴ ς'.

Ως ὕδατα θαλάσσης, φιλάνθρωπε, * τὰ κύματα τοῦ
 βίου χειμάζει με. * Διό, ὥς Ἰωνᾶς, * σοὶ κραυγά-
 ζω, Λόγε. * Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, *
 εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ῥδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос * πυρὶ φλογιζομένη, *
 ἐδροσίζετο πνεύματι, * Θεοῦ ἐπιστασία. * οἱ
 παῖδες ὑπέψαλλον * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν πατέ-
 ρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, * τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐπο-
χούμενον * καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμε-
νον, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Ἄλλότριον * τῶν μητέρων ἢ παρθενία * καὶ ξένον
ταῖς παρθένοις * ἢ παιδοποιΐα * ἐπὶ σοί, Θεοτό-
κε, * ἀμφοτέρω ὠκονομήθη * διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς * ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Τῆς Ἀναλήψεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ μέχρι τῆς μετ'
αὐτὴν Τρίτης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'.

Τῷ σωτῇρι Θεῷ, * τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν * ποσὶν
ἀβρόχοις * ὀδηγήσαντι * καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ
καταποντίσαντι, * αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, * ὅτι δεδόξα-
σται.

ᾠδὴ γ'.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, * στερέώσόν
μου * τὴν διάνοιαν * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν
σου * τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν * τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ
σου, * ὡς παράδεισος ἡνοίγη δι' αὐτοῦ, * καὶ ἐβόη-
σα * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ῥδὴ ε'.

Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· * Σῶσον ἡμᾶς· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ῥδὴ ς'.

Εκύκλωσέ με ἄβυσσος, * ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· * ἐγὼ δὲ ἐβόησα * πρὸς σὲ τὸν φιλόανθρωπον, * καὶ ἔσωσέ με * ἡ δεξιὰ σου, Κύριε.

Ῥδὴ ζ'.

Οὐκ ἐν καμίνῳ πυρὸς * τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας * εὐλογητὸς ὁ Θεός * ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων * γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεὸν * καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, * ἱερεῖς, ὑμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον * ἀφράστως κηρύσσασαν, * οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Τῆς Πεντηκοστῆς

(Πεζαὶ καὶ ἱαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος βαρὺς.

Πόντῳ * ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἄρμασιν * ὁ συντρίβων
πολέμους * ἐν ὑψηλῷ βραχίονι * ἄσωμεν αὐτῷ, *
ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Θεῖῳ καλυφθεῖς * ὁ βραδύγλωσσος γνώφῳ,
Ἐρρητόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας * ὀμματος νόου,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα * καὶ μνεῖται Πνεύματος
Γνωσιν, γεραίρων * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ῥδὴ γ΄. Ἦχος βαρὺς.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν * τοῖς μαθηταῖς, Χριστέ, *
ἕως ἂν ἐνδύσησθε, ἔφης, * καθίσατε ἐν Ἱερουσα-
λήμ· * ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, * Πνεῦμα τὸ
ἐμόν τε * καὶ Πατὴρ ἀποστελῶ, * ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Ἐρρηξε γαστρός * ἡτεκνωμένης πέδας,
Ὑβριν τε δυσκάθεκτον * εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ * τῆς προφήτιδος πάλαι
Ἀννης, φερούσης * πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην * καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ῥδὴ δ΄. Ἦχος βαρὺς.

Κατανοῶν ὁ προφήτης * τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου, Χρι-
στέ, * ἔλευσιν, ἀνεβόα· * Τὴν σὴν εἰσακήκοα,
Κύριε, * δυναστείαν, ὅτι πάντα * τοῦ σῶσαι τοὺς χρι-
στούς σου ἐλήλυθας.

Ἰαμβική. Ἦχος δ'.

Ἀναξ ἀνάκτων, * οἷος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθὼν * Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ἰσοσθενές σου * Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
Νημερτές ἐξέπεμψας * ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος βαρύν.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου * ληφθέν, Κύριε, * ἐν γαστρὶ
τῶν προφητῶν * καὶ κληθέν ἐπὶ τῆς γῆς * Πνεῦμα
σωτηρίας, * ἀποστολικὰς καρδίας * κτίζει καθαρὰς *
καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς * εὐθὲς ἐγκαινίζεται * φῶς γὰρ καὶ
εἰρήνη * διότι τὰ σὰ προστάγματα.

Ἰαμβική. Ἦχος δ'.

Λυτήριον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ * ἐξελέλυσθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος βαρύν.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ * τῶν βιοτικῶν μελημάτων, * συμ-
πλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις * καὶ ψυχοφθόρῳ
θηρὶ προσριπούμενος, * ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστέ, βοῶ
σοι * Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἰαμβική. Ἦχος δ'.

Ἰλασμός ἡμῖν, * Χριστέ, καὶ σωτηρία
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἴν', ὡς προφήτην * θηρὸς ἐκ θαλαττίου

Στέρνων Ἰωνᾶν, * τῆς φθορᾶς διαρπάσης
 Ὅλον τὸν Ἀδὰμ * παγγενῇ πεπτωκότα.

Ῥδὴ ζ'. Ἦχος βαρύς.

Ο ἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς * ἐμβληθέντες ὅσοι παῖδες *
 τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον * διὰ τῆς ὑμνωδίας, *
 οὕτω βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν
 πατέρων ἡμῶν.

Ἰαμβική. Ἦχος δ'.

Σύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος
 Σέβειν τὸ χρυσότευκτον * ἄψυχον βρέτας·
 Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ * φωσφόρος χάρις
 Σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
 Ἰσοσθενής, ἀναρχος, * εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Ἦχος βαρύς.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Ἄ φλεκτος πυρὶ * ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα * βάτος
 Θεὸν ἐγνώρισε * τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ
 Μωσῇ· * καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ * τρεῖς ἀναλώτους τῷ
 πυρὶ * ὑμνωδοὺς ἔδειξε· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου * τὸν
 Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Ἰαμβική. Ἦχος δ'.

Λύει τὰ δεσμὰ * καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
 Ὁ τρισσοφεγγής * τῆς θεαρχίας τύπος.
 Ὑμνοῦσι παῖδες, * εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
 Σωτῆρα καὶ παντοργὸν * ὥς εὐεργέτην
 Ἡ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

ᾠδὴ θ´. Ἦχος βαρύς.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα * κυοφορήσασα * καὶ παν-
τεχνήμονι Λόγῳ * σάρκα δανείσασα, * Μῆτερ ἀ-
πείρανδρε, * Παρθένε Θεοτόκε, * δοχεῖον τοῦ ἀστέ-
κτου, * χωρίον τοῦ ἀπείρου * πλαστοουργοῦ σου, σὲ με-
γαλύνομεν.

Ἰαμβική. Ἦχος δ´.

Χαίροις, ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον * εὐλάλον στόμα
Ῥητρεῦον οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγού-
στου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

ᾠδὴ α´. Ἦχος δ´.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ * πόντον Ἐρυθρὸν *
καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, * ἀναβάτας τριστά-
τας * δυσμενεῖς ὀρῶντες * ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, * ἐν
ἀγαλλιάσει ἔμελλον· * Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, * ὅτι
δεδόξασται.

ᾠδὴ γ´.

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε * καὶ οἱ ἀσθενοῦντες *
περιεζώσαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν
Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον * οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός· * ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, * ἵνα ἐκ πλάτης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ο τοῦ φωτὸς διατιμήξας * τὸ πρωτόγονον χάος, * ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα * ὕμνεϊ σε, Χριστέ, * τὸν δημιουργόν, * ἐν τῷ φωτί σου * τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

ᾠδὴ ς'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με * ἐβόησα πρὸς Κύριον, * καὶ ἐπήκουσέ μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ζ'.

Λβραμιαῖοί ποτε * ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * καμίνου φλόγα κατεπάτησαν * ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· * Ὁ τῶν πατέρων * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες * τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλω, * τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως κατεπάτησαν· * καὶ μέσον πυρὸς * ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'.

Οτόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· * Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε * σαρκοφόρος, ὃς ὤφθη * ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * σέ, Θεοτόκε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Πεποικιλμένη * τῇ θείᾳ δόξῃ * ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεής, *
Παρθένε, μνήμη σου * πάντας συνηγάγετο * πρὸς
εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, * ἐξαρχούσης Μαριὰμ *
μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, * τῷ σῷ ἄδοντας μονογε-
νεῖ * Ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν πάντων * Θεοῦ
σοφία καὶ δύναμις, * ἀκλινῇ, ἀκράδαντον * τὴν
Ἐκκλησίαν στήριξον, * Χριστέ. * μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, *
ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ᾠδὴ δ΄.

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα * τὴν σάρκωσιν
ὑπέφηναν * τὴν ἐκ Παρθένου σου, Χριστέ, * φέγγος
ἀστραπῆς σου * εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι. * καὶ
φωνεῖ σοι ἄβυσσος * ἐν ἀγαλλιάσει. * Τῇ δυνάμει σου
δόξα, φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ε΄.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος * τῶν ἀρετῶν σου,
Χριστέ, διηγῆσομαι. * ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης
συναῖδιον * καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, *
παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦς, * τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ *
σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος.

ᾠδὴ ζ'.

Λιον, ποντογενές, * κητῶν ἐντόσθιον πῦρ * τῆς
 τριημέρου ταφῆς σου * τὶ προεικόνισμα, * οὗ
 Ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται * σεσωσμένος γάρ, ὡς
 καὶ προὔπέπωτο, * ἀσινὴς ἐβόα * Θύσω σοι μετὰ
 φωνῆς * αἰνέσεως, Κύριε.

ᾠδὴ ζ'.

Ιταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ * θεῖος ἔρως ἀντιπαττόμενος *
 τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσισε, * τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, * θεοπνεύ-
 στῳ λογικῇ * τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρῃ * ἀντιφθεγ-
 γόμενος * μουσικοῖς ὀργάνοις * ἐν μέσῳ φλογός· Ὁ
 δεδοξασμένος * τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλο-
 γητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, * δυσσεβεῖς δὲ κατα-
 φλέγουσαν * ἄγγελος Θεοῦ * ὁ πανσθενὴς ἔδειξε
 παισί * ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν * εἰργάσατο τὴν Θεοτό-
 κον, * φθορὰν θανάτου * καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς
 μέλπουσι * Τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν * οἱ λελυ-
 τρωμένοι * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'.

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι * μακαρίζομέν σε * τὴν μόνην Θεοτό-
 κον.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι * ἐν σοί, Παρθένε
 ἄχραντε * παρθενεῦει γὰρ τόκος * καὶ ζωὴν προ-
 μνηστεύεται θάνατος. * Ἡ μετὰ τόκον παρθένος * καὶ
 μετὰ θάνατον ζῶσα, * σώζεις αἰεὶ, * Θεοτόκε, * τὴν κλη-
 ρονομίαν σου.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΙΚΑ

ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄ Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς
πραότητος αὐτοῦ. (ῥλα΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθα, εὗρομεν
αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ῥλα΄ 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ
Θεοῦ. (πς΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται·
βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωτὶ πρωΐ. (με΄ 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ῥλα΄ (131).

Στίχ. α΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ
ἀθετήσῃ αὐτὴν. (ῥλα΄ 11).

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα
λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα' 17)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο
αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα' 13)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ὕμνος δ'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος,
ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν
πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
(με' 5)

Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.
(ξδ' 5)

Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε...

Εἰσοδικόν.

Δευτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς κα΄ (21).

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα΄ 8)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα΄ 13)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ογ΄ (73).

Στίχ. α΄. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ΄ 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς...

Στίχ. β΄. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς...

Στίχ. γ΄. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς...

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 77 (98).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί·
ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (77' 1)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ
πάντας τοὺς λαούς. (77' 2)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ
μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (77' 3).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Εἰσοδικόν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν * καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, * ὅτι ἅγιός ἐστι. *
(77' 5). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, *
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πς' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. (μζ' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. β'. Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. (ζε' 6)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. (ριζ' 20)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ' . Ἦχος δ' . Ψαλμός μδ' (44).

Στίχ. α' . Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Σήμερον τῆς εὐδοκίας...

Στίχ. β' . Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

Σήμερον τῆς εὐδοκίας...

Στίχ. γ' . Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

Σήμερον τῆς εὐδοκίας...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α' . Ἦχος β' . Ψαλμός ρι' (110).

Στίχ. α' . Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρι' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β' . Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρι' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ' . Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμός ρια' (111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ρια' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρια' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ρια' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ...

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ...

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου. (ρθ' 3)

Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ...

Εἰσοδικόν.

Εκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. * Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. * Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα * κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. * (ρθ' 3-4). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὃ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, * ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. (ξε' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἀπαγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. (ρδ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ὑψος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιásthω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
(ζε΄ 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς...

Στίχ. β΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ᾠσατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ. (ζε΄ 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς...

Στίχ. γ΄. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὥραιότητος αὐτοῦ.
(μθ΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς...

Στίχ. δ΄. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν. (ριγ΄ 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ὑψος α΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾠσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη΄ 2)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως...

Στίχ. β΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
(πη΄ 6)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως...

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Μορφήν ἀναλλοιώτως...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκὶ περιτμηθείς...

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριγ' (113).

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. (ριγ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. (ριγ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; (ριγ' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ριγ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριδ' (114).

Στίχ. α'. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου
βαπτισθεῖς...

Στίχ. β'. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. (ριδ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου
εὗροσάν με. (ριδ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν ἐλεεῖ. (ριδ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμός ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
(ριζ' 4)

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε...

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. *
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. * (ριζ' 26-27).

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου
βαπτισθεὶς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α΄. Ὕψος β΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Στίχ. α΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν·
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυ-
γράφου. (μδ΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
(μδ΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ὕψος β΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Στίχ. α΄. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν
σου, δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ΄
4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου
Συμεὼν βασταχθεὶς...

Στίχ. β΄. Καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔ-
νεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ΄ 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται· ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
(μδ' 6)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
(μδ' 7)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμός μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. (μδ' 11)

Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ' 13)

Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 18)

Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε...

Εἰσοδικόν.

Εγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ * ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. * (ϛζ' 2). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, τὸ κριμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. (οα΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. (οα΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (ζε΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Καταβήσεται ὡς ὑέτος ἐπὶ πόκον καὶ ὥσει σταγὼν ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. (οα΄ 6)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...

Στίχ. β΄. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με΄ 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...

Στίχ. γ΄. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται. (ρθ΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη
καὶ πληθος εἰρήνης. (οα' 7)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὴ δ'. Ψαλμός οα' (71).

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς
αἰῶνας. (οα' 17)

Σήμερον τῆς σωτηρίας...

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
ποιῶν θαυμάσια μόνος. (οα' 18)

Σήμερον τῆς σωτηρίας...

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (οα' 19)

Σήμερον τῆς σωτηρίας...

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας * τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. * (ζε'). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ δι'
ἡμᾶς σαρκωθείς, * ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουία.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μη' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζω-
σμένους ἐν δυναστείᾳ. (ξδ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύ-
σω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρί-
ου. (ζζ' 8, ζε' 13)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πς' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
(πς' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετα-
μορφωθείς...

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα
τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πς' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ
Θεοῦ. (πς' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος
ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (πς' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ὑψος βαρύς. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Στίχ. α΄. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη΄ 2)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...

Στίχ. β΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη΄ 6)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...

Στίχ. γ΄. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη΄ 12)

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...

Εἰσοδικόν.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών * ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. * (πη΄ 13). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν·

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. * (λε΄ 10). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου

Ἀντίφωνον Α΄. Ὑψος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (ῥθ΄ 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ᾠθ' 14)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β' . (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πς' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πς' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ' . Ἦχος α' . (Ἐκλογή).

Στίχ. α' . Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. (ρζ' 2).

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. β' . Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε' 3)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Στίχ. γ' . ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Τῇ Α' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν

(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

Ἀντίφωνον Α' . Ἦχος β' . (Ἐκλογή).

Στίχ. α' . Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (ιβ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β' . Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ιβ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ' . Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; (ρε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (ρς' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

(ρς' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β'. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (ρς' 32)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (λβ' 18)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. (ρα' 21)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. (ξη' 35)

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι. (κθ' 13)

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν

(Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως)

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. (δ' 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β'. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. (νθ' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις. (ξξ' 19)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. (ξ' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (ῥζ΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β΄. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. (ρλα΄ 7)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ΄. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ΄ 12)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. δ΄. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με΄ 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. (ζη΄ 5)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. β΄. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Στίχ. γ΄. Καὶ ποιέαντον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἵωνος. (κζ΄ 9)

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ριδ΄ (114).

Στίχ. α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. (ριδ΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με. (ριδ΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. (ριδ΄ 3-4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. (ριδ΄ 9)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ριε΄ (115).

Στίχ. α΄. Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώ-
θην σφόδρα. (ριε΄ 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθε-
σθεῖς...

Στίχ. β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκέ μοι; (ριε΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. (ριε' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. (ριε' 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 1)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 2)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Στίχ. γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ' 4)

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. * (ριζ' 26-27). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐπὶ πώλῳ ὄνου καθεσθείς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

**Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα
καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως**

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου. (ξε΄ 4΄)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ξς΄ (66).

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξς΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β΄. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. (ξς΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμός ξς' (67).

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξς' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. (ξς' 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (ξς' 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...

Εἰσοδικόν.

Εν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, * Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. * (ξς' 27). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου⁴³

Ἀντίφωνον Α΄. Ὡχος β΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Στίχ. α΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν·
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
(μδ΄ 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ΄ 8)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. Ὡχος β΄. Ψαλμὸς με΄ (45).

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς
ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’
ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

43. Περὶ τῶν ἀντιφώνων τῆς ἐορτῆς ταύτης βλ. τὰς ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ παρατηρήσεις (σελ. 17).

Στίχ. β'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (με' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. (με' 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός μς' (46).

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μς' 2)

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (μς' 3)

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Στίχ. γ'. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθεται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. (μς' 9)

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...

Εἰσοδικόν.

Α νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. * (μς' 6). Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς**Ἀντίφωνον Α΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ιη΄ (18).****Στίχ. α΄.** Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (ιη΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν. (ιη΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. β΄. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη΄ 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φόβος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη΄ 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ιθ΄ (19).**Στίχ. α΄.** Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. β΄. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. γ΄. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκάυτωμά σου πιανάτω. (ιθ΄ 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Στίχ. δ'. Δῶψοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ
πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (10' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμός κ' (20).

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ
βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφό-
δρα. (κ' 2)

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεός...

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας
αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας
αὐτόν. (κ' 3)

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεός...

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρη-
στότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ
λίθου τιμίου. (κ' 4)

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεός...

Εἰσοδικόν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου. * ἄσομεν καὶ
ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. * (κ' 14). Σῶσον
ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, * ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούια.

ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Τῇ ΘΕΙᾳ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Τῇ α' Σεπτεμβρίου. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, * Θεὲ τῶν ὅλων,
ὑπερούσιε ὄντως, * τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον
περίοδον, * σῶζων τῷ ἐλέει σου * τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρ-
μον, * πάντας τοὺς λατρεύοντας * σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπό-
τῃ * καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· * Εὐφορον πᾶσι *
τὸ ἔτος χορήγησον.

Τῇ ζ' Σεπτεμβρίου.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Ἡ Παρθένος σήμερον * καὶ Θεοτόκος Μαρία, * ἡ
παστὰς ἡ ἅλutos * τοῦ οὐρανίου νυμφίου, * τίκτεται
ἀπὸ τῆς στείρας * θεοβουλήτως, * ὄχημα τοῦ Θεοῦ
Λόγου * εὐτρεπισθῆναι· * εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρί-
σθη * ἡ θεία πύλη * καὶ μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Τῇ η' Σεπτεμβρίου.

Τὸ Γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν
τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα * ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, * καὶ Ἀδάμ
καὶ Εὐα * ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου * ἠλευθερώθη-
σαν, ἄχραντε, * ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου * αὐτὴν ἐορ-
τάζει καὶ ὁ λαός σου, * ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων * λυτρω-
θεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι * Ἡ στείρα τίκει * τὴν Θεοτό-
κον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῇ ιγ' Σεπτεμβρίου.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἦχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Οὐρανὸς πολύφωτος * ἡ Ἐκκλησία * ἀνεδείχθη,
ἅπαντας * φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς * ἐν ᾧ
ἐστῶτες κραυγάζομεν * Τοῦτον τὸν οἶκον * στερέωσον,
Κύριε.

Τῇ ιδ' Σεπτεμβρίου.

Ἦ Ὑψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Οὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, * τῇ ἐπωνύμῳ
σου καινῇ πολιτείᾳ * τοὺς οἰκτιρομένους σου δώρη-
σαι*, Χριστέ ὁ Θεός * εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου *
τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, * νίκας χορηγῶν αὐτοῖς *

κατὰ τῶν πολεμίων * τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, *
ὄπλον εἰρήνης*, ἀήττητον τρόποιον.

Ἀπὸ κβ' Σεπτεμβρίου ἕως ζ' Νοεμβρίου.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος β'.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσι-
τεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης *
ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς
ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγα-
ζόντων σοι * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν * καὶ σπεῦσον εἰς
ἰκεσίαν, * ἥ προστατεύουσα αἰεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμών-
των σε.

Τῇ κ' Νοεμβρίου.

Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Εὐφροσύνης σήμερον * ἡ οἰκουμένη * ἐπληρώθη
ἅπανσα * ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ * τῆς Θεοτόκου κραυ-
γάζουσα * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

Τῇ κα' Νοεμβρίου.

Τὰ Εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ η' ἕως κε' Νοεμβρίου πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

Ἦχος δ'. (Ὁ ὑψωθείς).

Οκαθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πολυτίμητος
παστὰς καὶ παρθένος, * τὸ ἱερὸν θησαύρισμα * τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμερον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου, * τὴν χάριν συνεισάγουσα * τὴν ἐν Πνεύματι

θείῳ· * ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

Προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(Ψάλλεται ἀπὸ κς' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου
πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

Ἦχος γ'. (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Ἡ Παρθένος σήμερον * τὸν προαιώνιον Λόγον * ἐν
σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. * Χό-
ρευε, ἡ οἰκουμένη, * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον μετὰ ἀγ-
γέλων * καὶ τῶν ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι *
παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τῇ θ' Δεκεμβρίου.

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης.

Ἦχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Εορτάζει σήμερον * ἡ οἰκουμένη * τὴν τῆς Ἀννης
σύλληψιν, * γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· * καὶ γὰρ αὐτὴ
ἀπεκύησε * τὴν ὑπὲρ λόγον * τὸν Λόγον κυήσασαν.

Τῇ κε' Δεκεμβρίου.

Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ κε' ἕως λα' Δεκεμβρίου).

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον * τὸν ὑπερούσιον τίκτει * καὶ ἡ
γῆ τὸ σπῆλαιον * τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. * Ἄγγελοι
μετὰ ποιμένων * δοξολογοῦσι· * μάγοι δὲ μετὰ ἀστέ-

ρος * ὁδοιποροῦσι· * δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη * παιδίον
νέον, * ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Τῇ α' Ἰανουαρίου.

Ἡ περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ μνήμη Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Ἦχος γ' . (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος * περιτομὴν ὑπομένει * καὶ
βροτῶν τὰ πταίσματα * ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· *
δίδωσι τὴν σωτηρίαν * σήμερον κόσμῳ· * χαίρει δὲ ἐν
τοῖς ὑψίστοις * καὶ ὁ τοῦ κτίστου * ἱεράρχης καὶ
φωσφόρος, * ὁ θεῖος μύστης * Χριστοῦ Βασίλειος.

Προεόρτιον τῶν Θεοφανείων.

(Ψάλλεται ἀπὸ β' ἕως ε' Ἰανουαρίου).

Ἦχος δ' . (Ἐπεφάνης σήμερον).

Ἐν τοῖς ῥέιθροις σήμερον * τοῦ Ἰορδάνου * γεγονώς
ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· * Μὴ δειλιάσης
βαπτίσει με· * σῶσαι γὰρ ἤκω * Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλα-
στον.

Τῇ ς' Ἰανουαρίου.

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ς' ἕως ιδ' Ἰανουαρίου).

Ἦχος δ' . Αὐτόμελον.

Ἐπεφάνης σήμερον * τῇ οἰκουμένῃ, * καὶ τὸ φῶς σου,
Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, * ἐν ἐπιγνώσει
ὕμνουντάς σε· * Ἦλθες, ἐφάνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσι-
τον.

Τῇ α΄ Φεβρουαρίου.

Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἦχος δ΄. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Ως ἀγκάλας σήμερον, * πιστοί, καρδίας * ἐφα-
πλοῦντες, δέξασθε * καθαρωτάτῳ λογισμῷ * ἐπι-
δημοῦντα τὸν Κύριον, * προεορτίους * αἰνέσεις
προσάδοντες.

Τῇ β΄ Φεβρουαρίου.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
(Ψάλλεται ἀπὸ ιε΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α΄ Φεβρουαρίου).

Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Ομήτραν παρθενικὴν * ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου * καὶ
χειρας τοῦ Συμεὼν * εὐλόγησας, ὡς ἔπρεπε, * προ-
φθάσας καὶ νῦν * ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. * Ἀλλ’
εἰρήνευσον * ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα * καὶ κραταίω-
σον * βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, * ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ὑπαπαντῆς μέχρι τῆς ἐνάρεξως
τοῦ Τριωδίου. Προστασία τῶν Χριστιανῶν... (σελ. 277).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

Ἦχος δ΄. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Φαρισαίου φύγωμεν * ὑψηγορίαν * καὶ Τελώνου
μάθωμεν * τὸ ταπεινόν, ἐν στεναγμοῖς * πρὸς τὸν
Σωτῆρα κραυγάζοντες. * Ἰλαθι, μόνε * ἡμῖν εὐδιάλλα-
κτε.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

Ἦχος γ´. (Ἡ Παρθένος σήμερον).

Τῆς πατρῶας δόξης σου * ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, *
 ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, * ὃν μοι παρέδωκας
 πλοῦτον * ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου * φωνὴν κραυγά-
 ζω· * Ἠμαρτον ἐνώπιόν σου, * Πάτερ οἰκτίρμον· *
 δέξαι με μετανοοῦντα * καὶ ποιήσόν με * ὡς ἓνα τῶν
 μισθίων σου.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.

Ἦχος α´. Αὐτόμελον.

Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός, * ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, * καὶ τρέ-
 μουσι τὰ σύμπαντα, * ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς * πρὸ
 τοῦ βήματος ἔλκει * καὶ βίβλοι ἀνοίγονται * καὶ τὰ κρυ-
 πτὰ δημοσιεύονται, * τότε ῥῦσαί με * ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ
 ἀσβέστου * καὶ ἀξιῶσον * ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, *
 κριτὰ δικαιοτάτε.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Ἦχος πλ. β´. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, * φρονήσεως χορηγέ, * τῶν ἀ-
 φρόνων παιδευτὰ * καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπι-
 στά, * στήριξον, συνέτισον * τὴν καρδίαν μου, Δέσπο-
 τα· * σὺ δίδου μοι λόγον, * ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· * ἰδοὺ
 γὰρ τὰ χεῖλη μου * οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· *
 Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με * τὸν παραπεσόντα.

Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς
τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὥς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια
ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὥς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κραζῶ σοι· Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ Ε' Κυριακῇ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.

Ἐὰν δὲν παρῆλθεν ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ· Τῇ ὑπερ-
μάχῳ στρατηγῷ.... (ὥς ἀνωτέρω). Ἐὰν παρῆλθεν ἡ ἐορτὴ·
Προστασία τῶν Χριστιανῶν.... (σελ. 277).

Τῇ κδ' Μαρτίου.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Επελεύσει Πνεύματος * τοῦ παναγίου * τοῦ Πατρὸς
τὸν σύνθρονον * καὶ ὁμοούσιον φωνῇ * τοῦ ἀρχαγ-
γέλου συνέλαβες, * Θεοκυῆτορ, * Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Τῇ κε' Μαρτίου.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ... (ὥς ἀνωτέρω)⁴⁴.

44. Τὸ κοντάκιον τοῦτο ἔχει ἐπικρατήσει νὰ ψάλλεται εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ὁρθότερον ὅμως εἶναι νὰ ψάλλεται τὸ Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Βλ. περισσότερα περὶ αὐτοῦ εἰς Ἱερατικὸν τοῦ 2002, σελ. 338.

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Ἦχος β'. (Τὰ ἄνω ζητῶν).

Ἡ πάντων χαρά, * Χριστός, ἡ ἀλήθεια, * τὸ φῶς, ἡ ζωὴ * τοῦ κόσμου, ἡ ἀνάστασις, * τοῖς ἐν γῇ πεφανερωται * τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι * καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, * τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, * τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς * ἐποχούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, * τῶν ἀγγέλων τὴν αἶνεσιν * καὶ τῶν παιδων τὴν ὕμνησιν * προσεδέξω βοῶντων σοι * Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος * τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατῆλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστέ ὁ Θεός, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθεγξάμενος· Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

Ἀπὸ Δευτέρας τοῦ Θωμᾶ μέχρι τοῦ Σαββάτου.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ * τὴν ζωοπάροχόν σου πλευρὰν * ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, * Χριστέ ὁ Θεός * συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν * ὡς εἰσῆλθες, *

σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα σοι· * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ τοῦ Πάσχα).

Ἦχος δ'. (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, * ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ δεσπότης * πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, * Χριστέ ὁ Θεός· * Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε * ὕδωρ ἀθανασίας· * ὅθεν σοι προσπίπτομεν * καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· * Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς).

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώσας οἰκονομίαν * καὶ τὰ ἐπὶ γῆς * ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, * οὐδαμόθεν χωριζόμενος, * ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος * καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· * Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς).

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Οτε καταβάς * τὰς γλώσσας συνέχεε, * διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· * ὅτε τοῦ πυρὸς * τὰς γλώσσας

διένειμεν, * εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· * καὶ συμφώ-
νως δοξάζομεν * τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως * τῷ φυτουργῷ τῆς κτί-
σεως * ἡ οἰκουμένη * προσφέρει σοι, Κύριε, *
τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. * Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * ἐν
εἰρήνῃ βαθεῖα * τὴν Ἐκκλησίαν σου, * τὴν πολιτείαν
σου, * διὰ τῆς Θεοτόκου * συντήρησον, πολυέλεε.

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν ἁγίων

Πάντων μέχοι τῆς κς' Ἰουλίου πλὴν τῆς β' καὶ
τῆς κε' Ἰουλίου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν... (σελ. 277)

Τῇ β' Ἰουλίου.

Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ).

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, * θεοχαρίτωτε
Ἄγνη, ἐδωρήσω * τὴν ἱεράν ἐσθῆτά σου, * μεθ' ἧς
τὸ ἱερὸν * σῶμά σου ἐσκέπασας, * σκέπη θεία ἀνθρώ-
πων * ἥσπερ τὴν κατάθεσιν * ἐορτάζομεν πόθῳ * καὶ
ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· * Χαῖρε Παρθένε, * Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Τῇ κε' Ἰουλίου.

Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης.

Ἦχος β'. (Τὰ ἄνω ζητῶν).

Προγόνων Χριστοῦ * τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, * τὴν
τούτων πιστῶς * αἰτούμενοι βοήθειαν, * τοῦ

ῥυσθῆναι ἅπαντας * ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· * Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, * ὁ τούτους δοξάσας, ὡς ἠὲ δόκησας.

Τῇ α' Αὐγούστου. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ... (σελ. 276)

Τῇ ε' Αὐγούστου.

Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου.

Ἦχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον * μεταμορφώσει * ἡ βροτεία ἅπανσα * φύσις προλάμπει θεϊκῶς, * ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· * Μεταμορφοῦται * Χριστὸς σφύζων ἅπαντας.

Τῇ ς' Αὐγούστου.

Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

Ἦχος βαρὺς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους * μετεμορφώθης, * καί, ὡς ἐχώρουν, * οἱ μαθηταί σου * τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, * ἐθεάσαντο· * ἵνα, ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, * τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, * τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, * ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ ιδ' Αὐγούστου.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'. (Ἐπεφάνης σήμερον).

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου * ἡ οἰκουμένη, * τῷ ἀύλῳ Πνεύματι * πεποικιλμένη νοερῶς, * ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· * Χαῖρε, Παρθέने, * Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῇ ιε' Αὐγούστου.

Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιε' ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις * ἀκοίμητον Θεοτόκον * καὶ προ-
στασίαις * ἀμετάθετον ἐλπίδα * τάφος καὶ νέκρω-
σις οὐκ ἐκράτησεν· * ὥς γὰρ ζωῆς μητέρα * πρὸς τὴν
ζωὴν μετέστησεν * ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τῇ λα' Αὐγούστου.

Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'. (Τὴν ἐν πρεσβείαις).

Τὴν θεοδόχον * γαστέρα σου, Θεοτόκε, * περιβα-
λοῦσα * ἡ ζώνη σου ἡ τιμία, * κράτος τῇ πόλει σου
ἀπροσμάχητον, * καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει * τῶν ἀγαθῶν
ἀνέκλειπτος, * ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

Ψάλλεται πρῶτον τὸ Ἀλληλούια τρις εἰς τὸν τυχόντα ἦχον ἄνευ στίχου, ἀκολούθως δὲ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἑκάστον στίχον.

Ἀλληλούια. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ιζ'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ. (ιζ' 48)

Στίχ. β'. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαβὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. (ιζ' 51)

* * *

Ἀλληλούια. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ'.

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Στίχ. β'. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσόμεθά σε. (ιθ' 10)

* * *

Ἀλληλούια. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς λ'.

Στίχ. α'. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασυχνηθεῖν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦμαι. (λ' 2)

Στίχ. β'. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. (λ' 3)

* * *

Ἀλληλούια. ᾠδὴ δ'. Ψαλμὸς μδ'.

Στίχ. α'. Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνε-
κεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ' 5)

Στίχ. β'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνο-
μίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

* * *

Ἀλληλούια. ᾠδὴ πλ. α'. Ψαλμὸς πη'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι,
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ
στόματί μου. (πη' 2)

Στίχ. β'. Ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομη-
θήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά
σου. (πη' 3)

* * *

Ἀλληλούια. ᾠδὴ πλ. β'. Ψαλμὸς λ'.

Στίχ. α'. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν
σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλίσθησεται. (λ' 1)

Στίχ. β'. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ
καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν· (λ' 2)

* * *

Ἀλληλούια. ᾠδὴ βαρὺς. Ψαλμὸς λα'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (λα' 2)

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (λα' 3)

* * *

Ἀλληλούια. ᾠδὴ πλ. δ'. Ψαλμὸς λδ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξω-
μεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῇρι ἡμῶν. (λδ' 1)

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξο-
μολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (ᾠδ' 2)

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὰ ἀλληλουϊάρια τῶν καθημερινῶν τῆς ἑβδομάδος
εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀποστόλου, τὰ δὲ
τῶν ἑορτῶν μετὰ τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴν ἐκάστης ἑορτῆς.

ΕΙΡΜΟΙ ΤΗΣ Θ' ΨΔΗΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΕΣΠΟΤΙΚΑΙΣ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΑΙΣ
ΕΟΡΤΑΙΣ

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία... (σελ. 236)

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος... (σελ. 205)

Εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς Ὑψώσεως.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου... (σελ. 205)

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος δ'.

Ἀγγελοι τὴν εἵσοδον τῆς πανάγνου * ὀρῶντες ἐξε-
πλήττοντο * πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν * εἰς τὰ
ἅγια τῶν ἁγίων.

Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, * Ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ
ἀμυήτων * Χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγή-
τως, * Φωνὴν τοῦ ἀγγέλου ἀναμέλποντα, * ἐν ἀγαλλιά-
σει βοάτω * Ὅντως ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρ-
θένε ἁγνή.

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου..

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... **Μ**υστήριον ξένον... (σελ.
212)

Τῇ 26ῃ καὶ τῇ 31ῇ Δεκεμβρίου.

Μάγοι καὶ ποιμένες * ἦλθον προσκυνῆσαι * Χριστὸν
τὸν γεννηθέντα * ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς... (σελ. 213)

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... **Ἀ**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα... (σελ.
216)

Τῇ 7ῃ καὶ τῇ 14ῇ Ἰανουαρίου.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... **ᾠ** τῶν
ὑπὲρ νοῦν... (σελ. 217)

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... **Ἐ**ν νόμου σκιᾷ... (σελ. 218)

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.

Εὐαγγελίζου, γῆ... **ᾠ**ς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ... (σελ. 208)

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, * λαοί, Θεοτόκον, *
τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος * δεξαμένην ἐν τῇ γαστρὶ
ἀφλέκτως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν... (σελ. 232)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,

καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα,
κατὰ τὰς Κυριακὰς τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Τυφλοῦ
καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα... **Φ**ωτίζου, φωτίζου... (σελ. 234)

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἦχος α'.

Εν τὴν φαεινὴν λαμπάδα * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ, *
τὴν ἀρίζηλον δόξαν * καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποι-
ημάτων, * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.

Ἦχος α'.

Ο ἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ * Ἀγνὴ Παρθέ-
νε, χαῖρε, * καὶ πάλιν ἐρῶ· χαῖρε· * ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέ-
στη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Συμφώνως, Παρθένε, * σὲ μακαρίζομεν πιστοί· *
Χαῖρε, πύλη Κυρίου· * χαῖρε, πόλις ἔμψυχε· * χαῖρε,
δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε * σήμερον φῶς * τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέν-
τος * τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία... (σελ. 236)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἦχος α'.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, * ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· * ὁ
ἐγὰρ δύνας ἐν τάφῳ * Ἰησοῦς ἀνέτειλε, * λάμψας
ἡλίου φαιδρότερον * καὶ τοὺς πιστοὺς * πάντας καταυ-
γάσας, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον... (σελ. 237)

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεύρα... (σελ. 241)

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς.

Χαίροις, ἄνασσα... (σελ. 241)

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη... (σελ. 242)

Ἦ κατὰ τὴν κρατοῦσαν συνήθειαν τὸ κάτωθι τροπάριον τῆς ζ' ψδῆς.

Ἦχος πλ. δ'. (Παῖδες Ἑβραίων).

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη * ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου * τῇ πατρῷα φωνῇ * ἐνδόξως μαρτυρεῖται, * οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος * ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... **Ν**ενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι... (σελ. 244).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Α'

ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου.

Ἐὐλόγησον τὸν στέφανον * τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστό-
τητός σου, Κύριε. (Ψαλμ. ξδ' 12). * Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε. * (Ψαλμ. δ' 7). Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου.

Ἀὐτῶσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. * (Ψαλμ.
ρι' 9). Ἀλληλούια.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ * ἡ σωτήριος πᾶσιν
ἀνθρώποις. * (Τίτ. β' 11). Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς... (ὡς ἀνωτέρω).

Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων * κατηρτίσω
αἶνον. * (Ψαλμ. η' 3). Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. *
(Ψαλμ. ριζ' 26). Ἀλληλούια.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ,
οὔ, * κοινωνόν με παράλαβε. * οὐ μὴ γὰρ τοῖς
ἐχθροῖς σου * τὸ μυστήριον εἶπω. * οὐ φίλημά σοι
δώσω, * καθάπερ ὁ Ἰούδας. * ἀλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμο-
λογῶ σοι. * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Εξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος * καὶ ἀνέστη σῶζων
ἡμᾶς. * (Ψαλμ. ος' 44) Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα,

καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα,
κατὰ τὰς Κυριακὰς Μυροφόρων, Παραλύτου,
Σαμαρείτιδος καὶ Τυφλοῦ
καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, * πηγῆς ἀθανάτου γεύσα-
σθε. * Ἀλληλούια.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Επαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, * αἶνει τὸν Θεόν
σου, Σιών. * (Ψαλμ. ρμζ' 1). Ἀλληλούια.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ο τρώγων μου τὴν σάρκα * καὶ πίνων μου τὸ αἷμα *
ἐν ἐμοὶ μένει * κἀγὼ ἐν αὐτῷ, * εἶπεν ὁ Κύριος. *
(Ἰωάν. ς' 56). Ἀλληλούια.

Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἀ νέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, * Κύριος ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος. * (Ψαλμ. μς' 6). Ἀλληλούια.

Τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν * ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐ-
θείᾳ. * (Ψαλμ. ρμβ' 10). Ἀλληλούια.

Τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, * μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν *
δεόμεθα, φιλάνθρωπε. * (Ψαλμ. ν' 13). Ἀλληλούια.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, *
πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. * (Ψαλμ. πη' 16).
Ἀλληλούια.

Β'

ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, * ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτοῦ. * (Ψαλμ. ρλα' 13). Ἀλληλούια.

Εἰς τὰς λοιπὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι * καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι. * (Ψαλμ. ριε' 4). Ἀλληλούια.

Γ'

ΕΟΡΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Εἰς ἑορτὰς ἀσωμάτων

Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα * καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. * (Ψαλμ. ργ' 4). Ἀλληλούια.

Εἰς ἑορτὰς τοῦ Προδρόμου.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (Ψαλμ. ρια' 6). Ἀλληλούια.

Εἰς μνήμας ἀποστόλων καὶ ἰσαποστόλων.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν * καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. * (Ψαλμ. ιη' 5). Ἀλληλούια.

Εἰς μνήμας τῶν θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης
καὶ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ
καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων Πάντων.

Αγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, * τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. * (Ψαλμ. λβ' 1). Ἀλληλούια.

Εἰς τὰς μνήμας πάντων τῶν λοιπῶν ἁγίων.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. * (Ψαλμ. ρια' 6). Ἀλληλούια.

ΕΥΧΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἐπι πιστεύω ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον σῶμά σου καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· Ἐλέησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν·

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·

πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον·

ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ * σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, * κοινωνόν με παράλαβε· * οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· * οὐ φίλημά σοι δώσω, * καθάπερ ὁ Ἰούδας· * ἀλλ' ὥς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· * Μνήσθητί μου, Κύριε, * ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργὸν αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων·

ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει·

θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Ε θελξας πόθῳ με, Χριστέ, * καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι. * ἀλλὰ κατάφλεξον * πυρὶ ἀύλῳ τὰς ἁμαρτίας μου, * καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ * τρυφῆς καταξίωσον, * ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν * μεγαλύνω, ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ε ν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου * πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; * Ἐὰν γὰρ τολμήσω * συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, * ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, * ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου * καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι * ὑπὸ τῶν ἀγγέλων * καθάρισον, Κύριε * τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου. * καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Δ έσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κριμά μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ εἰς ἀρραβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΗΨΙΝ

Στίχοι προτρεπτικοί.

Ἐπὰν δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίᾳς
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι, ὁ Θεός. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Δόξα σοι, ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με
τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν
ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν
ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων
δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλά, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ
ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος
ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά σου μυστήρια ἐπ'
εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ
σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν
τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν
ψυχικῶν μου δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς
ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περι-
ποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας σου
χάριτος καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν· ἵνα, ἐν τῷ
ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος
μνημονεύω διαπαντός καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ

τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω, τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδίων καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἥχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετὸν καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ δημιουργέ τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. Δέομαι οὖν σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ ἐν τῇ τῶν πτερυγῶν σου σκιᾷ· καὶ δώρησαί μοι μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Οδοὺς τροφὴν μοι σὰρκα σὴν ἐκουσίως, ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους, μὴ δὴ καταφλέξης με, μή, πλαστοουργέ μου· μᾶλλον διέλθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις, εἰς πάντας ἄρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν. Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων· ψυχὴν κάθαρον, ἁγιάσον τὰς φρένας·

τὰς ἰγνύας στήριξον ὁστέοις ἅμα·
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·
 ὅλον με τῷ σῶ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἄει σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με
 ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
 Ἄγνιζε καὶ κάθαρε καὶ ῥύθμιζέ με·
 κάλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκήνωμα Πνεύματος μόνου
 καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἁμαρτίας·
 ἵν' ὥς σὸν οἶκον, εἰσόδῳ κοινωνίας,
 ὥς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖσδε σὴν ἄχραντον, ἀγνὴν Μητέρα·
 ὧν τὰς λιτάς, εὐσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν.
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμὸς καὶ μόνος
 ἡμῶν, ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης·
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὥς Θεῷ καὶ Δεσπότη,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

Τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ αἷμά σου
 τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαρι-
 στία αὕτη εἰς χαράν, ὑγείαν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ
 φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου ἀξιώσόν με τὸν ἁμαρ-
 τωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβεΐαις τῆς
 παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.
 Ἀμήν.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἡξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου. Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κύησας, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ· ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχος Μήτηρ, ἐλέησόν με καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπεινώσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. Καὶ ἀξιώσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυστηρίων τὸν ἁγιασμόν εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. **Τρίς.**

Ὁ ἱερεὺς· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου...

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ. (σελ. 22).

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Χρυσοστόμου.

Ἡ τοῦ στόματός σου * καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις * τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν * ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ * θησαυροὺς ἐναπέθετο * τὸ ὕψος ἡμῖν * τῆς

ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. * Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παι-
δεύων, * πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, * πρέσβευε τῷ
Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. *Τὸ κοντάκιον.*

Εκ τῶν οὐρανῶν * ἐδέξω τὴν θείαν χάριν * καὶ διὰ
τῶν σῶν * χειλέων πάντα διδάσκεις * προσκυνεῖν
ἐν Τριάδι * τὸν ἕνα Θεόν, * Ἰωάννη Χρυσόστομε *
παμμακάριστε ὅσιε, * ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε * ὑπάρ-
χεις γὰρ καθηγητής, * ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, * πάντων τῶν ἁγίων * καὶ τῆς
Θεοτόκου, * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν * καὶ ἐλέη-
σον ἡμᾶς, * ὡς μόνος οἰκτίρμων.

*Ἐὰν δὲ ἐτελέσθῃ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου,
λέγει τὸ*

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, * ὡς δεξα-
μένην τὸν λόγον σου, * δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματί-
σας, * τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, * τὰ τῶν ἀν-
θρώπων ἤθη κατεκόσμησας. * Βασίλειον ἱεράτευμα, *
πάτερ ὅσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί. *Τὸ κοντάκιον.*

Ωφθης βάσις ἄσειστος * τῇ Ἐκκλησίᾳ, * νέμων
πᾶσιν ἄσυλον, * τὴν κυριότητα βροτοῖς * ἐπι-
σφραγίζων σοῖς δόγμασιν, * οὐρανοφάντορ * Βασίλειε
ὅσιε.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων...

Ἐὰν δὲ ἐτελέσθῃ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, λέγει τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ τὸ θεοτοκίον **Τῇ** πρεσβείᾳ, Κύριε...⁴⁵

Εἴτα τὸ Κύριε, ἐλέησον **ιβ'**. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς...

Καὶ ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν ἐπιλέγων· Δι' εὐχῶν...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

45. Τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων ὁ συντάκτης εἶναι ἄγνωστος, οὐχὶ ὀρθῶς δὲ ἀπεδίδετο παλαιότερον εἰς τὸν πάπαν Ρώμης Γρηγόριον Α', τὸν λεγόμενον Διάλογον. Διὰ τοῦτο ἀντὶ ἄλλων τροπαρίων ὥρισamen τὰ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΓΙΩΝ ΚΟΙΝΑ

Εἰς ἀπόστολον

Ἦχος γ'.

Ἀ πόστολε ἅγιε (δεῖνα), * πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἵνα παισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς ἀποστόλους

Ἦχος γ'.

Ἀ πόστολοι ἅγιοι * πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἵνα παισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς εὐαγγελιστήν

Ἦχος γ'.

Ἀ πόστολε ἅγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ (δεῖνα), * πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, * ἵνα παισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρα

Ἦχος δ'. (Ταχὺ προκατάλαβε).

Ὁ μάρτυς σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ * τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ

ἡμῶν * ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράννους
καθεῖλεν * ἔθραυσε καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θρά-
ση. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, * σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς γυναῖκα μάρτυρα

Ἦχος δ' . (Κατεπλάγη Ἰωσήφ).

Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ, * κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ *
Σέ, νυμφίε μου, ποθῶ * καὶ σέ ζητοῦσα ἀθλῶ *
καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι * τῷ βαπτισμῷ
σου * καὶ πάσχω διὰ σέ, * ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, * καὶ
θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, * ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί * ἄλλ' ὡς
θυσίαν ἄμωμον προσδέχου * τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν
σοι. * Αὐτῆς πρεσβείαις, * ὡς ἐλεήμων, * σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μάρτυρας

Ἦχος δ' . (Ταχὺ προκατάλαβε).

Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε, * ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν * στε-
φάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν * σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, * τοὺς τυράν-
νους καθεῖλον * ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυ-
ρα θράση. * Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, *
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱερομάρτυρα

Ἦχος δ' . (Κανόνα πίστεως).

Καὶ τρόπων μέτοχος * καὶ θρόνων διάδοχος * τῶν ἀ-
ποστόλων γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εὗρες, θεόπνευ-
στε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν * διὰ τοῦτο τὸν λόγον * τῆς

ἀληθείας ὀρθοτομῶν, * καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, * ἱερομάρτυς (δεῖνα). * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην

Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως * καὶ εἰκόνα πραότητος, * ἐγκρατείας διδάσκαλον * ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου * ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· * διὰ τοῦτο ἐκτήσω * τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, * τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. * Πάτερ ἱεράρχα (δεῖνα), * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὅσιον

Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοί, πάτερ, ἀκριβῶς * διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· * λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν * ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ * καὶ πράττων ἐδίδασκες * ὑπερορᾶν μὲν σαρκός· * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάζεται, * ὅσιε (δεῖνα), τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον.

Ἦχος α'. (Τοῦ λίθου σφραγισθέντος).

Τῆς ἐρήμου πολίτης * καὶ ἐν σώματι ἄγγελος * καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, * θεοφόρε πατήρ ἡμῶν (δεῖνα)· * νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ * οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, * θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας * καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. * Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· * δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον, εἰς ὅσιον ἀσκητήν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς * τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον
ἐγεώργησας· * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς
ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· * καὶ γέγονας
φωστήρ * τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, *
(δεῖνα) πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὁσίους

Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν *
κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, * μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός
σου ἀφ' ἡμῶν, * ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, * ἐν εἰρήνῃ *
κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς ὁσίαν

Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοί, μῆτερ, ἀκριβῶς * διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· *
λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν * ἠκολούθησας τῷ
Χριστῷ * καὶ πράττουσα ἐδίδασκες * ὑπερορᾶν μὲν
σαρκός· * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, *
πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγά-
λεται, * ὁσία (δεῖνα), τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς ὁμολογητὴν

Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, * εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ
σεμνότητος, * τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, * τῶν μο-
ναζόντων (ἢ ἀρχιερέων) θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα,

(δεῖνα) σοφέ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, *
 λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, *
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην

Ἦχος β'.

Τοῦ προφήτου σου (δεῖνος) * τὴν μνήμην, Κύριε, ἐορ-
 τάζοντες, * δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν * Σῶσον τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

(ὡς τελεῖται ἐν ταῖς ἐνορίαις)

Προτεθέντων τῶν κολλύβων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς Θ. Λειτουργίας ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα εὐλογη-
τάρια (σελ. 133), παραλειπομένων τῶν Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ
Θεοῦ καὶ Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν.

Εἶτα τὸ κοντάκιον. Ὑψος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, * τὴν ψυχὴν (ἢ
τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν
δούλων σου) * ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, * οὐ λύπη, οὐ στε-
ναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ὑψος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὴν
ψυχὴν (ἢ τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (ἢ τῆς δούλης
σου ἢ τῶν δούλων σου), * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάτ-
των αὐτὴν (ἢ αὐτὰς) * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν
παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ
ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
(ἢ τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν
δούλων σου), * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην * καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν (ἢ τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου σου (ἢ τῆς δούλης σου
ἢ τῶν δούλων σου), * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν
ἄσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὴν
ψυχὴν (ἢ τὰς ψυχὰς) τοῦ δούλου (σου) (ἢ τῆς δούλης σου
ἢ τῶν δούλων σου). → αὐτοῦ

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ διάκονος· Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀεί-
μνηστε ἀδελφε (ἢ ἀδελφή) ἡμῶν. **Ἐκ γ'.**

Ἐπὶ πολλῶν· Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ
ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ (ἢ ἀδελφαί) ἡμῶν.

Οἱ χοροί· Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία
αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη. **Ἐκ γ'.**

Εἶτα τὸ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...

Καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις τῆς Θ. Λειτουργίας.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος.....	5
Εισαγωγικὸν σημεῖωμα	7
Ἡ ἑναρξὶς τῶν ἱ. ἀκολουθιῶν	21

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

1. Τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν ἑορτῶν	23
2. Τῶν καθημερινῶν	48
Θεοτοκία τῶν καθημερινῶν.....	54
3. Τῶν Κυριακῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	61
4. Τῶν καθημερινῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	66
5. Τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Διακαινησίμου	72
Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ..	76

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

1. Τῶν Κυριακῶν	79
2. Τῶν ἑορτῶν	111
3. Τῶν καθημερινῶν	115
Θεοτοκία τοῦ Ὁρθρου	128
4. Τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ Ἀλληλούια.....	131
5. Τῶν καθημερινῶν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς	137
6. Τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Διακαινησίμου	148
Τὰ μεγαλυνάρια τοῦ Πάσχα	153
Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας ἐν τῷ Ὁρθρῳ	155
Τάξις ὁλονυχτίου ἀγρυπνίας.....	158

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

1. Χρυσοστόμου καὶ Μ. Βασιλείου.....	172
2. Τῶν Προηγιασμένων	198

ΑΙ ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ	203
Τῆς Θεοτόκου	205
Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.....	209
Τῶν Θεοφανείων	213
Τῆς Ὑπαπαντῆς	217
Τῶν Κυριακῶν Τελώνου - Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς	219
Τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου	221
Τῶν Σαββάτων Ἀπόκρεω καὶ Τυρινῆς	222
Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω	225
Τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν	226
Τῆς Γ΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν.....	228
Τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου.....	229
Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.....	231
Τοῦ Πάσχα	233
Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	234
Τῆς Ἀναλήψεως	236
Τῆς Πεντηκοστῆς	237
Τῆς Μεταμορφώσεως.....	241
Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.....	243

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΙΚΑ ΕΟΡΤΩΝ

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου.....	245
Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Σταυροῦ	247
Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου	248
Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου.....	250
Εἰς τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου	252
Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια	254

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου	256
Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου	258
Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου	259
Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου	261
Τῇ Α΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν	263
Τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν	265
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων	267
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα	269
Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου	271
Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς	273
Κοντάκια τῆς Θ. Λειτουργίας	275
Ἀλληλουϊάρια τῶν Κυριακῶν	288
Εἴρημοι ἀντὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν	291
Κοινωνικά	295
Εὐχαὶ πρὸ τῆς θ. μεταλήψεως	299
Εὐχαριστία μετὰ τὴν θ. μετάληψιν	301

ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ

Ἀπολυτίκια ἁγίων κοινά	307
Ἀκολουθία τοῦ Μνημοσύνου	312

